THE LOWER SECONDARY

TAMIL GRAMMAR

WITH EXERCISES

BY

THE LATE P. VASUDEVA MUDALIAR,
Tamil Pandit, S. P. G. College, Vepery, &
F. C. M. Boarding High School, Royapuram.

REVISED & ENLARGED.

Madras:
C. COOMARASAWMY NAIDU & SONS.
1912.

Copy-Right Reserved.] *[Price As. 4.*

பொருள் அட்டவணை.

விஷயம்.	பக்கம்.
எழுத்தியல் 1.	
எழுத்துக்களின் வகை	[illegible]
எழுத்துக்களின் இனம்	[illegible]
ஆய்தவெழுத்து	[illegible]
மாத்திரை	[illegible]
குற்றியலுகரம்	7
முற்றியலுகரம்	8
குற்றியலிகரம்	,,
அளபெடை	9
மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்	10
மொழிக்கு ஈற்றில் வரும் எழுத்துக்கள்	12
போலி	,,
எழுத்துக்கள் ஏற்கும் சாரியை	14
பதவியல் 15.	
பகுதி	17
விகுதி	19
இடைநிலை	26
சாரியை	28
சந்தி	,,
விகாரம்	29
பெயரியல் 31.	
சொல்லின் வகை	31
திணை	34
பால்	35
பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்	38
இடம்	39

வேற்றுமை	40
உருபுமயக்கம்	49
விகாரப்பட்டு உருபேற்கும் சொற்கள்	50
வேற்றுமை உருபுகொண்டு முடியும் சொற்கள்	51
வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும் சாரியை	53

வினையியல் 55.

வினைமுற்று	55
பெயரெச்சம்	60
வினையெச்சம்	62
தொழிற்பெயர்	66
வினையாலணையும் பெயர்	„
உடன்பாடு	70
எதிர்மறை	„
குறிப்புவினை	73
பொதுவினைகள்	77

இடையியல் 80.

தத்தம் பொருளைக்காட்டும் இடைச்சொற்கள்	80
மூவிடத்தும் வரும் அசைநிலை யிடைச்சொற்கள்	83

உரியியல் 85.

ஒரு குணத்தையும் பல குணத்தையும் காட்டும் உரிச்சொற்கள்	85
இடைச்சொற்களினின்றும் உரிச்சொற்களினின்றும் பெயர்ப்பகு பதங்களும் வினைப்பகு பதங்களும் பிறக்குமென்பது.	„

பொதுவியல் 86.

வழக்கு	86
வெளிப்படை, குறிப்பு	88
ஆகுபெயர்	90
வேற்றுமைப் புணர்ச்சி	93
அல்வழிப் புணர்ச்சி	95
இடைப்பிறவரல்	105

திணை, பால் முதலிய எழும் மயங்கிவரின் வழுவாமென்பது - - 106
திணை பால் வழுவமைதிகள் - - - - - 108
இடவழுவமைதி - - - - - - 109
காலவழுவமைதி - - - - - - 110
அறுவகைவினா - - - - - - 110
மரபு - - - - - - - 112
ஒருபொருட் பன்மொழி - - - - - 115

சொற்றொடரியல் 116.

எழுவாய் பயனிலை செயப்படு பொருள்கள். - - - 116

புணரியல் 118.

உயிரீற்றின்பின் உயிர் புணர்தல் - - - - 119
குற்றிய லுகரத்திற்குப்பின் உயிர் புணர்தல் - - - 120
சில முற்றியலுகரத்தின்பின் உயிர் புணர்தல் - - 120
குற்றிய லுகரத்தின் பின்னும் முற்றிய லுகரத்தின் பின்னும் யகரம் புணர்தல் - 121
மெய்யீற்றின்பின் உயிர் புணர்தல் - - - ,,
உயிரீற்றின் பின்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் வல்லினம் புணர்தல் - - ,,
உயிரீற்றின் பின்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல் - - 123
உயர்திணைப்பெயர், பொதுப்பெயர்களின்பின் வல்லினம் புணர்தல் - - 125
அஃறிணைப்பெயரின் பின் வல்லினம் புணர்தல் - - 126
விளிப்பெயர் முதலியவற்றின்பின் வல்லினம் புணர்தல் - 129
குற்றியலுகரப்புணர்ச்சி - - - - - 131
ணகர, னகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி - - - - 137
லகர, ளகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி - - - - 138
வகர, மகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி - - - - - 140
எண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி - - - - - 142
திசைப்பெயர்ப் புணர்ச்சி - - - - - - 145
வடமொழிப் புணர்ச்சி - - - - - - 146

ஸ்ரீ

இலக்கணச் சுருக்கம்

எழுத்தியல்

1. இலக்கணமாவது பிழையில்லாமல் பேசவும் எழுதவும் கருவியாகிய நூலாம்.

2. அது எழுத்தியல், பதவியல், பெயரியல், வினையியல், இடையியல், உரியியல், பொதுவியல், சொற்றொடரியல், புணரியல் என ஒன்பது இயல்களாக வகுக்கப்படும்.

3. எழுத்தாவது சொல்லுக்கு முதற் காரணமாகிய ஒலியாம். ஒலி = சத்தம்.

எழுத்துக்களின் வகை.

4. அவ்வெழுத்து முதலெழுத்து, சார்பெழுத்து என இரண்டு வகைப்படும்.

5. உயிரெழுத்தும், மெய்யெழுத்தும் முதலெழுத்து என்று சொல்லப்படும்.

6. உயிர் மெய்யெழுத்தும், ஆய்தவெழுத்தும், குற்றியலுகரமும், குற்றியலிகரமும், உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும் சார்பெழுத்து என்று சொல்லப்படும்.

முதலெழுத்துக்கள்

உயிரெழுத்து.

7. உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டு — அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ.

8. அவை குறில் நெடில் என இரண்டு வகையாம்.

9. குறில் ஐந்து — அ, இ, உ, எ, ஒ இவை குற்றெழுத்து எனவும் பெயர் பெறும்.

10. நெடில் ஏழு — ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ இவை நெட்டெழுத்து எனவும் பெயர் பெறும்.

11. அ, இ, உ இம் மூன்றெழுத்துக்களும் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டும்போது சுட்டெழுத்தென்று சொல்லப்படும். சுட்டுதல் = குறித்தல்.

12. இவை அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு என இருவகைப்படும்.

13. அகச்சுட்டாவது சொல்லுக்கு அகத்திலிருந்து ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டுமெழுத்தாம். அகம் = உள்ளிடம்.

(உ-ம்.) அவன், அவள், அவர், அது, அவை; இவன், இவள், இவர், இது, இவை; உவன், உவள், உவர், உது, உவை.

14. புறச்சுட்டாவது சொல்லுக்குப் புறத்திலிருந்து ஒரு பொருளைச் சுட்டிக்காட்டுமெழுத்தாம், புறம் = வெளி.

(உ-ம்.) அப்புத்தகம், இம்மலை, உப்பொருள்.

15. உகரம் நடுவில் அல்லது பின்புறத்தில் உள்ள பொருளைச் சுட்டிச் செய்யுளில் வரும்.

16. இந்த மூன்று சுட்டெழுத்துக்களும் அந்த இந்த, உந்த எனத் திரிந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) அந்தமனிதன், இந்தமரம், உந்தவீடு.

அரசன், இரும்பு, உடம்பு என்பவைகளில் அகர, இகர, உகரங்கள் ஒரு பொருளைச் சுட்டிக் காட்டாமையால் சுட்டெழுத்தாகா.

17. எ, யா, ஆ, ஓ, ஏ என்னும் இந்த ஐந்தெழுத்துக்களும் வினாப் பொருளைத் தரும்போது வினாவெழுத்தென்று சொல்லப்படும். வினவுதல் = கேட்டல்.

18. இவை அகவினா, புறவினா என இருவகைப்படும்.

19. எ, யா சொல்லுக்கு முதலில் அகவினாவாகவும், புறவினாவாகவும் வரும்.

20. ஆ, ஓ சொல்லுக்குக் கடையில் புறவினாவாக வரும்.

21. எ - முதலில் அகவினாவாகவும், கடையில் புறவினாவாகவும் வரும்.

22. அகவினா சொல்லுக்கு அகத்திலிருந்து ஒரு பொருளை வினாவும் எழுத்துக்களாம்.

(உ-ம்.) எவன், எவள், எவர், எது, எவை; யாவன், யாவள் யாவர், யாது, யாவை; ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை

23. புறவினா சொல்லுக்குப் புறத்திலிருந்து வினாவும் எழுத்துக்களாம்.

(உ-ம்.) எம்மாடு, யாங்ஙனம். கோவிந்தனா, கிருஷ்ணனோ இராமனே.

பயிற்சி - 1.

1. அரசன், அணி, இரும்பு, இடம் என்பவைகளில், அ-இ என்ன எழுத்துக்கள்? இவைகளோடு சுட்டெழுத்துக்களைக் கூட்டிக் கூறுக அவைகள் என்ன சுட்டு என்று சொல்லப்படும்? 2. அகரமும் இகரமும் அகச்சுட்டாய் வருவதற்கு ஐந்துதாரணம் எழுதுக. 3. செய்யுளுக்கே உரிய சுட்டெழுத்து எது? 4. சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றும் எவ்வாறு திரிந்துவரும்? 5. மொழிக்கு முதலில் வரும் வினாவெழுத்துக்கள் எவை? ஈற்றில் வரும் வினாவெழுத்துக்கள் எவை? முதலிலும் கடையிலும் வரும் வினாவெழுத்து எது? 6. எலம், வந்தான் என்னும் மொழிகளோடு ஓர் வினாவெழுத்தைக் கூட்டிக் கூறுக. 7. அகவினாவுக்கு ஐந்துதாரணமெழுதுக. 8. யானை வந்தன, யா வந்தன எருது வந்தது, எது வந்தது? இவ்வாக்கியங்களில் வினாப்பெயர்களை எடுத்தெழுதுக. 9. வினாவெழுத்துக்களில் எது எவ்வாறு திரியும்? 10. அகவினாவாக வாராத வினாவெழுத்துக்கள் எவை?

மெய்யெழுத்து.

24. மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டு — க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்.

இவை உடல், ஒற்று, புள்ளி எனவும் பெயர் பெறும்.

25. மெய்யெழுத்து மூன்று வகைப்படும். அவை வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம்.

26. வல்லினம் ஆறு — க, ச, ட, த, ப, ற. இவை வன்கணம், வலி யெனவும் பெயர் பெறும்.

27. மெல்லினம் ஆறு — ங, ஞ, ண, ந, ம, ன. இவை மென்கணம், மெலி எனவும் பெயர் பெறும்.

28. இடையினம் ஆறு — ய, ர, ல, வ, ழ, ள. இவை இடைக்கணம், இடை என்வும் பெயர் பெறும்.

எழுத்துக்களின் இனம்.

29. இனமாவது எழுத்துக்கள் பிறப்பு, வடிவு முதலியவற்றால் ஒத்திருத்தல்.

அகரத்துக்கு இனம்		ஆ.	ககரத்துக்கு இனம்		ங.
இ	...	ஈ	ச	...	ஞ
உ	...	ஊ	ட	...	ண
எ	...	ஏ	த	...	ந
ஐ	...	இ	ப	...	ம
ஒ	...	ஓ	ற	...	ன
ஔ	...	உ			

30. இடையினம் ஆறும் ஓரினமாம்.

பயிற்சி-2.

1. வல்லின றகரம் வரும்படி ஆறுசொற்கள் எழுதுக. 2. இடையின ரகரம் வரும்படி ஆறுசொற்கள் எழுதுக. 3. தந்நகரம் அல்லது பொது நகரம் வரும்படி நான்கு சொற்கள் எழுதுக. 4. றன்னகரம் அல்லது சிறப்பு னகரம் வரும்படி நான்கு சொற்கள் எழுதுக. 5. இனமில்லாத மெய்யெழுத்துக்க ளெவை? 6. ஐ, ஔ, ட, ம என்பவைகளுக்கு இனவெழுத்துக்கள் எவை? 7. முதலெழுத்துக்கள் எவை?

சார்பெழுத்துக்கள்

உயிர்மெய்யெழுத்து.

31. உயிர்மெய் யெழுத்தாவது உயிரும் மெய்யும் கூடிப் பிறக்கும் எழுத்தாம்.

32. அது பதினெட்டு மெய்யின்மேலும், பன்னிரண்டு உயிரும் தனித்தனி ஏறத்தோன்றும் இருநூற்றுப் பதினாறும்.

அவை வருமாறு.

க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ	ஙெ	ஙே	ஙை	ஙொ	ஙோ	ஙௌ
ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

33. இவை உயிர்மெய்க் குறில், உயிர்மெய் நெடில் என இரண்டு வகைப்படும்.

34. உயிர் மெய்க்குறில் தொண்ணூறு.

(உ-ம்.) க்+அ=க, க்+இ=கி, க்+உ=கு, க்+எ=கெ, க்+ஒ=கொ. இப்படியே மற்ற மெய்களின் மேலும் ஐந்து குறிலையும் தனித்தனி ஏற்றித் தொண்ணூறாதல் காண்க.

35. உயிர் மெய்நெடில் நூற்றிருபத்தாறு.

(உ-ம்) ச்+ஆ=சா, ச்+ஈ=சீ, ச்+ஊ=சூ, ச்+ஏ=சே, ச்+ஐ=சை, ச்+ஓ=சோ, ச்+ஔ=சௌ. இப்படியே மற்ற மெய்களின் மேலும் ஏழு நெடிலையும் தனித்தனி ஏற்றி நூற்றிருபத்தாறாதல் காண்க.

ஆய்தம்.

36. ஆய்தம் குற்றெழுத்துக்குப் பின்னும் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்த வல்லெழுத்துக்கு மேலும் வரும்.

(உ-ம்.) அஃது, இஃது, எஃது, இருபஃது.

பயிற்சி-3.

1. உயிர்மெய்யெழுத்து இருநூற்றுப் பதினாறு ஆனது எப்படி? தெ, பூ என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்துக்களை உயிரும் மெய்யுமாகப் பிரித்துக்காட்டுக. 2. ஆய்தவெழுத்து எவைகளைச் சார்ந்து எங்கே வரும்? 3. சார்பெழுத்து என்பதற்குப் பொருள் என்னை?

மாத்திரை.

37. கண்ணிமைப்பொழுது அல்லது கைந்நொடிப்பொழுது ஒரு மாத்திரைக் களவாம்.

38. உயிர் நெட்டெழுத்துக்கும், உயிர்மெய் நெட்டெழுத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை இரண்டு.

39. உயிர்க் குற்றெழுத்துக்கும், உயிர்மெய்க் குற்றெழுத்துக்கும் தனித்தனி மாத்திரை ஒன்று.

40. மெய்யெழுத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், குற்றியலுகரத்திற்கும், குற்றியலிகரத்திற்கும் தனித்தனி மாத்திரை அரையாம்.

41. உயிரளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்று.

42. ஒற்றளபெடைக்கு மாத்திரை ஒன்று.

அளபெடையிலும், பண்டமாற்றிலும், விளியிலும் இராகத்திலும், புலம்பலிலும் உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்தும் தமக்குச் சொன்ன மாத்திரையைக் கடந்து நீண்டொலிக்கும்.

பண்டமாற்றல் = ஒரு பண்டங்கொடுத்து மற்றொரு பண்டம் வாங்கல். புலம்பல் = அழுதல்.

பயிற்சி-4.

1. மூன்று, இரண்டு, ஒன்று, அரை மாத்திரைகள் உள்ள எழுத்துக்கள் எவை? 2. மாத்திரைக்கு அளவென்னை?

43. உயிரெழுத்துக்களிலே உகரமும், இகரமும் சில இடங்களிலே தத்தம் மாத்திரையில் குறைந்து ஒலிக்கும். அந்த உகரத்திற்குக் குற்றிய லுகரம் என்றும், அந்த இகரத்திற்குக் குற்றிய லிகரம் என்றும் பெயராம்.

குற்றியலுகரம்.

44. தனிக்குறில் ஒழிந்த மற்றைய எழுத்துக்களை ஈற்றுக்கய லெழுத்தாகத் தொடர்ந்து நிற்கும் சொற்களின் கடைசியில் வல்லின மெய்யின்மேல் வரும் உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

45. கு, து என்னும் ஓரெழுத் தொருமொழிகளின் உகரமும்; பகு, பசு, அடு, அது, தபு, அறு எனபன போன்ற குறிலிணை மொழிகளின் உகரமும், மொழியிறுதியில் வல்லின மெய்யின் மேல்வந்தாலும் தன் மாத்திரையிற் குறுகாமையால் குற்றிய லுகரங்கள் ஆகா என்றறிக.

46. அக்குற்றிய லுகரம் நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர், வன்றொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர் என்று ஆறு வகைப்படும்.

47. நெடிற்றொடர் முதலில் நெட்டெழுத்தைப் பெற்று இரண்டெழுத்து மொழியாகவே வரும்.

(உ-ம்.) பாகு, காசு, பாடு, ஊது, ஆறு.

48. உயிர்த்தொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் உயிரெழுத்தைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) மெழுகு, பிசகு, வெள்ளாடு, ஓடாது, பாலாறு. *

49. வன்றொடர் ஈற்றுக்கு அயலில் வல்லின மெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) பாக்கு, பாய்ச்சு, நாட்டு, சாத்து, சிப்பு, நாற்று.

50. மென்றொடர் ஈற்றுக்கு அயலில், மெல்லின மெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) ஆங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, வம்பு, நன்று.

---

* ஈற்றுக்கயலில் ழ், ச், ள், ட், ல் என்னும் மெய்களின்மேல் உ, அ, ஆ, என்னும் உயிரெழுத்துக்கள் வந்தமை காண்க.

51. இடைத்தொடர் ஈற்றுக் கயலில் இடையின மெய்யைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) போழ்து, பெய்து, மார்பு, சேர்பு.

52. ஆய்தத்தொடர் ஈற்றுக் கயலில் ஆய்தவெழுத்தைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) எஃகு, கஃசு, அஃது, இஃது.

முற்றியலுகரம்.

53. குற்றியலுகரம் ஒழிந்த மற்றைய உகரங்கள் எல்லாம் முற்றியலுகரம் எனப்படும். *

(உ-ம்.) கு, சு, நகு, பசு, படு, அது, அறு, உரிஞு, வேணு, விம்மு, மண்ணு, வாடு, வாரு, காலு, வாழ்வு, கொள்ளு-வல்லின மெய்யின்மேலும், மெல்லின மெய்யின்மேலும், இடையின மெய்யின்மேலும் மொழிக்கு இறுதியில் வந்த முற்றியலுகரங்கள்.

குற்றியலிகரம்.

54. யகரம் வந்து புணரும்போது குற்றியலுகரம் இகரமாகத் திரியும். அது குற்றியலிகரம் எனப்படும்.

(உ-ம்.) நாடு + யாது = நாடியாது
வரகு + யாது = வரகியாது
பாக்கு + யாது = பாக்கியாது
குரங்கு + யாது = குரங்கியாது
போழ்து + யாது = போழ்தியாது
அஃது + யாது = அஃதியாது

---

* எனவே முற்றிய லுகரம் குற்றிய லுகரத்தைப்போல மொழிக்கு இறுதியிலேயே வரவேண்டும் என்னும் நியதியில்லாமல் மொழிக்கு முதல் இடை கடைகளில் மூவின மெய்களின் மேலும் வரும் என்பதாயிற்று. இன்னும் உ என்னும் உயிரும் கு, சு, டு முதலிய உயிர்மெய்களும் முற்றியலுகரங்களாம்.

(உ-ம்.) நடுவன், விம்முதல், சொல்லுதல் - மொழிக்கு இடையில் வந்த முற்றிய லுகரங்கள்.

உலகம், குடம், முடம், யுகம் மொழிக்கு முதலில் மெய்யோடு கூடாமலும், கூடியும் வந்த முற்றிய லுகரங்கள்.

பயிற்சி-5.

1. குற்றியலுகரம், முற்றியலுகரம் என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் என்னை? 2. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கும் பேதமென்னை? 3. பின்வரும் சொற்களில் குற்றியலுகரங்களையும், முற்றியலுகரங்களையும் எடுத்தெழுதி, அவற்றுள் குற்றியலுகரங்களுக்குத் தொடர் கூறுக— கழு, கழுகு, நிலவு, திரட்டு, சங்கு, இது, இஃது, செய்து, சென்று, விடு, வீடு, எழு, எறு, நில்லாது, நிற்கிறது, வரவு, வரம்பு, வரகு. 4. தனிக்குறில் மொழியாகிய முற்றியலுகரம் இரண்டெழுதுக. 5. குறில்வினை மொழியாய் வல்லின மெய்யின்மேல் வரும் முற்றியலுகரம் ஆறு எழுதுக. 6. மெல்லின மெய்யின்மேல் வரும் முற்றியலுகரம் மூன்றும் இடையின மெய்யின்மேல் வரும் முற்றியலுகரம் மூன்றும் எழுதுக. 7. குற்றியலுகரம் எந்த எழுத்துக்கு முன் எவ்வாறு திரியும்?

அளபெடை.

55. அளபெடையாவது பாட்டில் ஓசை குறைந்தவிடத்து நெட்டெழுத்தும், ங, ஞ, ண, ந முதலிய மெய்யெழுத்துக்களும் தம்மாத்திரையின் நீண்டொலிப்பது.

56. அது உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இருவகைப்படும்.

உயிரளபெடை.

57. உயிரளபெடையாவது மொழிக்கு முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் நெட்டெழுத்தேழும் தம் மாத்திரையின் நீண்டொலித்து வருவதாம்.

அளபெடுக்கிற நெடிலுக்குப் பின் அதற் கினமாகிய குற்றெழுத்து அறிகுறியாக எழுதப்படும். அறிகுறி= அறிகின்ற அடையாளம்.

(உ-ம்.) ஆஅறு, பலாஅசு, நிலாஅ.

ஒற்றளபெடை.

58. ஒற்றளபெடையாவது மொழிக்கு இடையிலும், கடையிலும் ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள என்னும்

பத்து மெய்களும், ஆய்தமும் தம்மாத்திரையின் நீண்டொலிப்பதாம்.

அளபெடுக்கின்ற இம்மெய்யெழுத்துக்களுக்குப் பின் அம்மெய்யெழுத்துக்களே அறிகுறியாக எழுதப்படும்.

(உ-ம்.) சங்ங்கு, அண்ண்டம், மடங்ங்கலந்த, மனந்ந்தாயர், எஃஃகு.

பயிற்சி-6.

1. உயிரளபெடையில் எந்த எழுத்துக்கள் அளபெடுக்கும்? 2. ஒற்றளபெடையில் எந்த எழுத்துக்கள் அளபெடுக்கும்? 3. சார்பெழுத்துக்கள் எவை? 4. அளபெடைகளில் அறிகுறியாக எழுதப்படும் எழுத்துக்களை உச்சரிக்கலாமா? ௫. உயிரளபெடைக்கும் ஒற்றளபெடைக்கும் நன்னான் குதாரணமெழுதுக.

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்.

59. பன்னிரண்டுயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ, ங என்னும் பத்து மெய்யுமாகிய இருபத்திரண்டெழுத்தும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.) அணி, ஆணி, இடி, ஈயம், உரல், ஊது, எடு, ஏணி, ஐயம், ஒன்று, ஓசை, ஔவியம்.

60. பத்து மெய்களில் க, ச, த, ந, ப, ம என்னும் இவ் வாறு மெய்யும் பன்னிரண்டு உயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உதாரணம்.)

கடி, கால், கிழி, கீழ், குடி, கூடை, கெண்டை, கேடு, கொடி, கோடு, கௌவை (பொறுமை).

சண்டை, சாரம், சில, சீரகம், சுகம், சூது, செயல், சேதம், சைகை, சொல், சோதி, சௌரியம்.

தம்பி, தாழை, திக்கு, தீமை, துட்டு, தூரம், தெரு, தேசம், தையல், தொண்டை, தோசை, தௌவை (மூதேவி.)

நண்பு, நாடு, நிலம், நீலம், நுங்கு, நூல், நெல், நேற்று, நைதல், நொண்டி, நோன்பு, நௌவி (மான்.)

படி, பாடு, பிடி, பீடு, புலன், பூதம், பெயர், பேய், பையன், பொடி, போடு, பௌவம் (கடல்).

மடி, மாடு, மின்னல், மீசை, முடி, மூட்டை, மெத்தை, மேடு, மொழி, மோசம், மௌவல் (வனமல்லிகை.)

61. வகரமெய் அ, ஆ, இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ, ஔ என்கிற எட்டுயிரெழுத்தோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.) வண்டி, வாழை, வித்தை, வீடு, வெடி, வேட்டை வையம், வௌவால்.

62. யகரமெய் அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்கிற ஆறு உயிரோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூகம், யோகம், யௌவனம்.

63. ஞகரமெய் அ, ஆ, இ, எ, ஒ என்கிற ஐந்து உயிரெழுத்தோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞாலம்; ஞிமிறு; ஞெண்டு; ஞொள்கிற்று.

64. ஙகரமெய் அகரவுயிர் ஒன்றோடுங்கூடி மூன்று சுட்டெழுத்துக்கும் யா, எ என்னும் வினாவெழுத்துக்களுக்கும் பின்னே வரும்.

(உ-ம்.) அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம், ஙனம் = இடம்.

65. உயிரோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வராத மெய்யெழுத்துக்கள் — ட், ற், ண், ன், ர், ல், ழ், ள்.

பயிற்சி-7.

1. மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள் எவை? 2. பன்னிரண்டுயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதலாகும் மெய்களெவை? 3. சில உயிர்களோடு கூடி மொழிக்கு முதலாகும் மெய்களெவை? 4. வகரம் எந்த உயிர்களோடுகூடி மொழிக்கு முதலில் வராது? 5 யகரம் எந்த உயிர்களோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்? 6. ஞகரம் எந்த உயிர்களோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்? 7. ஙகரம் எந்த உயிர்களோடு கூடி, எவைகளை அடுத்து மொழிக்கு முதலில் வரும்? 8. மொழிக்கு முதலாகாத எழுத்துக்கள் எவை?

மொழிக்கு ஈற்றில் வரும் எழுத்துக்கள்.

66. எகரம் நீங்கிய பதினொரு உயிரும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்கிற பதினொரு மெய்யுமாகிய இருபத்திரண்டு எழுத்துக்களும் சொல்லுக்குக் கடைசியில் வரும்.

(உ-ம்.) பல, நிலா, அடி, தீ, அது, பூ, பே, பனை, நொ, போ, கௌ, உரிஞ், மண், வெந், மரம், பொன், பாய், வேர், பால், தெவ், வாழ், தேள், (பே=நுரை. வெந்=முதுகு).

67. சொல்லுக்குக் கடைசியில் வராத எழுத்துக்கள் — க், ச், ட், த், ப், ற், ங்.

பயிற்சி-8.

1. மொழிக்குக் கடைசியில் வராத மெய்கள் எவை? 2. பொது நகரம் மொழிக்கு இறுதியில் வருதற்குதாரணம் எழுதுக. 3. எந்த உயிர் மொழிக்கு இறுதியில் வராது?

போலி.

68. போலியாவது மொழிகளின் முதல், இடை, கடைகளில் ஓரெழுத்துக்குப் பதிலாக மற்றோரெழுத்து வந்தாலும் பொருள் வேறுபடாமல் வழங்குவது.

மொழிமுதற்போலி.

69. அகரத்திற்குப் பின் இகரம் வந்தாலும், யகரம் வந்தாலும் ஐகாரத்தை ஒத்து ஒலிக்கும்.

(உ-ம்.) வயித்தியன்=வைத்தியன். வய்யம்=வையம்.
பயித்தியம்=பைத்தியம். அய்யம்=ஐயம்.
சயித்தியம்=சைத்தியம். அய்யா=ஐயா.

70. அகரத்துக்குப் பின் உகரம் வந்தாலும் வகரம் வந்தாலும் ஔகாரத்தை ஒத்து ஒலிக்கும்.

(உ-ம்.) பவுத்தர்=பௌத்தர். அவ்வை=ஔவை.
சவுக்கியம்=சௌக்கியம். கவ்வை=கௌவை.

71. சகர ஞகரங்களுக்கு முன் உள்ள அகரத்திற்கு ஐகாரம் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) பசல் = பைசல். மஞ்சு = மைஞ்சு.
அச்சு = ஐச்சு. அஞ்சு = ஐஞ்சு.

72. சில சொற்களின் முதலில் உள்ள நகரத்திற்கு ஞகரம் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) நாயிறு = ஞாயிறு. நண்டு = ஞண்டு. நயம் = ஞயம்.

மொழியிடைப்போலி.

73. சில சொற்களின் நடுவில் உள்ள தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) பித்து = பிச்சு. மைத்துனன் = மைச்சுனன்.
வைத்து = வைச்சு. தைத்து = தைச்சு.

74. சிலசொற்களின் நடுவில் உள்ள நகர தகரங்களுக்கு ஞகர சகரங்கள் போலியாம்.

(உ-ம்.) நீந்தினான் = நீஞ்சினான். சாய்ந்தான் = சாய்ஞ்சான்.
உய்ந்தான் = உய்ஞ்சான். பாய்ந்தது = பாய்ஞ்சது.

75. தொடர்மொழி ஐகாரத்தில் உள்ள நகரத்துக்கு ஞகரம் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) ஐந்நூறு = ஐஞ்ஞூறு. அரைநாண் = அரைஞாண்.

மொழியிறுதிப்போலி.

76. அஃறிணைப் பெயரின் கடையிலுள்ள இரண்டு குறிலை யடுத்த மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) மரம் = மரன். குளம் = குளன். கடம் = கடன்.
நிலம் = நிலன். நலம் = நலன். படம் = படன்.

77. சில சொற்களின் கடைசியில் உள்ள லகரத்துக்கு ரகரம் போலியாம்.

(உ-ம்.) பந்தல் = பந்தர். சாம்பல் = சாம்பர்.

78. சில குற்றியலுகரங்களுக்கு அர் போலியாக வரும்.

(உ-ம்.) வண்டு = வண்டர். சுரும்பு = சுரும்பர்.

பயிற்சி-9.

1. முதற்போலி, இடைப்போலி, கடைப்போலிகளுக்கு இவ்விரண் டுதாரணம் எழுதுக. 2. போலிபெற்றுவரும் குற்றிய லுகர மொழிகள் சில கூறுக. 3 பின் வரும் மொழிகளுக்குப் போலி அமைத்தெழுதுக:— அரசன், வயித்தியன், ஸ்வத்தான்; நாண், மைந்தன், ஐந்து, ஒய்ந்தது, அறம், இடக்கு, செக்கு, மாது. 4. பட்டணம், கட்டடம், குழாம், எலம் என்னும் அஃறிணைப் பெயர்களின் ஈற்றிலுள்ள மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக வருமா? காரணத்துடன் விடை கூறுக.

எழுத்துக்கள் ஏற்கும் சாரியை.

79. மெய் யெழுத்துக்கள் அ என்னும் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) க, ங, ச, ஞ, ட, ண, இவை சாரியை பெறுமல் வாா.

80. உயிர்நெடில் காரம் என்னும் சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) ஆகாரம், ஈகாரம், ஊகாரம்.

81. உயிர்க்குறிலும், உயிர்மெய்க்குறிலும் கரம், காரம் என்கிற இரண்டு சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) அகரம், அகாரம், ககரம், ககாரம்.

82. உயிர் மெய் நெடில் சாரியை பெறாது.

பயிற்சி-10.

1. சாரியை பெற்றே வரும் எழுத்துக்கள் எவை? 2. சாரியை பெறாத எழுத்துக்கள் எவை? 3. உயிர்க்குறில், உயிர்மெய்க்குறில், உயிர்நெடில், மெய்-இவற்றுடன் சாரியைகளைப் புணர்த்தி யெழுதுக. 4. முதலெழுத்தும் சார்பெழுத்தும் கூடித் தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துக்கள் எத்தனை?

பதவியல்.

1. எழுத்துக்கள் தனித்தாவது தொடர்ந்தாவது ஒரு பொருளைத் தெரிவித்தால் பதமாம்.

2. அது ஓரெழுத் தொருமொழி, எழுத்துத் தொடர்மொழி என இருவகைப்படும்.

3. ஓரெழுத் தொரு மொழிகள் :—

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ; கா, கு, கூ, கை, கோ, கௌ; சா, சீ, சே, சோ; தா, தீ, து, தூ, தே, தை; நா, நீ, நே, நை, நொ, நோ; பா, பீ, பூ, பே, பை, போ; மா, மீ, மூ, மே, மை, மோ; வா, வீ, வே, வை, வௌ, யா என்னும் நாற்பத்தாறு.

4. எழுத்துத் தொடர் மொழிகள் :—

(உ-ம்.) அணி, அறம், அகலம், அலங்காரம்.

5. அப்பதம் பகாப்பதம், பகுபதம் என இரு வகைப்படும்.

6. பகாப்பதமாவது சொல்லைப் பிரித்தலால் பகுதி, விகுதி முதலிய பயனில்லாமல் ஒரு பொருளைக் காட்டும் இடுகுறியாகிய சொல்லாம்.

7. அது பெயர்ப்பகாப்பதம், வினைப்பகாப்பதம், இடைப் பகாப்பதம், உரிப் பகாப்பதம் என நான்கு வகைப்படும்.

(உ-ம்.) மண், மரம்—பெயர்ப் பகாப்பதம்.
வா, போ—வினைப் பகாப்பதம்.
மற்று, கொல்—இடைப் பகாப்பதம்.
உறு, தவ—உரிப் பகாப்பதம்.

8. பகுபதமாவது சொல்லைப் பிரித்தலால் பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் வேறு பொருள் உண்டாகி, ஒரு பொருளைத் தெரிவிப்பதாம்.

9. அது பெயர்ப் பகுபதம், வினைப் பகுபதம் என இருவகைப்படும். இடைச் சொல்லினும், உரிச்சொல்லினும் பகுபதங்கள் இல்லை.

(உ-ம்.) பொன்னன், மலையன் - பெயர்ப்பகுபதம்.
செய்தான், கொடுத்தான் - வினைப்பகுபதம்.

பகுபதவுறுப்பு.

10. பகுபத வுறுப்புக்கள் ஆறு. அவை —
பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்.

11. பகுபதம் இந்த ஆறு உறுப்புக்களில் பகுதி, விகுதி என்னும் இரண்டு முதலியவைகளால் முடிந்து நிற்கும்.

(உதாரணம்.)

கூனன்-கூன், அன் எனப் பகுதி விகுதி என்னும் இரண்டுறுப்பால் முடிந்த பெயர்ப் பகுபதம்.

உண்டான்-உண், ட், ஆன் எனப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை என்னும் மூன்றுறுப்பால் முடிந்த வினைப் பகுபதம்.

உண்டனன் - உண், ட், அன், அன் எனப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை என்னும் நான்குறுப்பால் முடிந்த வினைப் பகுபதம்.

பிடித்தனன்-பிடி, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி என்னும் ஐந்துறுப்பால் முடிந்த வினைப்பகுபதம்.

கடந்தனன் - கட, த், த், அன், அன் எனப் பகுதி முதலிய ஐந்துறுப்புடன், சந்தியால் வந்த தகரவல்லொற்று நகர மெல்லொற்றாகிய விகாரமும் பெற்று ஆறுறுப்பால் முடிந்த வினைப்பகுபதம்.

பயிற்சி-II.

1. ஓரெழுத் தொருமொழி நான்கெழுதி அவைகளுக்குப் பொருள் கூறுக. 2. பகாப் பதமாவ தென்னை? 3. பகுப்பதங்களாக வாராத சொற்களெவை? 4. பகுபத வுறுப்புக்களெவை? 5. பகுபதங்கள் எந்த இரண்டு உறுப்புக்கள் இல்லாமல் முடியா? 6. பெயர்ப் பகுபதம் நான்கெழுதுக. 7. மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு உறுப்புக்களால் முடிந்த வினைப் பகுபதம் நான்கெழுதுக.

பகுதி.

12. பகுதியாவது பகுபதங்களின் முதலில் நிற்கும் பகாப் பதமாம்.

13. பெயர்ப் பகுபதங்களுக்குப் பெரும்பாலும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களும், சுது பான்மை சுட்டிடைச் சொற்களும், எ, ஏ, யா என்னும் வினவிடைச் சொற்களும், மற்று - பிற முதலிய இடைச் சொற்களும் பகுதிகளாய் வரும்.

(உதாரணம்.)

பொன்னன், வில்லி - பொருளடியாகப் பிறந்தன.
பட்டணத்தான், தேசத்தார் - இடமடியாகப் பிறந்தன.
தையான், வேனிலான் - காலமடியாகப் பிறந்தன.
கண்ணன், நெடுஞ்செவியன் - சினையடியாகப் பிறந்தன.
கரியன், சிறியன் - குணமடியாகப் பிறந்தன.
கடுநடையன், ஊணன் - தொழிலடியாகப் பிறந்தன.
அவன், இவன், உவன் - சுட்டிடைச்சொல் அடியாகப் பிறந்தன.
எது, ஏது, யாது - வினவிடைச் சொல் அடியாகப் பிறந்தன.
மற்றையான், பிறன் - இடைச்சொல் அடியாகப் பிறந்தன.

மையீற்றுப் பகுதி.

14. மை விகுதியை யுடைய * செம்மை முதலிய பண்புப் பெயர்கள் விகுதிப் புணர்ச்சியிலும் பதப் புணர்ச்சியிலும் பெரும்பாலும் விகாரப்பட்டு வரும்.

(உதாரணம்.)

அணியன் — அண்மையின் மை விகுதி கெட்டது.

பெரியன் — பெருமையின் மை விகுதிகெட்டு, நடுவிலுள்ள உகரம் இகரமாகத் திரிந்தது.

பாசி — பசுமையின் மை விகுதிகெட்டு, முதல் நீண்டது.

---

* மையீற்றுப்பண்புப் பெயர்களுக்கு நன்னூல் சூத்திரம்.

செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை உண்மை நுண்மை இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

ஆருயிர் — அருமையின் மை விகுதியும், நின்ற உகரவுயிரும் கெட்டு முதல் நீண்டது.

அரும்பொருள் — அருமையின் மை விகுதிகெட்டு, பகரத்துக்கு இனமாகிய மகரம் தோன்றியது.

பைந்தார் — பசுமையின் மை விகுதியும், நின்ற சு - என்னும் உயிர்மெய்யும் கெட்டு, முதல் அகரம் ஐகாரமாகத் திரிந்து, தகரத்துக்கு இனமாகிய நகரம் தோன்றியது.

சிற்றன்னை — சிறுமையின் மை விகுதி கெட்டு, றகரமெய் இரட்டியது.

15. வினைப் பகுபதங்களுக்கு *நட, வா முதலிய வினைச் சொற்களே அன்றி, சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல்லும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் பகுதிகளாக வரும்.

(உ-ம்.) நட - நடந்தான், வா - வந்தான் } வினையடியாகப் பிறந்தன.
சித்திரம் - சித்திரித்தான், கடைக்கண் - கடைக்கணித்தான் } பெயரடியாகப் பிறந்தன.
போல் - போன்றான், நிகர் - நிகர்த்தான் } இடையடியாகப் பிறந்தன.
சால் - சான்றான்†, மாண் - மாண்டான்‡ } உரியடியாகப் பிறந்தன.

16. வினைப் பகுதிகள் விகுதி முதலிய வந்து புணரும்போது இயல்பாயும் விகாரப்பட்டும் நிற்கும்.

(உ-ம்.) தொழு - தொழுதான், உழு - உழுதான், உண் - உண்டான், தின் - தின்றான் } பகுதிகள் இயல்பாய் நின்றன.

---

* தெரிநிலை வினைப்பகுதிகளுக்குச் சூத்திரம்.
நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை
நொ போ வௌ உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின்
தேய் பார் செல் வௌ வாழ் கேள் அஃகு என்று
எய்திய இருபான் மூன்றாம் ஈற்றவும்
செய் யென் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

† நிறைந்தான். ‡ மாட்சிமைப் பட்டான்.

செல் - சேறல்	பகுதிகள் விகாரப்பட்டு நின்றன.
தா - தந்தான்	
சா - செத்தான்	
வா - வருகிறான்	
விரவு - விராவினான்	
கல் - கற்றான்	
செல் - சென்றான்	
கொணு - கொணர்ந்தான்	

பயிற்சி-12.

1. பெயர்ப் பகுபதங்கள் எந்த வகைப் பெயர்களினடியாகப் பிறக்கும்? 2. மன்னன், பிறிது, எவன், யாவன் — இந்தப் பகுபதங்கள் எவற்றின் அடியாகப் பிறந்தன? 3. அடியில் வருபவைகளில் எந்தப் பண்புப் பெயர் எப்படி விகாரப் பட்டன? விவரிக்க:— வெந்நீர், செய்ய (செவந்த), சிற்றூர், சிறடி, தீயார், வெய்ய, கொடிய, உளர், இலர், யாசி. 4. பெயரடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுபதம் மூன்றெழுதுக 5. என்றான், போன்றான், நிகர்த்தான், உற்றார், சான்றார், யாண்டார் (மாட்சிமையுடையார்) இவற்றிற்குப் பகுதி யென்னை? அவை என்ன சொற்கள்? பகுதி விகாரப் பட்டு வரும் சிலவினைச் சொற்களெழுதுக.

விகுதி.

17. விகுதியாவது பகுபதத்தின் ஈற்றில் நிற்கும் இடைச்சொல்லாம்.

18. அது பெயர் விகுதியும், தொழிற்பெயர் விகுதியும், பண்புப்பெயர் விகுதியும், வினைமுற்று விகுதியும், பெயரெச்ச வினை விகுதியும், வினையெச்ச வினை விகுதியும், பிறவினை விகுதியும், எதிர்மறை வினை விகுதியும் என எட்டு வகைப்படும்.

பெயர் விகுதிகள்.

19. அன், ஆன், மன், மான், ன்- ஆண்பாற் பெயர் விகுதிகள்.

(உ - ம்.) பொன்னன், வானத்தான், வடமன், கோமான், பிறன்.

20. அள், ஆள், இ,ள்-பெண்பாற் பெயர்விகுதிகள்.

(உ - ம்.) குழையள், குழையாள், அரசி, மகள்.

21. அர், ஆர், கள், மார், ர்-பலர்பாற் பெயர் விகுதிகள்.

(உ - ம்.) குழையர், குழையார், குருக்கள், குருமார், பிறர்.

22. து, ஒன்றன்பாற் பெயர் விகுதி.

(உ - ம்.) அது, குழையது, குறுந்தாளது.

23. வை, அ, வ்-பலவின்பாற் பெயர் விகுதிகள்.

(உ - ம்.) அவை, குழையன, அவ், இவ், எவ்.

24. தொழிற்பெயர் விகுதிகள் —

தல், அல், அம், ஐ, இ, வை, கை, கு, பு, வு, தி, சி, வி, உள், காடு, பாடு, அடம், மதி, மை, து.

(உதாரணம்.)

ஆகுதல் - தல்	செய்கை - கை	கல்வி - வி
ஆடல் - அல்	போக்கு - கு	விக்குள் - உள்
ஆட்டம் - அம்	படிப்பு - பு	சாக்காடு - காடு
கொலை - ஐ	செலவு - வு	கோட்பாடு - பாடு
வெகுளி - இ	மறதி - தி	கட்டடம் - அடம்
பார்வை - வை	உணர்ச்சி - சி	இறக்குமதி - மதி.

இவைகளில் மை, து விகுதிகள் ஒழிந்த விகுதிகளைப் பெற்று வரும் தொழிற் பெயர்கள் காலங் காட்டா.

25. மை, விகுதி செய்தமை, செய்கின்றமை என இடைநிலை பெற்று இறந்த காலத்துக்கும், நிகழ்காலத்துக்கும் வரும்.

26. து, விகுதி அவர் நடந்தது, நடக்கிறது, நடப்பது என இடைநிலைப் பெற்று முக்காலத்துக்கும் வரும்.

27. பண்புப்பெயர் விகுதிகள் —

மை, ஐ, பு, கு, றி, று, அம், பம், னர், து, சி, உ.

(உதாரணம்.)

கருமை - மை	நன்றி - றி	நன்னர்-னர்
தொல்லை - ஐ	நன்று - று	நீளது - து
மாண்பு - பு	நலம் - அம்	மாட்சி - சி
நன்கு - கு	திட்பம் - பம்	மழவு - உ.

தெரிநிலை வினை விகுதிகள்.

படர்க்கை.

28. அன் - ஆன் - ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ - ம்.) நடந்தனன், நடந்தான்.

29. அள், ஆள் - பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ - ம்.) வந்தனள், வந்தாள்.

30. அர், ஆர், ப, மார் - பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ - ம்.) செய்தனர், செய்தார், செய்ப, நடமார் = நடப்பார்.

31. து, று - ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) ஓடினது, ஓடிற்று.

32. அ, பலவின்பால் வினைமுற்று விகுதி.

(உ-ம்.) பார்த்தன.

33. உம், செய்யுமென்வாய்பாட்டு வினைமுற்று விகுதி.

(உ-ம்.) அவன் வரும், அவள் வரும், அது வரும், அவை வரும்

தன்மை.

34. என், ஏன், அல், அன் - தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) உண்டனென், உண்டேன், உண்பல், உண்பன்.

35. அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) கண்டனம், கண்டாம், கண்டனெம், கண்டேம், கண்டோம்.

முன்னிலை.

36. ஆய், ஐ, முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) உண்டாய், உண்டனை, உண்கின்றனை, உண்பை.

37. இர், ஈர் - முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) பார்த்தனிர், பார்த்தீர்.

38. க, இய, இயர்-வியங்கோள் வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) வாழ்க, வாழிய, வாழியர்.

39. ஆய், ஏவலொருமை வினைமுற்று விகுதி.

(உ-ம்.) பாராய், கொடாய், வாராய்.

40. உம், ஈர், மின் - ஏவற் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) பாரும், பாரீர், பார்மின்.

தெரிநிலைப் பெயரெச்ச விகுதிகள்.

41. அ, இறந்தகாலத்துக்கும் நிகழ்காலத்துக்கும் வரும் பெயரெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) செய்த மனிதன், செய்கிற மனிதன்.

42. உம், எதிர்காலப் பெயரெச்ச விகுதி.

(உ - ம்.) செய்யும் மனிதன்.

தெரிநிலை வினையெச்ச விகுதிகள்.

43. உ, இ, ஆ, ய்-இறந்தகால வினையெச்ச விகுதிகள்.

(உ - ம்.) படித்து, ஓடி, படியா, ஆய், போய் - வந்தான்.

44. அ - நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி.

(உ - ம்.) வர, உண்ண, போக, வந்தான்.

45. இன், ஆல், கால், வான், பான் எதிர்கால வினையெச்ச விகுதிகள்.

(உ - ம்.) செய்யின், செய்தால், செய்தக்கால், செய்வான், உண்பான், கொடுப்பான்.

பயிற்சி-13.

1. மன், ன், மான், து, வ், அ — இந்த விகுதிகளையுடைய பெயர்ப் பகுபதங்களுக்கு உதாரணமெழுதி, அவை இன்னபால் என்றும் குறிக்க. 2. அம், ஐ, சி, மை, பு, கு — இவை தொழிற் பெயர் விகுதியாக வருவதற்கும், பண்புப்பெயர் விகுதியாக வருவதற்கும் உதாரணங் காட்டுக. 3. காலங்காட்டும் இடைநிலைகளோடு

வரும் தொழிற்பெயர் விகுதிகள் எவை? 4. நடப்ப, பறப்ப, கொடுப்ப — இவற்றை உயர்திணை வினைமுற்றாகக் கொள்ளும்போது விகுதி யென்னை? அஃறிணையாகக் கொள்ளும்போது விகுதியென்னை? இருவழியும் அவை யென்னபால்? 5. கண்டாய், காணாய், உண்டீர், உண்ணீர், நீர்செய்யும், அவைகள் செய்யும் — இவைகளை உடன்பாடாகக் கொண்டால் ஒன்றற்கொன்று உள்ள பேதமென்னை? 6. நடக்க, படிக்க, கொடுக்க, பார்க்க — இவைகளை முற்றுவினையாகக் கொண்டால் விகுதியென்னை? எச்சவினையாகக் கொண்டால் விகுதியென்னை? 7. உண்ணா, செல்லா, படியா — இவைகளை என்ன வினைமுற்றாகவும் வினையெச்சமாகவும் கொள்ளலாம்? 8. அகர விகுதியைப் பெயரெச்சமாகவும், வினையெச்சமாகவும், வினைமுற்றாகவும் வைத்து ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வோர் வாக்கிய மெழுதுக. 9. வருவான், கொடுப்பான் — இவற்றை முற்றுவினையாகக் கொள்ளும்போது விகுதி என்ன? 10. அன் விகுதி எத்தெந்த வினைமுற்றுக்களுக்கு விகுதியாக வரும்.

குறிப்புவினை விகுதிகள்.

46. அன், ஆன் - ஆண்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) அவன் குழையன், குழையான்.

47. அள், ஆள் - பெண்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) அவள் அகத்தினள், அகத்தினாள்.

48. அர், ஆர் - பலர்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) அவர் கரியர், கரியார்.

49. டு, து, று - ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) அது முக்கட்டு, வாலது, அற்று, இற்று, எற்று.

50. அ - பலவின்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதி.

(உ-ம்.) அவை குழையன, பெரியன, அன்ன, இன்ன.

51. என், ஏன் - தன்மை யொருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) நான் குழையினென், குழையினேன், நல்லேன்.

52. அம்-ஆம், எம்-ஏம், ஓம் தன்மைப் பன்மைக் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) நாம் குழையினம், குழையினும், குழையினெம், குழையினேம், நல்லோம்.

53. ஐ, ஆய், இ - முன்னிலை யொருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) நீ கரியை, கரியாய், வில்லி, கண்ணி.

54. இர், ஈர் - முன்னிலைப் பன்மைக் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதிகள்.

(உ-ம்.) நீர் கரியிர், கரியீர், குழையீர், நல்லீர்.

பயிற்சி - 14.

1. அன் - ஆன், அள் - ஆள், அர் - ஆர், இவ் விகுதிகளை வைத்துக் குறிப்புவினைகள் எழுதுக. 2. அது முக்கட்டு, அது அப்பொருட்டு, அது நால்வாய்த்து, அது செங்கண்ணது, அது பெரிது, அது நெடிது, அது சிறிது, அது வலிது, அது அற்று, அது இற்று, உயர்திணை முப்பாற்று, அஃறிணை இருபாற்று — இவைகளில் குறிப்பு வினைமுற்றுகளுக்குப் பகுதியும் விகுதியும் கூறுக. 3. அ, என், ஓம், இர், ஈர் — இந்த விகுதிகளை வைத்துத் தெரிநிலை வினைமுற்றும் குறிப்பு வினைமுற்றும் எழுதுக.

55. குறிப்புப் பெயரெச்ச விகுதிகள். அ, இய.

(உ-ம்.) நல்ல, உள்ள, பெரிய, சிறிய — மனிதன்.

56. குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிகள். அ, உ.

(உ-ம்.) மெல்ல, பைய, நெடிது, பெரிது — பேசினான்.

57. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிகள் — றி, து, ஆல், மல், மே.

(உ-ம்.) அன்றி, இன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், இல்லாமல், அல்லாமே, இல்லாமே—செய்யான்.

58. எதிர்மறைப் பலவின்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று விகுதி - ஆ.

(உ-ம்.) அவை நடவா, பறவா, உண்ணா, வரா, போகா.

நடவா, பறவா என்பவைகளில் வகரமெய் இடைநிலை அன்று, உடன்படு மெய்யாகிய சந்தி.

59. பிறவினை விகுதிகள்—வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று.

(உ-ம்.) செய்வி, படிப்பி, போக்கு, பாய்ச்சு, உருட்டு, நடத்து எழுப்பு, பயிற்று.

60. எதிர்மறை விகுதிகள் — இல், அல், ஆ.

(உ-ம்.) நடந்திலன், நடக்கின்றிலன், நடக்கிலன்.

உண்ணலன், தின்னலன், உண்ணான், செய்யான்.

இவற்றுள் இல் விகுதி இறந்தகால இடைநிலையோடும், நிகழ் கால இடைநிலையோடும் கூடிவரும்.

அல் விகுதியும் ஆ விகுதியும் இடைநிலையோடு கூடாது, பெரும்பாலும் எதிர்காலம் உணர்த்தியும், சிறுபான்மை மூக்காலத் துக்கும் பொதுவாயும் வரும்.

61. எதிர்மறை யொருமை யேவல் விகுதி-எல்.

(உ-ம்.) உண்ணேல், கைவிடேல், விலக்கேல், இகழேல்.

62. துணிவுப் பொருள் விகுதி-விடு.

(உ-ம்.) வந்துவிட்டான், முடித்துவிட்டான்.

63. தற்செயல் உணர்த்தும் விகுதி-கொள்.

(உ-ம்.) குத்திக்கொண்டான், அடித்துக்கொண்டான்.

64. தன்மைப்பொருள் விகுதி-மை.

(உ-ம்.) ஆண்மை, பெண்மை, பொன்மை.

65. செயப்பாட்டு வினைவிகுதிகள்-படு, உண்.

(உ-ம்.) அடிக்கப்பட்டான், அடியுண்டான், கட்டுண்டது.

66. பகுதிப்பொருள் விகுதிகள்-இரு, இடு.

(உ-ம்.) எழுந்திருந்தான், உரைத்திடுகிறான்.

பயிற்சி-15.

1. குறிப்புப் பெயரெச்ச விகுதிகள் எவை? 2. மனம், முகம், கருமை, செம்மை, அழகு, திண்மை — இவற்றிற்குக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்க ளெழுதுக. 3. குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிக ளெவை? 4. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்ச விகுதிக ளெவை? 5. ஆ - எந்தக்கால வினையெச்சத்துக்கும், எந்த வினைமுற்றுக்கும் விகுதியாக வரும்? உதாரணங் காட்டுக. 6. பிறவினை விகுதிகளை

வை? 7. எதிர்மறைவிகுதிகளாவை? 8. எதிர்மறை யொருமை வெவ் விகுதி எது? 9. விடு, கொள். மை, படு, உண், இரு, இடு - இவை என்னவிகுதிகள்? உதாரணங் காட்டுக.

இடைநிலை.

67. இடைநிலையாவது பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் நடுவில் நின்று பெயர்ப் பகுபதங்களில் காலங் காட்டாமலும் வினைப்பகுபதங்களில் காலங்காட்டியும் வருவது.

68. அது பெயரிடைநிலை, வினையிடைநிலை என இரண்டு வகைப்படும்.

69. காலங்காட்டாத பெயர் இடைநிலைகள் வருமாறு.

அறிஞன் - ஞ் - இடைநிலை
வலைஞன் - ஞ் - இடைநிலை
வலைச்சி - ச் - இடைநிலை
ஓதுவான் - வ் - இடைநிலை
வண்ணாத்தி - த் - இடைநிலை.

70. தெரிநிலை வினைப்பகுபதங்களுக்கு வரும் காலங் காட்டும் இடைநிலைகள் மூன்று வகைப்படும்.

71. அவை — இறந்தகால இடைநிலைகள், நிகழ்கால இடைநிலைகள், எதிர்கால இடை நிலைகள்.

72. *இறந்தகால இடைநிலைகள் : — த், ட், ற், இன்.
(உ-ம்.) செய்தான், உண்டான், தின்றான், பாடினான், ஆயது, போயது என யகரஇடைநிலை சிறுபான்மை வரும்.

73. †நிகழ்கால இடைநிலைகள் - ஆநின்று, கின்று, கிறு.
(உ-ம்.) செய்யாநின்றான், செய்கின்றான், செய்கிறான்.

74. ‡ எதிர்கால இடைநிலைகள் ப், வ்.
(உ-ம்.) படிப்பான், செய்வான்.

---

* சூத். தடற ஒற்று இன்னே ஐம்பால் மூவிடத்து
இறந்தகாலம் தருந் தொழில் இடைநிலை.
† ஆநின்று கின்று கிறு மூவிடத்தின்
ஐம்பால் நிகழ்பொழுது அறைவினை யிடைநிலை.
‡ ப் வ் வ மூவிடத்து ஐம்பால் எதிர்பொழுது
இசைவினை இடைநிலையாம் இவை சில வில.

காலங்காட்டும் பகுதிகள்.

75. இடைநிலைகளை யன்றி, பகுதிமெய் இரட்டித்துக் காலங் காட்டுதலும், விகுதி காலங் காட்டுதலும் உண்டு.

76. கு, டு, று என்னும் எழுத்துக்களை இறுதியி லுடைய சில குறிலிணைப் பகுதிகள் விகாரப்பட்டு இறந்த காலம் காட்டும்.

(உ-ம்.) புக்கான், தக்கான், நக்கான்—புகு, தகு, நகு.
விட்டான், நட்டான், இட்டான்—விடு, நடு, இடு.
உற்றான், பெற்றான், செற்றான்—உறு, பெறு, செறு.

காலங்காட்டும் விகுதிகள்.

77. உம் என்னும் செய்யுமென் வினைமுற்று விகுதி நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும் காட்டும்.

78. ப - மார் என்னும் படர்க்கைப் பலர்பால் விகுதிகளும், க, இய, இயர் என்னும் வியங்கோள் வினை முற்று விகுதிகளும், ஆய், உம், ஈர், மின் என்னும் ஏவல் வினை முற்று விகுதிகளும் எதிர்காலங் காட்டும்.

79. உம் என்னும் பெயரெச்ச விகுதி எதிர்காலமும், சிறுபான்மை நிகழ்காலமும் காட்டும்.

80. ஆ, இ, ய் இந்த வினையெச்ச விகுதிகள் இறந்த காலங் காட்டும்.

81. அ என்னும் தெரிநிலை வினையெச்ச விகுதி மூன்று காலத்தையும் காட்டும்.

82. இன், ஆல், கால், வான், பான் என்னும் வினை யெச்ச விகுதிகள் எதிர்காலங் காட்டும்.

இவைகளுக் குதாரணம் வினையியலிற் காண்க.

பயிற்சி-16.

1. பெயரிடைநிலைக்கும் வினையிடைநிலைக்கும் பேதமென்னை? உதாரணங்களால் விளக்குக. 2. த், ட், ற், இன், ய், ஆநின்று — இவை எந்தக் காலத்துக்குரிய இடைநிலைகள்? இந்த இடைநிலை களை வைத்து வினைச்சொற்க ளெழுதுக. 3. இடைநிலைகளன்றி வேறு எந்த உறுப்புக்கள் காலங்காட்டும்? 4. எப்படிப்பட்ட பகுதி

களில் மெய்யெழுத்திரட்டி, என்ன காலங்காட்டும்? உதாரண மெழுதுக? 5. காலங்காட்டும் வினைமுற்று விகுதிகளெவை? 6. காலங்காட்டும் பெயரெச்ச விகுதி யெது? 7. காலங்காட்டும் வினையெச்ச விகுதிகளெவை? 8. முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்ச விகுதி யெது? 9. செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்று எந்தெந்தக் காலங்களுக்கு வரும்? 10. ஏவல்வினை எந்தக் காலத்துக் குரியது?

சாரியை.

83. சாரியையாவது பகுதியுடன் விகுதியும், இடைநிலைகளும், பெயர்ச் சொற்களோடு வேற்றுமை யுருபுகளும், பதத்தோடு பதமும் புணரும்போது அவைகளைச் சார்ந்துவரும் அன் முதலிய இடைச் சொற்களாம்.

84. அச்சாரியைகள் வருமாறு — அன், ஆன், இன் அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ. உ, ஐ, கு, ன், ஆ, *

(உ - ம்.) நடந்தனன், ஒருபாற்கு, வண்டினகால், தொடையல், பலவற்றை, பதிற்றுப்பத்து, மரத்தை, புளியமரம், அவர் தம்மை, எல்லா நம்மையும், எல்லீர் நும்மையும், கல்லாலே அடித்தான், உனக்கு, சொல்லுவான், ஒற்றை, உண்குவான், ஆன்கன்று, இல்லாத.

85. இச்சாரியைகளிற் சில தனிமொழிகளிலும் வருவதுண்டு,

(உ-ம்) கோன், ஆன், மான், மன்றம், மலையம்.

பயிற்சி-17.

1. அன், இன், அற்று, அத்து, அ, உ, ஐ, கு என்னும் சாரியைகள் வருவதற் குதாரணங் காட்டுக. 2. சாரியைபெற்று வரும் தனிமொழிகள் சில கூறுக.

சந்தி.

86. சந்தியாவது பதங்களும், விகுதிகளும், இடைநிலைகளும், சாரியைகளும் புணரும்போது உண்டாகும்

---

* சூத். அன் ஆன் இன் அல் அற்றிற்றத் தம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன்
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே.

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் புணர்ச்சி விகாரங்களாம்.

(உ - ம்.) படிக்கிறான் - இதில் க் - சந்தி.

பயிற்சி-18.

1. சந்தியாவதென்னை? உதாரணங் கூறுக.

விகாரம்.

87. விகாரமாவது வலித்தல் முதலிய வேறுபாடுகளேயாம்.

88. அவ்விகாரம் ஒன்பது வகைப்படும். அவை — வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை*.

89. வலித்தலாவது மெல்லின மெய் வல்லின மெய்யாக வருவது.

(உ - ம்.) குறுந்தாள் = குறுத்தாள்.

90. மெலித்தலாவது வல்லினமெய் மெல்லினமெய்யாக வருவது.

(உ - ம்.) தட்டை = தண்டை.

91. நீட்டலாவது குறில் நெடிலாக வருவது.

(உ - ம்) நிழல் = நீழல்.

92. குறுக்கலாவது நெடில் குறிலாக வருவது.

(உ - ம்.) பாதம் = பதம்.

93. விரித்தலாவது புணர்ச்சியினால் அல்லாமல் இல்லாத இடத்து எழுத்துத் தோன்றுவது.

(உ - ம்.) விளையுமே = விளையும்மே.

---

* சூத். வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல்
விரித்தல் தொகுத்தலும் வரும் செய்யுள் வேண்டுழி
ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

94. தொகுத்தலாவது புணர்ச்சியினல் அல்லாமல் உள்ள எழுத்து மறைந்து வருவது.

(உ - ம்.) இல்லான் = இலான்.

95. முதற்குறையாவது பெயர்ச்சொற்களின் முத லெழுத்துக் குறைந்து வருவது.

(உ - ம்.) தாமரைமலர் = மரைமலர்.

96. இடைக் குறையாவது பெயர்ச் சொற்களின் இடையில் உள்ள எழுத்துக் குறைந்து வருவது.

(உ - ம்.) ஓந்தி = ஓதி.

97. கடைக்குறையாவது பெயர்ச்சொற்களின் கடை குறைந்து வருவது.

(உ - ம்.) சாலம் = சால்.

98. வலித்தல் முதலிய இவ்விகாரங்கள் அடி, தொடை முதலியவற்றைப் பற்றிச் செய்யுளில் வந்தால் செய்யுள் விகாரமெனப்படும்.

99. பகுபத உறுப்புகளில் ஒன்றுகிய விகாரத்தில் இடைக்குறை யொழிக்க மற்ற எட்டுவகை விகாரங்களும் வரும்.

பயிற்சி-19.

1. விகாரமென்பதென்ன? 2. அது எத்தனை வகைப்படும்? 3. செய்யுள் விகாரங்களில் எது பகுபத உறுப்பிற்கு வாராது? 4. வலித்தல் முதலிய ஒன்பதுவகைச் செய்யுள் விகாரங்களில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வோருதாரணமெழுதுக.

பெயரியல்.

1. சொல்லாவது இருதிணை ஐம்பாற் பொருள்களை மூன்றிடத்தும் உணர்த்தும் மொழியாம்.

சொல்லின் வகை.

2. அது பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என நான்குவகைப்படும்.

3. பெயர்ச்சொல்லாவது பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பொருள்களின் பெயரைக் காட்டுவதாம்.

குணம், பண்பு என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

(உ-ம்.) மரம், பட்டணம், மாதம், கிளை, கருமை, செய்தல்.

4. இந்த அறுவகைப் பெயர்களில் பண்புப்பெயர் மை முதலிய விகுதிகளையும் தொழிற்பெயர் தல் முதலிய விகுதிகளையும் பெற்றுவரும்.

பண்புப்பெயர் விகுதிகளும் தொழிற்பெயர் விகுதிகளும் பதவியல் 20ம் பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டன.

5. விகுதி பெறாமல் வரும் பண்புப்பெயர்களும் சில உண்டு.

(உ-ம்.) சுவை, அன்பு, அழகு.

6. வினைச்சொல்லாவது ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டும் சொல்லாம்.

(உ-ம்.) வந்தான், போகிறான், இருப்பான்.

7. இடைச்சொல்லாவது பெயர் வினைகளை அடுத்து வரும் உம் முதலிய சொற்களாம்.

(உ-ம்.) இராமனும்—உம்	ஆ ஆ என்செய்வார்—ஆ-ஆ
கிருஷ்ணனே—ஏ	ஓ ஓ கொடியது -ஓ-ஓ.

8. உரிச்சொல்லாவது பெயர்வினைகளை யடுத்து அவற்றின் குணத்தைக் காட்டும் சொல்லாம்.

(உ-ம்.) நனிபேதை-நனி	சால உழைத்தான்-சால
உறுபொருள்-உறு	நனி தின்றான்-நனி.

9. இந்த நான்கு சொற்களும் இயற்சொல், திரிசொல் என இரண்டிரண்டு வகைப்படும்.

10. இயற்சொல்லாவது படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்களுக்கும் பொருள் விளங்கும் சொல்லாம்.

11. திரிசொல்லாவது படித்தவர்களுக்கு மாத்திரம் பொருள் விளங்கும் சொல்லாம்.

(உதாரணம்.)

பெயரியற்சொல்—கள், கிளி, மாதம், குதிரை.

பெயர்த்திரிசொல்—நறவு, கிள்ளை, மதி, பரி.

வினையியற்சொல்—போனான், எழுதினான், ஆண்டான்.

வினைத்திரிசொல்—படர்ந்தான், வரைந்தான், புரந்தான்.

இடையியற்சொல்—மரத்தால், மலையில் என்பவைகளி லுள்ள ஆல், இல் என்னும் உருபுகள்.

இடைத்திரிசொல் — மரத்தான், மலைமிசை என்பவைகளி லுள்ள ஆன், மிசை என்னும் உருபுகள்.

உரியியற்சொல்—அன்பு, அழகு.

உரித்திரிசொல்—சால, கழி, நனி.

12. திசைச்சொல்லும் வடச்சொல்லும் என வேறு இரண்டுவகைச் சொற்களும் உண்டு.

13. திசைச்சொல்லாவது செந்தமிழ் நாட்டைச்சார்ந்த கொடுந்தமிழ் நாடுகளிலிருந்தும், தெலுங்கு முதலிய வேறுபாஷைகளிலிருந்தும் தமிழில் வழங்கும் சொற்களாம். செந்தமிழ்நாடு = பாண்டியநாடு.

(உதாரணம்)

திசைச்சொல்— தள்ளை, அச்சன், கிழார், பெற்றம், செப்பு,

தமிழ்ச்சொல்—தாய், தந்தை, தோட்டம், பசு, சொல்.

14. வடசொல்லாவது சம்ஸ்கிருத பாஷை மொழி தமிழில் வழங்குவது.

(உதாரணம்.)

வடச்சொல்—பங்கஜம், சர்ப்பம், பிரயத்தனம், அஸ்தம்,

தமிழ்ச்சொல்—தாமரை, பாம்பு, முயற்சி, கை.

பயிற்சி-20.

1. பெயரை அடுத்துவரும் இடைச்சொல்லுக்கும், வினையை அடுத்துவரும் இடைச்சொல்லுக்கும் நந்நான்குதாரணம் எழுதுக. 2. துணல், ஞாலம், நாவாய், பொருதான், புகன்றான், வழுத்தினன் இவைகள் என்ன சொற்கள்? இவைகளுக்கு இயற்சொல் கூறுக. 3. ஆல், ஒடு, இல் — இந்த இயற்சொற்களாகிய உருபிடைச்சொற்களுக்குத் திரிசொல் கூறுக. 4. சாலச்செய்வார், நனி இனிது, கடிக் கமலம், கழிபெருங் கண்ணோட்டம், உறுமனத்தர் — இவைகளில் உரிச்சொற்கள் எவை? அவை எவைகளை யடுத்துவந்தன? திசைச் சொல்லுக்கும் வடசொல்லுக்கும் பேதமென்னை? உதாரண மெழுதுக. 5. பின்வருபவைகளில் உள்ள வடமொழிகளுக்குத் தமிழ்ச் சொற்கள் அமைக்க; — சத்புருஷன் உத்தம காரியத்திற்காக அனுதினமும் பிரயத்தனஞ் செய்யவேண்டும். தன் பிராணநாயகனைத் தரிசியாமல் சஞ்சலம் உற்றாள். புத்திரன் இல்லையென்று அநேக விரதங்களை அநுட்டித்தாள். மனிதருடைய ஆயுசு அற்பம். மனக் கிலேசம் அவனைக் கொன்றது. வித்தியார்த்திக்கு வித்தையில் சிரத்தை இருத்தல் வேண்டும். மாதா, பிதா, குரு இவர்களை அலக்ஷியம் செய்யலாகாது. தினே தினே அவன் செல்வத்தில் அபிவிர்த்தியடைகிறான். அந்த ராஜனுக்கு ரத, கஜ, துரக, பதாதிகளில் குறைவில்லை.

15. பெயர்ச்சொல் - இடுகுறிப் பெயர், காரணப் பெயர், பொதுப்பெயர், சிறப்புப்பெயர் என நான்கு வகைப்படும்.

16. இடுகுறிப்பெயராவது காரணமில்லாமல் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) மரம், கல், நாடு, நெல்.

17. காரணப் பெயராவது காரணத்தினால் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) கணக்கன், கரியன், சிறுவன், நாற்காலி, செவிடு.

18. பொதுப் பெயராவது பல பொருளுக்குப் பொதுவாக வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) மரம், விலங்கு.

19. சிறப்புப் பெயராவது ஒரு பொருளுக்கே சிறப் பாக வழங்கும் பெயராம்.

(உ-ம்.) பலா, யானை.

பயிற்சி - 21.

1. பின்வருபவைகளில் இடுகுறிப்பெயர்களெவை? காரணப் பெயர்களெவை? மறை, மரக்கலம், இளைஞர், எயிறு, எதிலார், இல் லான், காதலன், கவிமா, வெய்யோன், கைம்மா, வறியன், உள்ளம், பங்கஜம், பார், கார், மன்னர், கணக்கன், என்றூழ், மனைவி, மந் திரி, தலைவன், பழம், இலை, அறிஞன், பகலவன், அரக்கன், கரியன், சிறுமி, பலகை, அலரி, வேதியன். 2. பொதுப் பெயர்க் கும், சிறப்புப் பெயர்க்கும் மும்மூன் றுதாரண மெழுதுக.

20. பெயர்ச்சொல்லில் திணை, பால், இடம், வேற்று மை என்று நான்கு பொருளை அறியவேண்டும்.

திணை.

21. திணை இரண்டு — உயர்திணை, அஃறிணை.

உயர்திணை உயர்வாகிய சாதி. அஃறிணை உயர்வு அல்லாத சாதி. அல்திணை என்பது அஃறிணையெனப் புணர்ந்தது.

22. மனிதர், தேவர், ஆகிய இருவர் பெயரும் உயர் திணையாம்.

(உ-ம்.) கொற்றன், பிரமன்.

23. மற்ற உயிருள்ள பொருள்களும், உயிரில்லாப் பொருள்களும் அஃறிணையாம்.

(உ-ம்.) விலங்கு, பறவை, கல், மரம்.

24. இருதிணைக்கும் பொதுவான பெயர்கள்.

(உ-ம்.) தந்தை, தாய், சாத்தன், சாத்தி, கொற்றன், கொற் றி, ஆண், பெண், தான், தாம், தாங்கள், பிள்ளை, அன்னை, பிதா என்னும் படர்க்கைப் பெயர்களும், தன்மைப் பெயரும் முன்னி லைப் பெயருமாம்.

தந்தை இவன், தந்தை இவ்வெருது, தாய் இவள், தாய் இப் பசு, சாத்தன் இவன், சாத்தன் இவ்வெருது, சாத்தி இவள், சாத்தி

இப்பசு என இருதிணைக்கும் பொதுவாக வருதல் காண்க. மற்றவைகளு மிப்படியே.

சூரியன், சந்திரன் என்னும் உயர்திணைப் பெயர்களைச் சூரியன் உதித்தது, சந்திரன் உதித்தது என அஃறிணையாகக் கூறுதலு முண்டு.

பால்.

25. பால் ஐந்து — அவை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால்.

26. ஆண்பால் விகுதிகள் - அன், ஆன், மன், மான், ன்.
(உ-ம்.) பொன்னன், பொருளான், வடமன், சோமான், பிறன்.

27. பெண்பால் விகுதிகள் - இ, அள், ஆள், ள்.
(உ-ம்) பொன்னி, குழையள், குழையாள், மகள்.

28. பலர்பால் விகுதிகள் - அர், ஆர், கள், மார், ர்.
(உ-ம்.) குழையர், குழையார், குருக்கள், தேவிமார், பிறர்.

பலர்பாலாவது ஆடவர் என்பதிற்போல் ஆண்பாற் பன்மையையும், பெண்டிர் என்பதிற்போல் பெண்பாற் பன்மையையும், மக்கள் - அவர் என்பவற்றிற்போல் அவ்விருவர் பன்மையையும் கொண்டு வருவது.

29. ஒன்றன்பால் விகுதி — து.
(உ-ம்.) குழையது, அது.

30. பலவின்பால் விகுதிகள் - வை, கள், அ, வ்.
(உ-ம்.) குழையவை, குதிரைகள், குழையன, அவ்.

பால் அட்டவணை.

ஆண்பால்.	பெண்பால்.	பலர்பால்.
குருடன்	குருடி	குருடர்.
பெரியவன்	பெரியவள்	பெரியவர்.
பாட்டன்	பாட்டி	பாட்டன்மார்.
		பாட்டிமார்.
பேரன்	பேர்த்தி	பேரன்மார்
		பேர்த்திமார்.
பெருமான்	பெருமாட்டி	பெருமான்கள்.
		பெருமாட்டிகள்.

சிறுவன்	சிறுமி	சிறுவர்.
		சிறுமிகள்.
சீமான்	சீமாட்டி	சீமான்கள்.
		சீமாட்டிகள்.
தேவன்	தேவி	தேவர்.
		தேவிமார்.
தோழன்	தோழி	தோழன்மார்.
		தோழிகள்.
மூடவன்	மூடத்தி	மூடவர்.
		மூடத்திகள்.
மணவாளன்	மணவாட்டி	மணவாளர்.
		மணவாட்டிகள்.
பார்ப்பான்	பார்ப்பினி	பார்ப்பார்.
		பார்ப்பினிகள்.
மருத்துவன்	மருத்துவச்சி	மருத்துவர்.
நம்பி	நங்கை	நம்பிமார்.
தமயன்	தமக்கை	தமயன்மார்.
உழவன்	உழத்தி	உழவர்.
வலைஞன்	வலைச்சி	வலைஞர்.
குறவன்	குறத்தி	குறவர்.
காதலன்	காதலி	காதலர்.
பண்டிதன்	பண்டிதை	பண்டிதர்.
துஷ்டன்	துஷ்டை	துஷ்டர்.
துர்க்குணன்	துர்க்குணி	துர்க்குணர்.
பாணன்	பாணத்தி	பாணர்.
அநுசன்	அநுசை	அநுசர்.
இந்திரன்	இந்திராணி	இந்திரர்.
சக்கரவர்த்தி	சக்கரவர்த்தினி	சக்கரவர்த்திகள்.

ஒன்றன்பால்.	பலவின்பால்.
அது	அவை-அவ்.
யாது	யாவை-யா.
எது	எவை-எவ்.

31. ஆண்பாலும், பெண்பாலும், பலர்பாலும் உயர்திணையாம்.

32. ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாலும் அஃறிணையாம்.

33. இகரவிகுதி பெண்பாலையே அல்லாமல் ஆண்பாலையும் ஒன்றன்பாலையும் காட்டுவ துண்டு.

(உ-ம்.)	ஆண்பால்.	ஒன்றன்பால்.
	அவன் துறவி (துறவறமுடையவன்)	நாற்காலி.
	அவன் வில்லி (வில்லையுடையவன்)	முக்காலி.

34. பால்காட்டும் விகுதிபெறாத ஆண்பாற் பெயர்கள் —நம்பி, ஆடூஉ, விடலை, கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல்.

35. பால்காட்டும் விகுதி பெறாத பெண்பாற் பெயர்கள் — தையல், மாது, நங்கை, மடந்தை, செவிலி, மகடூஉ.

பயிற்சி-22.

1. பெயர்ச்சொற்களில் எந்த நான்கு பொருளை அறியவேண்டும்? 2. திணை யெத்தனை? 3. மனிதருடைய உடலையும் உயிரையும் வேறுபிரித்தால் அவை என்ன திணை? 4. ஆண்பாற் பெயர் விகுதிக ளெவை? 5. பெண்பாற் பெயர் விகுதிகள் எவை? 6. பலர்பாற்பெயர் விகுதிகள் எவை? 7. அஃறிணைப் பெயர்களுக்குரிய பால்களும், அவற்றின் விகுதிகளும் எவை? 8. அடியில் வரும் பெயர்களுக்குத் திணையும் பாலும் கூறுக — வடமன், கோமான், பிறன், பொன்னி, குருக்கள், மனுக்கள், கோக்கள், குழையது, பெரியவை, அவ், முருகன், தருமன். 9. அடியில் வருவனவற்றிற்குப் பெண்பால் கூறுக — சிறுவன், பேரன், மணவாளன், தோழன், சீமான், தேவன், மூடவன். 10. பிறன், மற்றவன், சிறியவன் இவைகளுக்கு ஒன்றன்பாலும், அது, எது, யாது இவைகளுக்குப் பலவின்பாலும் கூறுக. 11. இகரவிகுதி என்னென்ன பால்களில் வரும்? வகைக்கு மும்மூன்றுதாரணம் எழுதுக. 12. விகுதிபெறாத ஆண்பால், பெண்பாற் பெயர்களெவை?

36. அஃறிணையில் ஆண்பால் குறித்துவரும் பெயர்களும், பெண்பால் குறித்துவரும் பெயர்களும் சில உண்டு. அவை வருமாறு —

அஃறிணை ஆண்பாற் பெயர்கள் :— கடுவன், கலை, களிறு, சே, பகடு, ஏறு முதலியன.

அஃறிணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் — மந்தி, பிணை, பிடி, ஆன், நாகு, பசு முதலியன.

பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்.

37. ஒன்றன்பால், பலவின்பால், விகுதிகளைப் பெறாத அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்களாம். *

பால்பகா வஃறிணைப்பெயர்=பால் பிரிக்கக்கூடாத அஃறிணைப் பெயர். (ஒன்றன்பாலுக்கும் பலவின்பாலுக்கும் பொதுவான பெயர்.)

(உ-ம்.) வீடு, மரம், குளம், காடு, குடை, பாம்பு, மலை.

வீடு இடிந்தது - இதில் வீடு ஒன்றன்பால் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தமையால் ஒன்றன்பால் உணர்த்தி வந்த பால் பகா வஃறிணைப் பெயராம்.

வீடு இடிந்தன - இதில் வீடு பலவின்பால் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தமையால் பலவின்பால் உணர்த்திவந்த பால்பகா வஃறிணைப்பெயராம்.

38. மொழியிரண்டு — ஒருமை, பன்மை.

39. ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பாற் பெயர்கள் ஒருமையாம்.

40. பலர்பால்,பலவின்பாற்பெயர்கள் பன்மையாம்.

41. ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயரிலிருந்து ஒருவன், ஒருத்தி என ஆண்பாற் பெயரும், பெண்பாற் பெயரும் வரும்.

42. ஒருவர் என்னும் சொல் உயர்திணை ஆண்பாலுக்கும், பெண்பாலுக்கும் பொதுவாய், பலர்பால் வினையைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) அந்த புருஷர்களில் ஒருவர் இவர்.
அந்த ஸ்திரீகளில் ஒருவர் இவர்.

43. இரண்டு, மூன்று முதலிய எண்ணுப்பெயர்கள் பன்மையாகையால் அவைகளிலிருந்து ஆண்பாற்பெயரும் பெண்பாற் பெயரும் வரமாட்டா.

பன்மையாகவே வரும் உயர்திணைப்பெயரும், அஃறிணைப் பெயரும், பொதுப்பெயரும் வருமாறு:— மக்கள், மாந்தர், மன்பதை, பைஞ்ஞீல், பலர், சிலர், பல, சில, எல்லாம்.

---

* சூத். பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள் பாற்பொதுமைய.

இடம்.

44. பெயர்கள் இடவகையால் தன்மைப் பெயர் முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப் பெயர் என மூன்று வகைப்படும்.

45. தன்மை யொருமைப்பெயர் — நான், யான்.

46. தன்மைப் பன்மைப்பெயர் — நாம், நாங்கள், யாம், யாங்கள்.

47. முன்னிலை யொருமைப் பெயர் — நீ.

48. முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர் — நீர், நீயிர், நீவிர், நீங்கள்.

49. தன்மைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் அல்லாத மற்ற எல்லாப் பெயர்களும் படர்க்கைப் பெயர்களாம்.

(உ-ம்.) மனிதன், வீடு, அவன்.

திணை இடங்களுக்குப் பொதுவான பெயர்.

50. எல்லாம் என்பது இருதிணைகளுக்கும் மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வரும். *

(உ-ம்.) அவர்கள் எல்லாம். நாம் எல்லாம்.
அவைகள் எல்லாம். நீங்கள் எல்லாம்.
வீடுகள் எல்லாம்.

பயிற்சி-23.

1. பால்பகா வஃறிணைப் பெயரென்பதென்னை? 2. மரம், குதிரை, காய், ஆறு, கண், பல், கப்பல், பழம் — இவைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றன்பாலாகவும் பலவின்பாலாகவும் வரும்படி சிறுவாக்கியங்கள் எழுதுக. 3. தன்மைப் பன்மைப் பெயர்களெவை? 4. முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர்களெவை? 5. இருதிணைக்கும் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகிய எல்லாம் என்னும் பொதுப்பெயர் ஒவ்வோர் திணையிலும் ஒவ்வோரிடத்திலும் வரும்படி சிறுவாக்கியங்கள் எழுதுக.

---

* நந். தன்மை யான் நான் யாம் நாம் முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர் நீவிர் நீர் நீ
அல்லன படர்க்கை; எல்லா மெனல்பொது.

வேற்றுமை.

51. வேற்றுமையாவது தன்னை யேற்ற பெயர்ப் பொருளை வேறுபடுத்துவதாம்.

52. அது முதல்வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றும் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறும் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை என எட்டு வகைப்படும்.

பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப் பெயர்களும் வினையாலணையும் பெயருமாகிய எல்லாப் பெயர்களும் வேற்றுமைகளை யேற்று வரும்.

53. முதல் வேற்றுமை யுருபு திரிபில்லாத பெயரேயாம்.

54. முதல் வேற்றுமைக்கு வேறு பெயர்கள் — எழுவாய், கர்த்தா, செய்பவன், வினைமுதல்.

55. முதல் வேற்றுமையின் சொல்லுருபுகள் — ஆனவன், ஆனவள், ஆனவர், ஆனது, ஆனவை, என்பவன், என்பவள், என்பவர், என்பது, என்பவை.

இந்தச் சொல்லுருபுகளைப் பெறாமல் தனித்து வருவதே பெரும்பான்மையாம்.

56. வினைச் சொல்லையும் பெயர்ச் சொல்லையும் வினாச் சொல்லையும் கொண்டு முடிவதே அதன் பொருளாம். *

(உதாரணம்).

இராமன் வந்தான் - வினை கொண்டது.
கடவுள் ஒருவர் - பெயர் கொண்டது.
அவன் யார் - வினாப்பெயர் கொண்டது.
இராமனானவன் வந்தான் } சொல்லுருபுகள் வந்தன.
மரமானது வளர்ந்தது }

* சூத். அதுதான், எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே
வினைபெயர் வினாக்கொளல் அதன்பய னிலையே.

பயிற்சி-24.

1. முதல் வேற்றுமையின் உருபு என்னை? 2. அதற்குச் சொல்லுருபுகள் எவை? 3. முதல் வேற்றுமைக்கு வேறு பெயர்க ளெவை? பொருள்யாது? 4. முருகன், பொன்னி, முனிவர், மரம், மலைகள் — இவைகளுடன் எழுவாய் வேற்றுமைச் சொல்லுரு பேற்றிக் கூறுக. 5. எழுவாய் வேற்றுமை வினைப் பெயரைக் கொண்டு முடிதற்கு உதாரணம் எழுதுக.

57. இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு — ஐ.

58. அதன் பொருள் செயப்படு பொருளாம். அது ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீக்கல், ஒத்தல், உடைமை என அறுவகைப்படும்.*

(உதாரணம்.)

கோட்டையைக் கட்டினான்	ஆக்கல்.
மரத்தை வெட்டினான்	அழித்தல்.
பணத்தைப் பெற்றான்	அடைதல்.
சாப்பாட்டை நீக்கினான்	நீக்கல்.
வெள்ளியைப் போன்றது	ஒத்தல்.
பொருளை உடையான்	உடைமை.

பயிற்சி-25.

1. இரண்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளு மென்னை? 2. செயப்படு பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? 3. மரம் வளர்த் தான், குளம் வெட்டினான், பகைவரை வென்றான், புதையல் எடுத் தான், கிணறெடுத்தான், மலையை நிகர்த்தான், வீட்டைத் துறந் தான், கல்வியுடையான், பொருளுடையான், அழகுடையான், புகழ் பெற்றான் — இவை என்ன பொருளில் வந்தன?

59. மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் — ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு.

---

* நந். இரண்டாவதனுரு பையே அதன் பொருள்
ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்
ஒத்த லுடைமை ஆதி யாகும்.

60. பொருள் — முதற்கருவி, துணைக்கருவி, இயற்றுதற் கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா, உடனிகழ்ச்சி. *

கருவி காரணம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

(உதாரணம்)

பொன்னாற் செய்த மோதிரம்—முதற்கருவி.
உளியினாற் செய்த மத்து — துணைக்கருவி.
தச்சனால் கட்டப்பட்ட கோவில் — இயற்றுதற் கருத்தா.
அரசனால் கட்டப்பட்ட கோவில் — ஏவுதற் கருத்தா.
உபாத்தியாயரோடு மாணாக்கன் வந்தான் — உடனிகழ்ச்சி.

61. சொல்லுருபுகள்:—கொண்டு, உடன்.

(உ-ம்.) வாள் கொண்டு வெட்டினான்—கருவி.
அவனுடன் போனான்—உடனிகழ்ச்சி.

62. ஆல், ஆன், கொண்டு, உருபுகள் கருவிகருத்தாப் பொருள்களுக்கும், ஒடு, ஓடு, உடன் உருபுகள் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளுக்கும் வரும்.

பயிற்சி-26.

1. மூன்றாம் வேற்றுமை யுருபுகளெவை? சொல்லுருபு என்னை? 2. பொருளென்னை? 3. ஆல், ஆன் உருபுகள் என்ன பொருளில் வரும்? ஒடு, ஓடு, உருபுகள் என்ன பொருளில் வரும்? 4. உடன், கொண்டு என்னும் சொல்லுருபுகள் என்ன பொருள்களில் வரும்? 5. கருத்தாப்பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? கருவிப் பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? அறத்தால் வருவதே இன்பம், கையினால் மூன்றடி அடித்தான், அவனோடு சேராதே, இது அரசனால் இடப்பட்ட கட்டளை, மூங்கிற் பாயினும் பிரப்பம்பாய் நாணயமானது, கம்மாளனாற் செய்த சாவி ஒடிந்தது, உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்கள், ஆவின் பால் கன்றினால் கொள்க, இனத்தால் இகழப்படுவர், பருவத்தால் அன்றிப்பழா, என்னால் இது முடியாத காரியம், கண்ணாற் குருடன், வாள்கொண்டு வெட்டினான், அவனுடன் போனான், தடிகொண்டு அடித்தான் — இவைகளில் உள்ள வேற்றுமை யுருபுகளுக்குப் பொருள் கூறுக.

63. நான்காம் வேற்றுமை யுருபு — கு.

---

* நூ. மூன்றா வதனுருபு ஆல் ஆன் ஒடொடு
கருவி கருத்தா உடனிகழ் வதன் பொருள்.

64. பொருள் — கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகுதி, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை. *

அதுவாதற் பொருளை முதற்காரண காரியப்பொருள் என்றும், பொருட்டுப் பொருளை நிமித்தகாரண காரியப் பொருளென்றும் கூறுவர்.

(உதாரணம்.)

ஏழைகளுக்குச் சோறுபோட்டான்	கொடை
எலிக்குப் பகை பூனை	பகை
இராமனுக்குச் சிநேகன் கிருஷ்ணன்... ...	நேர்ச்சி
கிரீடம் அரசர்க்குத் தகுந்தது	தகுதி
மோதிரத்துக்குப் பொன்	அதுவாதல்
கூலிக்கு வேலை செய்தான்	பொருட்டு
அவனுக்கு இவன் மகன்	முறை

65. பொருட்டுப் பொருளில் பொருட்டு, நிமித்தம், ஆக என்பவை சொல்லுருபுகளாக வரும்.

(உ-ம்.) தருமத்தின் பொருட்டுக் குளம் வெட்டினான். உத்தியோகத்தின் நிமித்தம் போனான். கூலிக்காக வேலை செய்தான்.

பயிற்சி-27.

1. நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளும் என்ன? 2. சொல்லுருபுகள் எவை? 3. அந்தச் சொல்லுருபுகள் என்ன பொருளில் வரும்? 4. மனத்துக்கு நல்லன சொல்லினாய், கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல், நெல்லுக்கு இறைத்த நீர், நெல்லுக்கு உமியும் நீர்க்கு நுரையும் உண்டு, இப்படிச் செய்வது உனக்குத் தகுதியா? கலப்பைக்கு மரம், பெருமைக்குத் தானம் கொடுத்தான், அவனுக்கு உறவினர்பலர் — இவைகள் இன்னின்ன பொருளன வெனக் குறிக்க.

---

* சூத். நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்
பொருட்டு முறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

66. *ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபு — இல், இன், பொருள் — நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது.

(உதாரணம்.)

மலையின் வீழ் அருவி	நீங்கல்.
காக்கையிற் கறுப்புடையது களாப்பழம்	ஒப்பு.
சென்னையின் கிழக்குக் கடல்	எல்லை.
கல்வியிற் பெரியவர் கம்பர்.	ஏது.

67. நின்று, இருந்து என்னும் சொல்லுருபுகள் நீங்கற் பொருளில் வரும்.

(உ-ம்.) ஊரினின்று வந்தான்.
மெத்தையிலிருந்து இறங்கினான்.

68. இல், இன் உருபுகள் போல எனப் பொருள் படும்போது ஒப்புப் பொருளும், பார்க்கிலும் காட்டிலும் எனப் பொருள் படும்போது எல்லைப் பொருளும், ஆல் எனப் பொருள் படும்போது ஏதுப் பொருளுமாம்.

(உதாரணம்.)

தாமரையில் சிவந்தமுகம்	(தாமரைபோல)	ஒப்பு.
பாம்பின் சீறினான்.	(பாம்புபோல)	
† அவனில் இவன் நல்லவன்	(அவனைப்பார்க்கிலும்)	எல்லை.
அதனின் இது பெரிது	(அதைக்காட்டிலும்)	
அவன் செல்வத்தில் பெரியவன்	(செல்வத்தினால்)	ஏது.
இராமன் அழகின் சிறந்தவன்	(அழகினால்)	

பயிற்சி - 8.

1. ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கு உருபும் பொருளும் என்னே? 2. சொல்லுருபுகள் எவை? அச்சொல்லுருபுகள் என்னபொருளில் வரும்? 3. வருதலின் வாராமை நன்று, குருத்தின் கரும்பு தின்றற் போலும், குன்றின் வீழ் அருவி, மலையின் இழிவதோர் புனல், விசும்பிற்றுளி வீழின்நலம், மின்னின் மின்னும் அணி, அறிவிற் பெரிய அந்தணர், பூவிற் பொலிகுழல், மானின் மருளும் மாதர்-இவைகளிலுள்ள வேற்றுமை உருபுகளுக்குப்பொருள் கூறுக.

---

* நூ. ஐந்தாவதனுருபின்னும் இல்லும்
நீங்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப்பொருளே.

† இந்த எல்லைப்பொருளை நீங்கற்பொருள் என்றும் சொல்லுவர்.

69. ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபு — அது, ஆது, அ.

70. பொருள் — தற்கிழமை, பிறிதின்கிழமை. *

71. தற்கிழமையாவது தன்னைவிட்டுப் பிரியாமலுள்ளது. பிறிதின்கிழமையாவது தன்னின் வேறாயுள்ளது.

72. தற்கிழமை ஐந்துவகைப்படும் — பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன்கூட்டம், பலவினீட்டம், திரிபினாக்கம்.

(உதாரணம்.)

பாலினது வெண்மை	குணப்பண்புத் தற்கிழமை.
இராமனது வரவு	தொழிற்பண்புத் தற்கிழமை.
இராமனது கால்	உறுப்புத் தற்கிழமை.
பசுக்களினது மந்தை	ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமை.
பறவைகளினது கூட்டம்	பலவினீட்டத் தற்கிழமை.
நெல்லினது பொரி	திரிபினாக்கத் தற்கிழமை.

73. பிறிதின்கிழமை மூன்று வகைப்படும் — பொருள், இடம், காலம்.

(உதாரணம்.)

இராமனது பசு	பொருட் பிறிதின்கிழமை.
இராமனது வீடு	இடப் பிறிதின்கிழமை.
இராமனது நாள்	காலப் பிறிதின்கிழமை.

74. உடைய என்பது தற்கிழமை, பிறிதின்கிழமை இரண்டிற்கும் சொல்லுருபாக வரும்.

(உ-ம்.) இராமனுடைய கை — தற்கிழமை.
இராமனுடைய புத்தகம் — பிறிதின்கிழமை.

75. வருமொழி ஒருமைப் பெயராய் வரும்போது ஆது உருபும், வருமொழி பன்மைப் பெயராய் வரும்போது அகரவுருபும் செய்யுளில் வரும்.

(உ-ம்.) தனாதுகை, தனகைகள்.

76. இவ்வீடு எனது, அம்மரம் உனது, அக்குதிரை அவனது என்பவைகளில் எனது, உனது, அவனது என்

* சூத். ஆறனொருமைக் கதுவும் ஆதுவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறுப்பு
ஒன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னாக்க மாந்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

பவைகள் ஆறனுருபேற்ற பெயர்களன்று. ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்று எனக் கொள்க.

பயிற்சி-29.

1. ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகளெவை? 2. கிழமைப் பொருள் எத்தனை வகைப்படும்? 3. தற்கிழமை, பிறிதின்கிழமை இவ்விரண்டிற்கும் பொருளென்னை? 4. தற்கிழமை எத்தனை வகைப்படும்? 5. பிறிதின்கிழமை எத்தனை வகைப்படும்? 6 உன்முகம், அதுவேயோர் தருமமேயன்று, ஆற்றுநீர், அதன் சாயம் நல்லதல்ல, தமதூர்க்குப்போயினர், தற்கண்டுத்தாள், கோதுமைமா, நாய்வால், நட்சத்திர ராசி, சிருஷ்டிகளின் தொகை யென்னவிது; இவை இன்னின்ன கிழமைப் பொருளென்று கூறுக. 7. மாடு அவனது, வீடு உனது, நிலம் எனது. இவைகளில் அவனது, உனது, எனது என்பவைகளை ஆறும் வேற்றுமை என்றும்; மாடு, வீடு, நிலம் என்பன அவை கொண்டு முடியும் எச்சப்பெயர்கள் முன் வந்தன என்றும் சொல்லலாமா? இங்கே அவனது, உனது, எனது என்பன என்ன சொற்கள்?

77. ஏழாம்வேற்றுமையின் உருபுகள் கண், இல், இடம், மேல், முன், தலை, முதலியனவைகளாம்.

78. பொருள் — இடப்பொருள். *

(உதாரணம்.)

ஊர்க்கண் இருந்தான் ———— கண்
ஊரில் இருந்தான் ———— இல்
அவனிடம் போனான் ———— இடம்
பகைவர் மேல்சென்றான் ———— மேல்
கற்றார்முற்றோன்றா கழிவிரக்கம் — முன்
நல்லா றொழுக்கின் றலைநின்றார் — தலை

மற்ற உருபுகளையும் இப்படியே கூட்டிக்காண்க.

---

* சூத். ஏழ னுருபு கண் ணாதி யாகும்
பொருண்முதலாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நிற்றல் இதன்பொரு ளென்ப.

கண்கால் கடை இடை தலைவாய் திசைவயின்
முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல்
பின்பா டளைதே முழைவழி யுழி யுளி
உள்ளகம் புறமில் இடப்பொரு ளுருபே.

79. இந்த உருபேற்ற பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களும் வருமொழிப் பொருளாகிய தற்கிழமைக்கும், பிறிதின்கிழமைக்கும் இடமாய் நிற்கும்.

(உதாரணம்.)

மணியில் ஒளி	பொருட்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	இடமாயிற்று
மரத்தில் பறவை	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,
ஊரில் வீடு	இடப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,,
ஆகாயத்தில் பருந்து	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,
மாதத்தில் நாள்	காலப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,,
சித்திரையில் மாங்காய் பழுத்தது	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,
கையில் விரல்	சினைப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,,
கையில் மோதிரம்	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,
கறுப்பில் அழகு	குணப்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,,
இளமையில் செல்வம்	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,
ஆட்டத்தில் அபிநயம்	தொழிற்பெயர்	தற்கிழமைக்கு	,,
ஆட்டத்தில் பாட்டு	,,	பிறிதின்கிழமைக்கு	,,

பயிற்சி-30.

1. ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகளும் பொருளு மென்னை? 2. இடப்பொருள் எவைகளுக்கு இடமாயிருக்கும்? 3. பின்வரும் ஏழனுருபுகள் இன்னகிழமைக்கு இடமாயின வெனக் கூறுக — நாட்டின் கண் வாழ்வு, கழுத்தின் கண் மச்சம், மரத்தின் கண் காகம், அந்த மாதத்தில் நாள், சித்திரையில் பூத்த மல்லிகை, விரலில் அணிந்த மோதிரம், ஆட்டத்தில் தாக்கம் வந்தது, ஆட்டத்தில் அபிநயம் செய்தாள், யானை மேல் இருந்தவர், நல்லாருள் ஒருவர், நான் வருகையில் அவனைக் கண்டேன்.

80. எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் — பெயரின் ஈறுதிரிதல், ஈறுகெடுதல், ஈறுமிகுதல், ஈற்றயலெழுத்துத்திரிதல் இயல்பாதல்.

81. பொருள் — அழைக்கப்படு பொருள். *
எழு விளி

---

* சூத். எட்டனுருபே யெய்து பெயரீற்றின்
திரிபுகுன்றல் மிகுதல் இயல்பு அயல்
திரிபுமாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

(உதாரணம்.)

அம்மை	அம்மா—ஈறு திரிதல்	
அரசன்	அரச—ஈறுகெடுதல்	
மகன்	மகனே—ஈறுமிகுதல்.	
மக்கள்	மக்காள்	ஈற்றயலெழுத்துத்திரிதல்.
உலகத்தார்	உலகத்தீர்	
மாநிலத்தார்	மாநிலத்தீர்	
தம்பி		இயல்பு.

82. பொதுப்பெயரின் கடையிலுள்ள ஐகாரம் ஆ என்றும் ஆய் என்றும் திரியும்.

(உ-ம்.) அன்னை — அன்னா. பின்னை — பின்னாய்.

83. உயர்திணை அஃறிணைப் பெயர்களின் ஈற்று ஐகாரம் ஆய் எனத் திரியும்.

(உ-ம்.) நங்கை - நங்காய். நாரை - நாராய்
மங்கை - மங்காய். தேரை - தேராய்.

84. சில ஆண்பாற் பெயர்களுக்கு ஈறு கெட்டு அயல் நீளுதலும், அதனோடு ஓகாரம் மிகுதலும், ஏகாரம் மிகுதலும், ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் உருவாம்.

(உதாரணம்.)

அப்பன் - அப்பா. அண்ணன் - அண்ணா.	ஈறுகெட்டு அயல் நீளல்.
அப்பன் - அப்பாவோ. அண்ணன் - அண்ணாவோ.	ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு ஓகாரம் மிகுதல்.
அப்பன் - அப்பாவே. ஐயன் - ஐயாவே.	ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு ஏகாரம் மிகுதல்.
ஐயன் - ஐயே. அண்ணன் - அண்ணே.	ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரம் ஆதல்.

ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலுக்கே கொள்க.

85. விளி வேற்றுமை அண்மை விளி, சேய்மை விளி என இரண்டு வகைப்படும். அண்மை = சமீபம், சேய்மை = தூரம்.

86. அண்மைவிளி இயல்பாய்வரும். சேய்மை விளி முன்சொன்ன விகாரங்களைப் பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) தம்பி—அண்மைவிளி-தம்பீ, அப்பா-சேய்மைவிளி.

87. விளி வேற்றுமை பெறாத பெயர்கள் — சுட்டுப் பெயர், வினைப்பெயர், தான் - தாம் - தாங்கள் - எல்லாம் - பல - சில - மற்றையோன் - பிறன், தன்மைப் பெயர், முன்னிலைப் பெயர்.*

பயிற்சி - 31.

1. எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை? 2. எட்டாம் வேற்றுமைக்கு வேறுபெயர் என்ன? 3. அது ஈறு திரிந்து வருவதற்கு இரண்டுதாரணமும், ஈறுகெட்டு வருவதற்கு மூன்றுதாரணமும், ஈறு மிகுந்து வருவதற்கு நான்குதாரணமும் எழுதுக. 4. ஈற்றயல் திரிந்து வருவதற்கு மூன்றுதாரணமெழுதுக. 5. ஐகார வீற்றுப் பொதுப்பெயர் எவ்வாறு திரியும்? 6. ஐகாரவீற்று உயர்திணைப் பெயரும் அஃறிணைப்பெயரும் எவ்வாறு திரியும்? 7. ஈறுகெட்டு அயல் நீளும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 8. ஈறுகெட்டு அயல் நீண்டு, ஓகாரமாவது ஏகாரமாவது மிகும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 9. ஈறுகெட்டு அயல் அகரம் எகாரமாகும் சில விளிப்பெயர் கூறுக. 10. ஓகாரம் எப்போது மிகும்? 11. விளி எத்தனை வகைப்படும்? அண்மை விளி எவ்வாறு வரும்? சேய்மை விளி எவ்வாறு வரும்? 12. விளி யேலாத பெயர்களெவை?

உருபுமயக்கம்.

88. உருபு மயக்கமாவது ஒரு வேற்றுமை யுருபு நிற்றற்குரிய விடத்து மற்றொரு வேற்றுமை யுருபு வருவது.

அவ்வுருபைப் பொருளுக்கு இசைந்த உருபாகத் திரித்துக்கொள்ள வேண்டும்.†

(உ-ம்.) காலத்தினாற் செய்தநன்றி - இதில் கண்ணுருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் ஆல் உருபுவந்தது.

மணற்கு ஈன்ற நாணற்கிழங்கு - இதில் கண்ணுருபு நிற்றற்குரிய இடத்தில் குவ்வுருபு வந்தது.

---

* சூ. நுவ்வொடு வினைச்சுட் டெற்றனா
வை துத் தாம்தான் இன்னன விளியா.

† சூ. யாத னுருபிற் கூறிற் றாயினும்,
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

89. ஒரு வேற்றுமைப் பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை யுருபோடு தகுதியாய் வருவதும் உண்டு.

(உதாரணம்.)

கொற்றனோடு கூடினான். இங்கே செயப்படுபொருள் மூன்றனுருபோடு வந்தது.

சென்னையை நீங்கினான் - இங்கே நீங்கற்பொருள் இரண்டனுருபோடு வந்தது.

மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம் - இங்கே எல்லைப்பொருள் நான்கனுருபோடு வந்தது.

பயிற்சி-32.

1. உருபு மயக்க மென்பதென்ன? இரண்டுதாரணமெழுதுக.
2. செயப்படுபொருளும், நீங்கற்பொருளும், எல்லைப்பொருளும், கருத்தாப்பொருளும் எந்தெந்த வேற்றுமைகளில் வரும்? உதாரணங் காட்டுக.

---

90. தன்மைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும், தான், தாம் என்னும்படர்க்கைப் பொதுப் பெயரும், இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளை ஏற்கும்போது என், எம் முதலியவாக விகாரப்படும்.

(உதாரணம்.)

யான்	என்னை	என்	எனத்திரிந்தது
யாம்	எம்மால்	எம்	,,
யாங்கள்	எங்களுக்கு	எங்கள்	,,
நாம்	நம்மில்	நம்	,,
நீ	உனது-நினது	உன்-நின்	,,
நீர்	நும்மிடத்தில்	நும்	,,
	உம்மிடத்தில்	உம்	,,
நீங்கள்	உங்களை	உங்கள்	,,
தான்	தன்னை	தன்	,,
தாம்	தம்மை	தம்	,,
தாங்கள்	தங்களை	தங்கள்	,,

91. நீயிர், நீவிர், நான் என்பனவைகள் எழுவாய் வேற்றுமை தவிர மற்ற வேற்றுமைகளுக்கு வாரா.*

92. எல்லைப் பொருளில் வரும் இன் என்னும் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும், ஆறும் வேற்றுமை உருபும் பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) சென்னையின் தெற்கு திருவல்லிக்கேணி.
மரத்தினது கிளை.

93. மற்ற வேற்றுமை யுருபுகள் வினைச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும். விளிப்பெயர் ஏவல் வினையைக்கொண்டு முடியும்.

(உதாரணம்.)

குதிரை ஓடினது.
பழத்தைத் தின்றான்.
பிரம்பால் அடித்தான்.
ஏழைகளுக்குக் கொடுத்தான்.
பட்டணத்தினின்று வந்தான்.
வீட்டில் இருக்கிறான்.
அண்ணா வா.

94. நான்காம் வேற்றுமை உருபும், ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் வினையோடு கூடிவரும் பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும். †

(உ-ம்.) நோய்க்குக் கொடுக்கும் மருந்து.
பள்ளிக்கூடத்தில் இருக்கிற பிள்ளைகள்.

பயிற்சி-33.

1. இரண்டாவது முதலிய உருபுகளை ஏற்காத பெயர்கள் எவை? 2. யான், நீ, தாங்கள் — இவை உருபுகளை ஏற்கும்போது எவ்வாறு விகாரப்படும்? 3. பெயர்ச்சொல்லைக்கொண்டு முடியும் வேற்றுமை உருபுகள் எவை? 4. எந்த வேற்றுமை யுருபுகள் வினையைக்கொண்டு முடியும்? 5. எவை வினையோடு பொருந்திய பெயரைக்கொண்டு முடியும்? 6. விளிப்பெயர் என்ன வினையைக் கொள்ளும்?

---

* சூ. நீயிர் நீவிர் நான் எழுவாய் அலபெறா.

† சூ. எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளும் நான்கேழ் இருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர்.

95. எழுவாய் வேற்றுமையும், விளிவேற்றுமையும் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன், அன், அ, அத்து, அற்று என்னும் சாரியைகளில் ஒன்றைப் பெற்றும் வரும்.

(உ-ம்.)	கையினை—இன்	மரத்தை—அத்து.
	அதனை—அன்	அவற்றில்—அற்று.
	எனக்கு—அ	

96. மகர வீற்றுப் பெயர்கள் உருபேற்கும்போது மகரங்கெட, அத்துச் சாரியை பெறும், பெறுமிடத்து சாரியை முதல் அகரம் கெடும்.

(உ-ம்.) குளத்தை, மனத்தை, படாத்தை, குழாத்தை.

97. மகர வீற்றுப் பெயர் அற்றுச் சாரியையுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்) பலம் + அத்து + இன் + ஐ = பலத்தினை.

இடம் + அத்து + இன் + ஆல் = இடத்தினால்.

98. எல்லாம் என்பது மகரம் கெட அற்றுச் சாரியையும், உருபுக்குப் பின்னால் உம் என்னும் இடைச் சொல்லையும் பெறும்.

(உ-ம்.) எல்லாவற்றையும் - எல்லாவற்றாலும்.

99. எல்லாம் என்பது அற்றுச் சாரியையுடன் இன் சாரியையும் பெறும்.

(உதாரணம்.)

எல்லாம் + அற்று + இன் + ஐ + உம் = எல்லாவற்றினையும்.

எல்லாம் + அற்று + இன் + கு + உம் = எல்லாவற்றிற்கும்.

100. ட, ற க்களையுடைய நெடிற்றொடர்க் குற்றிய லுகரமும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றிய லுகரமும் வேற்றுமை யுருபேற்கும்போது அக்குற்றியலுகரம் ஏறியிருந்த மெய்கள் இரட்டும்.

(உதாரணம்.)

காடு—காட்டை	ஆறு—ஆற்றை
நாடு—நாட்டை	சேறு—சேற்றை
குறடு—குறட்டை	வயிறு—வயிற்றை
தவிடு—தவிட்டை	கயிறு—கயிற்றை

101. எண்ணைக் குறிக்கும் ஆறு என்பது அவ்வாறு இரட்டாது.

(உ-ம்.) ஆறை - ஆறால் - ஆறுக்கு - ஆறினின்று.

102. தன்மைப் பெயரும், முன்னிலைப் பெயரும், தான்-தாம் என்னும் பெயர்களும் நான்காம் வேற்றுமை உருபேற்கும்போது அகரச்சாரியை பெறும்.

(உதாரணம்.)

என் + அ + கு = எனக்கு	நும் + அ + கு = நுமக்கு
உன் + அ + கு = உனக்கு	தன் + அ + கு = தனக்கு
நம் + அ + கு = நமக்கு	தம் + அ + கு = தமக்கு

103. அ-ஈற்றுப் பலவின்பாற் பெயர்கள் அற்றுச் சாரியையும், அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

பலவற்றை—அற்று	பலவற்றிற்கு—அற்று - இன்
சிலவற்றை—,,	சிலவற்றிற்கு— ,, ,,
தீயவற்றை—,,	தீயவற்றினை— ,, ,,
பெரியவற்றை—,,	பெரியவற்றினால்- ,, ,,

104. அவை, இவை, எவை, யாவை, பெரியவை, சிறியவை என்னும் வை ஈற்றுப் பலவின் பாற் படர்க்கைப் பெயர்கள் உருபேற்கும்போது ஈற்று ஐகாரங் கெட்டு அற்றுச் சாரியையும் அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) அவற்றை, இவற்றை, எவற்றை, யாவற்றை, பெரியவற்றை, சிறியவற்றை-அவற்றினை, இவற்றினை, எவற்றினை, யாவற்றினை, பெரியவற்றினை, சிறியவற்றினை.

105. யா என்னும் பலவின் படர்க்கைப் பெயர் அற்றுச் சாரியையும் அதனுடன் இன்சாரியையும் பெறும்.

(உ-ம்.) யாவற்றை, யாவற்றினை.

106. அது, இது, எது, யாது என்னும் சுட்டுப்பெயரும் வினைப் பெயரும் அன், இன், சாரியைகளைப்பெறும்.

(உதாரணம்.)

அதனை - அன்	அதினுடைய - இன்
இதனால் ,,	இதின் கண் - ,,
எதற்கு ,,	எதின் கண் - ,,
யாதற்கு ,,	யாதின் கண் - ,,

107. கொண்டு, ஆக, நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளுக்கு முன் வருகிற ஐ, கு, இன், இல் என்பவைகளைச் சாரியைகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(உ-ம்.)	இராமனைக் கொண்டு அவ்வேலையை முடித்தான்		ஐ
	அவனுக்காக வந்தேன்	...	கு
	குதிரையினின்று இறங்கினேன்	...	இன்
	ஊரிலிருந்து வந்தான்	...	இல்

பயிற்சி. 34.

1. சாரியை பெறாத வேற்றுமைகள் எவை? 2. மகரவீற்றுப் பெயர்கள் இரண்டாவது முதலிய உருபுகளைப் பெறும்போது என்ன சாரியை பெறும்? 3. எல்லாம் என்பது எந்தெந்தச் சாரியைகளைப் பெறும்? 4. எல்லாம் என்பது உருபுக்குப்பின் எந்த இடைச்சொல்லைப் பெறும்? 5. அவ்விடைச்சொல் என்ன பொருளைத் தரும்? 6. கலம், குடம், பாடம், எல்லாம், எல்லாரும், யாவரும் — இவைகளுக்கு முறையே இரண்டு முதல் எழீறாகிய வேற்றுமைகளை வாக்கியத்தில் அமைத்தெழுதுக. 7. இரண்டு சாரியைபெற்று உருபேற்கும் பெயர்கள் சில கூறுக. 8. எவ்வகைப் பெயர்களில் உருபேற்கும்போது ஒற்றிரட்டும்? 9. ஆடு, கயிறு, சேறு, தாறு, பயறு, தகடு இவைகளுக்கு நான்காம் வேற்றுமையும், ஐந்தாம் வேற்றுமையும் கூறுக. 10. ஆறு என்பது எப்போது ஒற்றிரட்டியும், எப்போது ஒற்றிரட்டாமலும் இரண்டாவது முதலிய உருபேற்று வரும்? 11. எந்தப்பெயர்கள் எந்த உருபேற்கும்போது அகரச்சாரியை பெற்றே வரும்? 12. அது, இது, எது — இவைகள் சாரியைபெற்று முறையே இரண்டு, மூன்று, நான்கனுருபேற்று வருதற்கு உதாரணங் காட்டுக. 13. பல, யா, தீய, அரிய, பறவை, அவை — இவைகளில் இரண்டாவது முதலிய உருபேற்றிக் கூறுக. 14. அவனைக்கொண்டு இவ்வேலையை முடித்தேன், அவனுக்காக உனக்கு அதைச் சொன்னேன். அதனில் இது பெரிது என்று சென்னையினின்று வந்தவர் சொன்னார், ஊரிலிருந்து வந்தவர் என்கையில் கொடுத்தார் — இவ்வாக்கியங்களில் இவ்விரண்டாக உள்ள ஐ, கு, இன், இல் என்பவைகளில் சாரியை எது? உருபெது?

வினையியல்

1. வினைச்சொல் தெரிநிலைவினை, குறிப்புவினை என இரண்டு வகைப்படும்.

2. தெரிநிலை வினையாவது தொழிலும் காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுவது.

(உ-ம்.) நடந்தான், சென்றான், உண்டான்.

3. அத்தெரிநிலை வினையாவது வினைமுற்று, பெயரெச்சம் வினையெச்சம் என மூன்று வகைப்படும்.

வினைமுற்று.

4. வினைமுற்றாவது பால்காட்டும் விகுதியைப் பெற்று நின்று அறுவகைப் பெயரைக் கொண்டு முடியும் வினையாம்.

(உ-ம்.) செய்தான் சாத்தன் —பொருட்பெயர் கொண்டது. குளிர்ந்தது நிலம்—இடப்பெயர் கொண்டது. வந்தது வேனில்—காலப் பெயர் கொண்டது. குவிந்தது கை—சினைப் பெயர்கொண்டது. பரந்தது பசப்பு—குணப்பெயர் கொண்டது. ஒழிந்தது பிறப்பு —தொழிற்பெயர் கொண்டது.

5. தெரிநிலை வினைமுற்றில் செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செயப்படுபொருள் இந்த ஆறையும் அறிய வேண்டும்*

(உ-ம்.) இராமன் கிருஷ்ணனைப் பிரம்பால் அடித்தான். அடித்தான் என்னும் வினைமுற்றில் ஆறும் விளங்குதல் காண்க.

செய்பவன்	- இராமன்.	செயல்	- அடித்தல்.
கருவி	- பிரம்பு.	காலம்	- இறந்தகாலம்.
நிலம்	- நின்ற இடம்.	செயப்படுபொருள்	- கிருஷ்ணனை

6. இவற்றுள் சில குறைந்து வரும் வினைகளும் உண்டு.

கொடி ஆடினது - செயப்படுபொருள் குறைந்து வந்தது.

கொடி தொங்கும் - செயப்படுபொருளும் கருவியும் குறைந்து வந்தன.

---

* சூ. செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலஞ்
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

7. வினைமுற்றில் பகுதி செயலையும், இடைநிலை முதலியவை காலத்தையும், விகுதி செய்பவனையும் காட்டும்.

8 பெயரெச்சத்திலும், வினையெச்சத்திலும், இவ்வாறே செயலும், காலமும் வெளிப்படையாகவும் மற்றவை குறிப்பாகவும் தோன்றும்.

காலம்.

9. இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் எனக் காலம் மூன்று வகைப்படும். காலங்காட்டும் இடைநிலை முதலியவைகளைப் பதவியலிற் காண்க.

10. வினைமுற்றுக்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவை —

1. தன்மை வினைமுற்று.
2. முன்னிலை வினைமுற்று.
3. படர்க்கை வினைமுற்று.
4. ஏவல் வினைமுற்று.
5. வியங்கோள் வினைமுற்று.

தன்மை வினைமுற்று.

11. அது ஒருமை, பன்மை என இரண்டு வகைப்படும்.

12. தன்மை ஒருமை வினைமுற்று விகுதிகள் — என்-என். என் விகுதி அன்சாரியை பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) செய்தேன் - செய்தனென்.

13. தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள்—அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், அம், எம் விகுதிகள் அன்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) படித்தனம், படித்தாம், படித்தனெம், படித்தேம், படித்தோம்.

முன்னிலை வினைமுற்று.

14. முன்னிலை வினைமுற்று ஒருமை, பன்மை என இரண்டு வகைப்படும்.

15. முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று விகுதிகள் — ஆய், ஐ. ஐ விகுதி அன்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) கொடுத்தாய் - கொடுத்தனை.

16. முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் — ஈர், இர். இர் விகுதி அன்சாரியை பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) கொண்டீர், கொண்டனிர்.

படர்க்கை வினைமுற்று.

17. படர்க்கை வினைமுற்று ஐந்து வகைப்படும். அவை — ஆண்பால் வினைமுற்று, பெண்பால் வினைமுற்று, பலர்பால் வினைமுற்று, ஒன்றன்பால் வினைமுற்று, பலவின்பால் வினைமுற்று.

18. ஆண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள் — ஆன், அன்.

(உ-ம்.) செய்தான், செய்தனன்.

19. பெண்பால் வினைமுற்று விகுதிகள் — ஆள், அள்

(உ-ம்.) கூப்பிட்டாள், கூப்பிட்டனள்.

20. பலர்பால் வினைமுற்று விகுதிகள் — ஆர், அர், ப.

(உ-ம்.) வந்தார், வந்தனர், வருப.

அன், அள், அர் விகுதிகள் அன்சாரியை பெற்றுவரும். ப - விகுதியே எதிர் காலத்தையும், பலர்பாலையும் காட்டும்.

21. ஒன்றன்பால் வினைமுற்று விகுதிகள் — து, று.

(உ-ம்) வந்தது, போயிற்று.

து-விகுதி அகரச்சாரியை பெற்றுவரும். று விகுதி இன் இடைநிலையைப் பெற்று இறந்தகாலம் ஒன்றற்கே வரும்.

22. பலவின்பால் வினைமுற்று விகுதி — அ. இது அன்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) வைகின்றன.

செய்யுமென் முற்று.

23. செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்றாவது உம் விகுதிபெற்று ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், பலவின் பால்களுக்கும் பொதுவாக வரும் படர்க்கை வினைமுற்றாம். இது தன்மை முன்னிலைகளில் வராது. இந்த வினைமுற்றில் உம் விகுதி நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் காட்டும். *

(உ-ம்.) இராகவன் வரும். அது பறக்கும்
இலட்சுமி செய்யும். அவை ஓடும்.

24. இந்தச் செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்றின் கடையில் உள்ள உயிர்மெய் கெட்டுவரும்.

(உ-ம்.) அவன் சாம் (சாகும்.) அது ஆம் (ஆகும்.)
அவள் போம் (போகும்.) அவை போம் (போகும்.)

இவைகளில் கு கெட்டு வந்தமை காண்க.

ஏவல் வினைமுற்று.

25. ஏவலாவது கட்டளைப்பொருளுள்ள முன்னிலை வினைமுற்றாம்.

26. அது ஒருமை, பன்மை என இரண்டு வகைப்படும்.

27. ஏவலொருமை வினைமுற்று விகுதிகள்—ஆய், இ.

(உ-ம்.) சேராய், பாராய், கேட்டி, பார்த்தி.

கேட்டி, பார்த்தி என்பவைகளில் இகர விகுதி எதிர்நின்ற டகர தகரமெய்கள் எழுத்துப்பேறு எனப்படும்.

28. விகுதி புணர்ந்து கெட்டுப் பகுதியே ஏவலொருமையாக வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வௌ, உரிஞ், உண், தின், தேய், பார், வாழ், கேள்.

---

* சூ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையில்
செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

29. ஏவற்பன்மை வினைமுற்று விகுதிகள் — உம், ஈர், மின்.

(உ-ம்.) நடவும், வாரும், மடியும், சீயீர், விடீர், கூவீர், வேமின் நொம்மின், போமின்.

வியங்கோள்.

30. வியங்கோளாவது இருதிணை, ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவான ஏவற்பொருளுள்ள வினைமுற்றாம். அதன் விகுதிகள் — க, இய, அ.*

(உதாரணம்.)

அவன் வருக, வாழிய, உண்ண	நான் வருக, வாழிய, உண்ண
அவள் வருக, வாழிய, உண்ண	நாம் வருக, வாழிய, உண்ண
அவர் வருக, வாழிய, உண்ண	நீ வருக, வாழிய, உண்ண
அது வருக, வாழிய, உண்ண	நீர் வருக, வாழிய, உண்ண
அவை வருக, வாழிய, உண்ண	

31. ஏவல் வினைமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும் இடைநிலைபெறாமல் விகுதியே காலங்காட்ட எதிர் காலத்துக்கு மாத்திரம் வரும்.

முன்னிலை வினைமுற்றிற்கும் ஏவல் வினைமுற்றிற்கும் தம்முள் வேறுபாடு என்னவெனின், முன்னிலை வினைமுற்று இடைநிலை பெற்று முக்காலத்தும் வருவது. ஏவல் வினைமுற்று இடைநிலை பெறாது கட்டளைப் பொருளுடையதாய் எதிர்காலம் ஒன்றற்கே வருவது.

ஏவல் வினைக்கும், வியங்கோள் வினைக்கும், வேறுபாடு என்னையெனின், ஏவல்வினை மேற் கூறியபடி எதிர்கால முணர்த்தி முன்னிலையிடத்துக்கே உரிய வினையாம். வியங்கோளும் எதிர்கால முணர்த்துவதாயினும், இது இருதிணை ஐம்பால் மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாய் வருவது.

பயிற்சி - 35.

1. செல், கொள், வா, தா — இவைகளோடு, இறந்தகாலத்தில் என், ஆம், ஐ, இர் என்னும் விகுதிகளைக்கூட்டி எழுதுக. 2. விகுதியால் காலங்காட்டும் பலர்பால் வினைமுற்று மூன்றெழுதுக. 3. கூ,

---

* சூ. கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

வா, சா, போ, நில், கொ — என்னும் பகுதிகளுக்கு இறந்தகாலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் பலவின்பால் வினைமுற்றெழுதுக. இன்-இடைநிலைபெற்று இறந்தகாலத்தில் மாத்திரம் வரும் ஒன்றன்பால் விகுதி எது? மூன்றுதாரணமெழுதுக. 4. அடியில் வரும் செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினைமுற்றுக்கள் இன்னின்ன பால்களில் வந்தனவென்று காரணத்துடன் விடை கூறுக — அறிவுடையொருவனை யரசனும் விரும்பும் — பறவை பறக்கும் — இலட்சுமி செய்யும் — எவர்க்கும் மரணம் வரும் — பெருமையும் சிறுமையும் தான் தர வரும் — அரசன் அன்று கொல்லும் — தெய்வம் நின்று கொல்லும் — கண் காணும். 5. விகுதி பெற்றுவரும் ஏவல் சில கூறுக. செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமுற்று ஈறுகெட்டுவர நான்குதாரண மெழுதுக. ஐ ஈற்று ஏவல் வினைமுற்றுச் சில கூறுக. 6. வியங்கோளுக்கும், ஏவலுக்கும் பேதமென்னை? 7. விகுதியால் காலங்காட்டும் வினைமுற்றுக்களையெல்லாம் கூறுக. 8 எடு, கொடு, பெருகு என்னும் பகுதிகளுக்கு எதிர்கால முன்னிலை வினைமுற்றும் ஏவல் வினைமுற்றுங் கூறுக. என், அம், ஐ, இர், அன், அள், அர், து, அ — விகுதிகள் என்னென்ன சாரியைகளைப் பெற்றுவரும்? இவ்விரண்டுதாரண மெழுதுக.

பெயரெச்சம்.

32. பால் காட்டும் விகுதி குறைந்து பெயரைக் கொண்டுமுடியும் வினைச்சொல் பெயரெச்சமாம். *

33. அது மூன்று வகைப்படும். அவை — இறந்தகாலப் பெயரெச்சம், நிகழ்காலப் பெயரெச்சம், எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

இறந்தகாலப் பெயரெச்சம் செய்த என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும், நிகழ்காலப் பெயரெச்சம் செய்கின்ற என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும், எதிர்காலப் பெயரெச்சம் செய்யுமென் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம் எனவும் சொல்லப்படும்.

---

* சூ. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டில்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

34. இறந்தகாலப் பெயரெச்ச விகுதி - அ.
நிகழ்காலப் பெயரெச்ச விகுதி - அ.
எதிர்காலப் பெயரெச்ச விகுதி - உம்.

எதிர்காலப் பெயரெச்சத்தில் விகுதியே காலங்காட்டும்.

35. இந்தப் பெயரெச்சங்கள் கொண்டு முடியும் பெயர்ச் சொற்கள் ஆறு வகைப்படும், அவை — செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம் செயப்படுபொருள்.

(உதாரணம்.)

இற.	நிக.	எதி.	முடிக்குஞ்சொல்.
பார்த்த	- பார்க்கிற	- பார்க்கும்	மனிதன்
வெட்டின	- வெட்டுகிற	- வெட்டும்	வாள்
இருந்த	- இருக்கிற	- இருக்கும்	வீடு
வந்த	- வருகிற	- வரும்	வரவு
பிறந்த	- பிறக்கிற	- பிறக்கும்	நாள்
உண்ட	- உண்கிற	- உண்ணும்	பழம்

இவைகளில் மனிதன் செய்பவனும், வாள் கருவியும், வீடு நிலமும், வரவு செயலும், நாள் காலமும், பழம் செயப்படு பொருளும் ஆதல் அறிக.

36. எதிர்காலப் பெயரெச்சமும், உம் விகுதி பெற்று வரும் ஏவற்பன்மை வினைமுற்றும் ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டும் வரும்,

(உ-ம்.) சாங் காலம் — பெயரெச்சம் ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு வந்தது.

நீர் போம்—ஏவற்பன்மை ஈற்றுயிர்மெய் கெட்டு வந்தது.

பயிற்சி-36.

1. விகுதியால் காலங்காட்டும் பெயரெச்சம் எது? 2. பெயரெச்சங்கொண்டு முடியும் பெயர்களெவை? 3. செய்பவன் கருவி செயப்படு பொருள்களைக்கொண்டு முடியும் பெயரெச்சங்கள் வரும்படித் தனித்தனி மும்மூன்று வாக்கியம் எழுதுக. 4 ஈற்றுயிர்மெய்கெட்டுவரும் பெயரெச்சம் வர இரண்டு வாக்கியம் எழுதுக. 5. ஓடும், காணும், பாரும் — இவைகள் ஏவல் வினை

முற்றாகவும், செய்யுமென் வாய்பாட்டு வினை முற்றாகவும், பெய ரெச்சமாகவும் வரச் சிறு வாக்கியங்கள் எழுதுக. பகுதி மெய் இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டும் பெயரெச்சம் நான்கெழுதுக. தின், நில், செல், தா, வா, போ, ஈ இவைகளுக்கு முறையே நிகழ் காலப் பெயரெச்சமும், நிகழ்காலப் பலவின்பால் வினைமுற்றும் எழுதுக.

வினை யெச்சம்.

37. பால்காட்டும் விகுதி குறைந்து வினையைக் கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் வினையெச்சமாம். *

38. அது மூன்று வகைப்படும். அவை — இறந்தகால வினையெச்சம், நிகழ்கால வினையெச்சம், எதிர்கால வினை யெச்சம்.

39. இறந்தகால வினையெச்ச விகுதிகள்-உ, இ, ய், ஆ. உ, இ, ய்-என்னும் விகுதி பெற்றுவரும் வினையெச்சங்கள் செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் என்றும், ஆ விகுதி பெற்று வரும் வினையெச்சம் செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை யெச்சம் என்றும் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்.) செய்து, ஓடி, ஆய், போய், படியா (படித்து)— வந்தான் என முடித்துக்கொள்க.

40. நிகழ்கால வினையெச்ச விகுதி, அ.

இது செயவெனெச்ச மென்றும், முக்காலத்துக்கும் பொது வான வினையெச்சம் என்றும் சொல்லப்படும்.

(உ-ம்.) செய்ய, படிக்க, தர, வர, நிற்க, போனான் என முடித் துக்கொள்க.

41. எதிர்கால வினையெச்ச விகுதிகள், இன், ஆல், கால்.

இது செயின் என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் எனப்படும்.

(உ-ம்.) செய்யின், செய்தால், செய்தக்கால் வருவான் என முடித்துக்கொள்க.

---

* சூ. தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே.

42. உகரவிகுதியைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சம் மாத்திரம் இடைநிலையால் காலங்காட்டும். மற்ற விகுதிகளைப் பெற்றுவரும் வினையெச்சங்கள் விகுதியால் காலங் காட்டும்.

43. செய்து, செய்யா என்னும் வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் வினைகளையே கொண்டு முடியும்.

(உதாரணம்.)

இராமன் உண்டு வந்தான் - இராமன் போய்வந்தான்.
இராமன் ஓடி வந்தனன் - இராமன் செய்யாவந்தான்.

இங்கு வினையெச்சங்களுக்கும், அவை கொண்டு முடியும் வினைகளுக்கும் இராமன் கர்த்தாவாதல் காண்க.

44. செய என்னும் வினையெச்சமும், செயின் என்னும் வினையெச்சமும் தன் கர்த்தாவின் வினையையாவது, பிற கர்த்தாவின் வினையையாவது கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) இராமன் படிக்க வந்தான்.
இராமன் படிக்கின் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.
இராமன் படித்தால் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.
இராமன் படித்தக்கால் பாடம் ஒப்புவிப்பான்.

இங்கே வினையெச்சங்களுக்கும், அவை கொண்டு முடிந்த வினைமுற்றுக்களுக்கும் ஒரே கர்த்தா வாதலால், இவ்வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் பயனிலை கொண்டனவாம்.

கிருஷ்ணன் அடிக்க இராமன் அழுதான்.
மழை பெய்யின் நெல்விளையும்.
மழை பெய்தால் ஏரி நிரம்பும்.
மழை பெய்தக்கால் ஆற்றில் வெள்ளம் வரும்.

இங்கே வினையெச்சங்களுக்கும் அவை கொண்டு முடியும் வினைமுற்றுக்களுக்கும் வேறு கர்த்தாக்கள் வந்திருத்தலால் இவை பிற கர்த்தாவின் பயனிலை கொண்டனவாம்.

45. செய என்னும் வினையெச்சம் காரணத்தைக் காட்டி வந்தால் இறந்தகாலமாம்.

காரணம் காரியத்துக்கு முன்னுள்ளது.

(உ-ம்.) மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது.
காற்று அடிக்க மரம் சாய்ந்தது.

இங்கே நெல் விளைதற்கும், மரம் சாய்தற்கும் மழை பெய்தலும் காற்றடித்தலும் காரணமாதலால் பெய்ய, அடிக்க காரணப் பொருளில் வந்த இறந்தகால வினையெச்சங்கள்.

46. அது காரியத்தைக் காட்டிவந்தால் எதிர்காலமாம்.

காரியம் காரணத்துக்குப்பின் உண்டாவது.

(உ-ம்.) நெல் விளைய மழைபெய்தது.
மரம்சாயக் காற்று அடித்தது.

இங்கே மழை பெய்தலும் காற்றடித்தலும் ஆகிய காரணங்களால் நெல் விளைதலும் மரம் சாய்தலுமாகிய காரியங்கள் உண்டாதலால் விளைய, சாய காரியப் பொருளில் வந்த எதிர்கால வினையெச்சங்கள்.

47. அது காரண காரியங்களை உணர்த்தாமல் வந்தால் நிகழ்காலமாம்.

(உ-ம்.) விளக்கு வைக்க வந்தேன்.
பொழுது விடிய வந்தாய்.
பொழுது போக வந்தான்.

இங்கே வினையெச்சங்களின் தொழிலும், அவை கொண்டு முடியும் வினைமுற்றுக்களின் தொழிலும் ஒன்றுக் கொன்று காரண காரியங்களாகாமல் ஒரேகாலத்தில் நடந்தமையால் வைக்க, விடிய, போக நிகழ்காலச் செயவெனெச்சங்கள்.

48. செயவெனச்சம் செய்து என்னும் எச்சமாகத் திரிந்துவரும்.

(உ-ம்.) விளக்கு வைத்து வந்தேன்.
பொழுது விடிந்து போனாய்.
பொழுது போய் வந்தான்.

இவைகளில் வைத்து விடிந்து, போய் என்னும் வினையெச்சங்கள் தன் கர்த்தாவின் பயனிலை கொள்ளாமல் பிற கர்த்தாவின் பயனிலையைச் கொண்டு முடிந்தமையால் வைக்க, விடிய, போக என்னும செயவென் வினையெச்சங்கள் செய்து என்னும் வினையெச்சமாகத் திரிந்துவந்தன எனக்கொள்க.

49. செய்யுளில் வான், பான், பாக்கு என்பனைவகள் எதிர் கால முணர்த்தி வினையெச்ச விகுதிகளாய் வருதலுமுண்டு. இவை தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக் கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) கொல்வான், எழுந்தான், அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலும் குற்றம், உண்பாக்குச் சென்றான் — இங்கு வான் முதலிய விகுதிகள் தன் கர்த்தாவின் பயனிலை கொண்டன.

பயிற்சி - 37.

1. இடைநிலைகளோடு கூடிவரும் வினையெச்ச விகுதி எது? 2. த், ட், ற் இடைநிலைகளைப் பெற்றுவரும் இறந்தகால வினையெச்சங்களுக்கு உதாரணமெழுதுக. 3. இடைநிலைபெறாமல் தாமே காலங்காட்டும் இறந்தகால வினையெச்ச விகுதிகள் எவை? 4. நிகழ்கால, எதிர்கால வினையெச்சங்களுக்கு இடைநிலை வருமா? 5. உண், தின், கொடு, சா, கல், உருள், பயில் என்னும் பகுதிகளுக்கு நிகழ்காலப் பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், எதிர்கால வினையெச்சமும் எழுதுக. 6. தொடங்கு, ஆடு, இறங்கு, ஏறு, பாடு, எடு, விடு, கொடு, இடு — இப் பகுதிகளுக்கு இறந்தகால வினையெச்சமும் எதிர்கால வினையெச்சமும் எழுதுக. 7. உண்ணக்கிடந்தான், எண்ணித்துணிக கருமம், அலைப்பான் பிறிதுயிரை ஆக்கலும் குற்றம் கல்லாக்கழிப்பர் நல்லோர், போய்ப்பார்த்தான், நோக்கக் குழையும் விருந்து, உண்பான் வந்தான், அறஞ்செய்வான் எண்ணினன், ஓடி வந்தான், படிக்கின் பாடம் வரும், கொடுத்தால் செய்வான், நீ வந்தக்கால் கொடுப்பேன் — இவைகளில் வினையெச்சங்கள் எக்காலத்தன? அவைகளின் விகுதிகளெவை? 8. அடியில்வரும் செயவெனெச்சங்கள் என்ன காலத்தன? காரணத்துடனெழுதுக— அடிக்க அழுதான், வெள்ளம் வர மரம் சாய்ந்தது, முருகன் நேற்று விளக்கு வைக்க வந்தான், சுவர்க்கம் புக அறஞ்செய்தான், கோபம் வரப் பேசினன். 9. தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக் கொண்டு முடியும் வினையெச்சங்களெவை? செயவெனெச்சம் தன் கர்த்தாவின் பயனிலையைக்கொண்டு முடிவதற்கு மூன்றுதாரணமும், பிறகர்த்தாவின் பயனிலையைக்கொண்டு முடிவதற்கு நான்குதாரணமும் எழுதுக. 10. நான் எழுதி வந்தான், நான் சொல்லிப் போனன், நான் தெரிவித்துப் புறப்பட்டான் — இவைகளில் வினையெச்சம் என் திரிந்துவந்தன என்று கொள்ளவேண்டும்?

தொழிற் பெயர்.

50. வினைப்பகுதிகள், தல், அல் முதலிய விகுதிகளில் ஒன்றைப் பெற்று உருபேற்றுவரின் தொழிற் பெயர் எனப்படும். இது படர்க்கையிடத்துக் குரியது.

தல், அல் முதலிய விகுதிகளைப் பதவியலிற் காண்க.

(உ-ம்.) செய்தல், வால்.

51. விகுதிபெற்றுவரும் இத் தொழிற் பெயர்கள் தவிர, முதனிலைத் தொழிற்பெயர், முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர், முதனிலை பெறுத தொழிற்பெயர் என வேறு மூன்றுவகைத் தொழிற் பெயர்களும் உண்டு.

52. முதனிலைத் தொழிற்பெயராவது தல் அல் முதலிய விகுதிகளைப் பெறுமல் பகுதியே தொழிற் பெயராக வருவது.

(உ-ம்.) விளையும்பயிர் முளையிலே தெரியும், களை பிடுங்கினன், ஒரு பிடி கொடுத்தான்.

53. முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயராவது விகுதி இல்லாமல் பகுதி விகாரப்பட்டுத் தொழிற் பெயராக வருவது.

(உ-ம்.) அவனுக்கு ஊண் உறக்கமில்லை, இது நல்ல பாட்டு அவன் பாடு பட்டான்.

54. விகுதிகளைப்பெறுமலும், மற்ற வினை விகற்பங்கள் பிறவாமலும் தொழிலைக்காட்டும் பெயர்கள் முதனிலை பெறுத தொழிற் பெயர்களாம்.

(உ-ம்.) சண்டை, கூத்து, வேட்டை.

வினையாலணையும் பெயர்

55. வினையாலணையும் பெயராவது வினைமுற்று பெயர்த்தன்மை யடைந்து வேற்றுமையுருபேற்று வருவதாம். ஐம்பால் மூவிட வினைமுற்றுக்களும் வினையாலணையும் பெயர்களாகவரும்.

(உதாரணம்.)

பார்த்தேனை, பார்த்தோமை — தன்மை.
பார்த்தாயை, பார்த்தீரை — முன்னிலை.
பார்த்தானை, பார்த்தாளை, பார்த்தாரை,
பார்த்ததை, பார்த்தவற்றை — படர்க்கை.

56. ஒன்றன்பால் ஒழிந்த மற்றைய பால்களில் வரும் படர்க்கை வினையாலணையும் பெயர்கள் ஈறு திரிந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) நடந்தவன், நடந்தவள், நடந்தவர், நடந்தவை.

57. செய்யுமென் வினைமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், ஏவல்வினை முற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு, அன்று என்னும் குறிப்பு முற்றுக்களும் வினையாலணையும் பெயர்களாக வரமாட்டா.

பயிற்சி-38.

1. நிலை, வரவு, வேக்காடு, பறவை, நாட்டம், புகுதல், புணர்ச்சி, போக்கு, செதுக்கடம், படிப்பு — இவைகளில் தொழிற்பெயர் விகுதிகளைக்கூறுக. 2. முளை, கிளை, பிடி என்பவைகளை முதனிலைத் தொழிற்பெயராகவும், விகுதிபெற்ற தொழிற் பெயராகவும் வைத்துச் சிறுவாக்கியங்களெழுதுக. 3. உண், ஆடு, விளங்கு, எழுது, கெடு, பூசு — இவைகளுக்கு முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயரும் வினையாலணையும் பெயரும்இன்னின்னவெனக்கூறுக. 4. தொழிற் பெயருக்கும் வினையாலணையும் பெயருக்கும் பேதமென்னை? 5. எந்த வினைமுற்றுக்கள் வினையாலணையும் பெயர்களாக வரா? 6. திரியாமல் வரும் வினையாலணையும் பெயர்க்கு இரண்டுதாரணமும், திரிந்து வரும் வினையாலணையும் பெயர்க்கு மூன்றுதாரணமும் எழுதுக.

58. தெரிநிலை வினையானது தன்வினை, பிறவினை, செயப்படுபொருள் குன்றுவினை, செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செய்வினை, செயப்பாட்டுவினை என ஆறு வகைப் படும்.

59. தன்வினையாவது தன்கர்த்தாவின் தொழிலை உணர்த்தி நிற்கும் வினையாம்.

இது இயற்றுதற் கர்த்தாவின் வினை என்றபடி.

(உ-ம்.) நட, வா, மடி, சீ, விடு.

60. பிற வினையாவது பிற கர்த்தாவின் தொழிலை உணர்த்தி நிற்கும் வினையாம்.

இது ஏவுதற் கர்த்தாவின் வினையென்றபடி.

61. பிறவினை விகுதிகள் — வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று.

(உதாரணம்.)

தன்.	பிற.	தன்.	பிற.
செய்	செய்வி	உருள்	உருட்டு.
நட	நடப்பி	இரு	இருத்து.
போ	போக்கு	எழு	எழுப்பு.
பாய்	பாய்ச்சு	துயில்	துயிற்று.

இப்பிறவினைப் பகுதிகளினின்றும் செய்வித்தான், செய்வித்த, செய்வித்து, செய்வித்தல், செய்வித்தவன் என வினை முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர்கள் பிறத்தல் காண்க.

62. சில பகுதிகளின் இடையிலிருக்கும் மெல்லின மெய் வல்லினமெய்யாகத் திரிந்தும், நடுவில் ஒரு மெய் தோன்றியும் பிறவினையாகும்.

(உதாரணம்.)

திரிதல்		தோன்றல்	
தன்.	பிற.	தன்.	பிற.
விளங்கு	விளக்கு	உருகு	உருக்கு
எழும்பு	எழுப்பு	பெருகு	பெருக்கு
கலங்கு	கலக்கு	ஓடு	ஓட்டு
முழங்கு	முழக்கு	மாறு	மாற்று
திரும்பு	திருப்பு	ஆடு	ஆட்டு

63. செயப்படு பொருளைப் பெற்றுவரும் வினைச் சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றாவினையாம்.

(உ-ம்.) பாடம் படித்தான் வீடு கட்டினன்
மரம் வெட்டினன் நாய் அடித்தான்

64. செயப்படு பொருளைப் பெறாத வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையாம்.

(உ-ம்.) நடந்தான், தூங்கினான், ஓடினார், வந்தது, போயின.

65. செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையை பிறவினை யாக்கினால் செயப்படு பொருள் குன்றா வினை யாகும்.

(உ-ம்.) குதிரையை ஓட்டினான், குழந்தையைத் தூங்குவித்தான்.

66. தன்வினை, பிறவினை, செயப்படுபொருள் குன்றா வினை, செயப்படுபொருள் குன்றியவினை இந்த நான்கும் செய்வினையாம்.

67. செயப்படுபொருள் குன்றியவினை ஒழிந்த மற்ற வினைப்பகுதிகளோடு அகரச்சாரியையும், படு விகுதியுஞ் சேர்ந்து வந்தால் செயப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்.) உண்ணப்பட்டான், உண்ணப்பட்ட, உண்ணப்பட்டு, உண்ணப்படுதல், உண்ணப்பட்டவன் — இவை தன் வினையில் வந்த செயப்பாட்டு வினை.

தருவிக்கப்பட்டான், தருவிக்கப்பட்ட, தருவிக்கப்பட்டு, தருவிக்கப்படுதல், தருவிக்கப்பட்டவன் — இவை பிறவினையில் வந்த செய்ப்பாட்டு வினை.

அடியுண்டான், கடியுண்டான் என உண் விகுதிபெற்றும் செயப்பாட்டு வினை வரும்.

பயிற்சி-39.

1. தெரிநிலைவினை எத்தனை வகைப்படும்? 2. பிறவினை விகுதிகளெவை? 3. தா, போ, அகல், செல் — இப்பகுதிகளுக்குப் பிறவினையில் வினை விகற்பங்கள் ஐந்தும் எழுதுக. 4. பகுதிமெய் திரிந்து பிறவினையாகும் சில வினைப்பகுதிகள் எழுதுக. 5. செயப்படு பொருள் குன்றிய வினையைச் செயப்படுபொருள் குன்றா வினையாக்குவதெப்படி? தின், விழுங்கு என்னும் முதனிலைகளுக்குச் செய்வினையிலும் செயப்பாட்டு வினையிலும் வினைமுற்று முதலிய மூன்று வினைச்சொற்களும் எழுதுக. 6. செயப்பாட்டு வினையின் இலக்கணமென்னை? 7. எந்த வினைப்பகுதி செயப்பாட்டு வினையாக வராது?

வீடு கட்டப்பட்டது, இராமன் புலியைக் கொன்றான், கணக்கன் எழுதிய ஓலை, முருகன் அந்த யானையைச் சுட்டான், யாசகர்களுக்குப் பொன் கொடுக்கப்பட்டது, அவன் ஐந்து வீடு வாங்கினான் — இவைகளிலுள்ள செய்வினைக்குச் செயப்பாட்டு வினையும் செயப்பாட்டு வினைக்குச் செய்வினையுமெழுதுக.

68. மேற்கூறிய வினைகள் உடன்பாடும், எதிர்மறையும் என இரண்டுவகைப்படும்.

உடன்பாடு.

69. தொழிலின் நிகழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் வினை உடன்பாடாம். மேலே சொல்லிய எல்லா வினைகளும் உடன்பாடேயாம்.

எதிர்மறை.

70. தொழில் நிகழாமையைத் தெரிவிக்கும் வினை எதிர்மறை வினையாம்.

71. எதிர்மறை விகுதிகள் — இல், அல், ஆ.

72. இவற்றுள் இல் விகுதி இறந்தகால இடைநிலையோடும், விகாரப்பட்டு இறந்தகாலங் காட்டும் பகுதியோடும், நிகழ்கால இடைநிலையோடும் கூடி வரும்.

(உ-ம்.) செய்திலன், பெற்றிலன், செய்கின்றிலன்.

73. இன்னும் இவ்விகுதி இடைநிலையோடு கூடாது குச்சாரியை பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) நடக்கிலன், செய்கிலன்.

74. அல் விகுதி இடைநிலையோடு கூடாது குச்சாரியை பெற்றும் பெறாமலும் வரும்.

(உ-ம்.) படிக்கிலன், உண்ணலன்.

75. ஆகாரவிகுதி இடைநிலையோடு கூடாமல் சாரியை பெற்றும் பெறாமலும் வரும்.

(உ-ம்.) கொடுக்காது, கொடாது.

76. தன்மை வினைமுற்றிலும் முன்னிலை வினைமுற்றிலும், படர்க்கை ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்

வினைமுற்றுக்களிலும் எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி பெரும்பாலும் மறைந்துவரும்.

(உதாரணம்.)

உண்ணேன், உண்ணேம் — தன்மை.
உண்ணாய், உண்ணீர் — முன்னிலை.
உண்ணான், உண்ணாள், உண்ணார் — படர்க்கை.

இவைகளை எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி புணர்ந்து கெட்டதென்பர்.

77. எதிர்மறை ஒன்றன்பால் வினைமுற்று இல், ஆ என்னும் விகுதிகளைப் பெற்றுவரும்.

(உ-ம்.) செய்திலது, செய்யாது.

78. எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று இல், ஆ என்னும் விகுதிகளைப் பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) அவை செய்தில, பறக்கா, நிற்கா ... வா; ஆட ...
ஆகாரவிகுதி எதிர்மறையையும், பலவின்பாலையும் கா...டினது.

79. எதிர்மறை ஒருமை யேவல் விகு... — ...ல்.

(உ-ம்.) செய்யேல், உண்ணேல், தின்னேல்.

80. எதிர்மறைப் பன்மையேவல் விகுதி அன், மின்.

இதில், அல் எதிர்மறை விகுதி, மின் ஏவற்பன்மை விகுதி.

(உ-ம்.) உண்ணன்மின், பாடன்மின், கொடன்மின்.

81. எதிர்மறை வியங்கோள் விகுதி அற்க.

இதில் அல்-எதிர்மறை விகுதி, க-வியங்கோள் விகுதி.

(உ-ம்.) சொல்லற்க, விடற்க, கூவற்க, வையற்க.

82. எதிர்மறைப் பெயரெச்ச விகுதி — ஆத.

இதில் ஆ - எதிர்மறை விகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, அ-பெயரெச்ச விகுதி.

(உ-ம்.) படியாத, எழுதாத, சொல்லாத பாடம்.

83. எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டும் வரும்.

(உ-ம்.) உண்ணாக்குதிரை, படியாப்பாடம்.

84. எதிர்மறை வினையெச்ச விகுதிகள் — ஆமல், ஆது, ஆமே, ஆமை.

ஆமல் முதலிய விகுதிகளில், ஆ - எதிர்மறையையும், மல், து, மே, மை விகுதிகள் வினையெச்சத்தையுங் காட்டும்.

(உ-ம்.) உண்ணாமல், வையாது, போகாமே, நில்லாமை.

85. எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர் விகுதிகள் — ஆமை, ஆதது.

ஆமை என்பதில் ஆ-எதிர்மறை விகுதி, மை-தொழிற்பெயர் விகுதி; ஆதது என்பதில் ஆ - எதிர்மறை விகுதி, த், எழுத்துப் பேறு, அ - சாரியை, து - தொழிற்பெயர் விகுதி என்க.

(உ-ம்.) செய்யாமை, செய்யாதது.

86. எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயராவது பால் காட்டும் விகுதி பெற்றுவரும் எதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு உருபேற்று வருவன.

87. இவை தன்மை முன்னிலைகளில் திரியாமலும், படர்க்கையில் திரியாமலும் திரிந்தும் வரும்.

(உதாரணம்.)

> செய்யேனை, செய்யோமை, செய்யாயை, செய்யீரை — தன்மை முன்னிலைகளில் திரியாமல் வந்தன. செய்யானை, செய்யாளை, செய்யாரை — படர்க்கையில் திரியாமல் வந்தன.
>
> செய்யாதவனை, செய்யாதவளை, செய்யாதவரை, செய்யாததை, செய்யாதவற்றை — படர்க்கையில் திரிந்து வந்தன.

பயிற்சி - 40.

1. எதிர்மறை விகுதிகள் எவை? 2. காலங்காட்டும் இடைநிலைகளோடு சேர்ந்து வரும் எதிர்மறை விகுதி எது? 3. அல் விகுதி குச்சாரியைப் பெற்றும், பெறாமலும் வருதற்கு இவ்விரண்டுதாரண மெழுதுக. 4. எதிர்மறை ஆகார விகுதி எப்பொழுது புணர்ந்து கெடும்? 5. எதிர்மறையையும் பலவின்பாலையும் காட்டும் விகுதி

எது ? 6. கொல், வம்மின், எழுக, இருந்த, படித்து, வரவு எழுதின வன் — இவைகள் எவ்வகை வினைச் சொற்கள் ? இவற்றிற்கு எதிர் மறை கூறுக.

குறிப்புவினை.

88. குறிப்பு வினையாவது பெயர்ப் பகுபதங்கள் வினைத்தன்மைப்பட்டு மூன்று காலத்தையும் குறிப்பாக உணர்த்துவதாம்.

89. அது வினைமுற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்றுவகைப்படும்.

குறிப்பு வினைமுற்று.

90. அன், ஆன், முதலிய விகுதிகளைப் பெற்றுப் பொருளாதி ஆறினடியாகப் பிறந்த பெயர்ப் பகுபதங்கள் காலத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்திப் பயனிலையாக நின்றால் அவை குறிப்பு வினைமுற்றாம். *

(உதாரணம்.)

அவன் குழையினன்	நான் குழையினேன்
அவள் குழையினள்	நாம் குழையினோம்
அவர் குழையினர்	நீ குழையினாய்
அது குழையது	நீர் குழையினீர்
அவை குழையன	

இங்கே குழையினன் என்னும் பொருளடியாகப் பிறந்த பெயர்ப் பகுபதம் குண்டல முடையவனா யிருந்தான், இருக்கிறான், இருப்பான் எனப் பொருள்பட்டு அவன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நிற்றலறிக.

இராமன் பட்டணத்தான், தாரண வருடத்தான், நெடுந் தோளன், கரியன், கடுநடையன் என மற்ற இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில்களி னடியாகப் பிறக்கும் பெயர்ப் பகுபதங்களும் குறிப்பு வினை முற்றுக்களாய் வருதல் காண்க.

---

* சூ. பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னாறனுள் வினை முதன் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

91. பண்படி அ-இய என்னும் விகுதிகளைப் பெற்றுப் பெயரைக் கொண்டு முடிவது உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயரெச்சமாம்.*

(உதாரணம்.)

நல்ல	(மரம்)	கொடிய	(மரம்)	மெல்லிய	(மரம்)
தீய	,,	பெரிய	,,	வலிய	,,
உள்ள	,,	சிறிய	,,	நெடிய	,,
செய்ய	,,	புதிய	,,	இனிய	,,

குறிப்பு வினையெச்சம்.

92. பண்படி அ-உ என்னும் விகுதிகளைப் பெற்று வினையைக் கொண்டு முடிந்தது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு வினையெச்சமாம்.

(உ-ம்.) மெல்ல, பைய, வலிய, நெடிது, வலிது — வந்தான்.

93. குறிப்புத் தொழிற்பெயர் மை விகுதி பெற்று வரும்.

(உ-ம்.) உண்மை, இன்மை, அன்மை.

94. குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் பெயர்த் தன்மைப் பட்டு வேற்றுமையுருபேற்று வந்தால் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயராம்.

(உ-ம்.) தராசில் வலியது தாழும்.

இங்கே வலியது என்பது வலிய பொருளுள்ள தட்டு எனப் பொருள் படலால் வினையாலணையும் பெயராம்.

95. வேறு, இல்லை, உண்டு, அன்று என்பவை ஐம்பால், மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்றுக்களாம்.†

---

* குறிப்புப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்கள் பொருள், இடம் முதலிய எல்லாப் பெயர்களி னடியாகப் பிறக்குமாயினும் பெரும்பாலும் பண்படியாகத் தோன்றுதல் பற்றியும் சிறுவர்கள் சுலபமாய் அறிந்துகொள்வார்க ளென்பது பற்றியும் பண்படியாகத் தோன்றும் என்னப்பட்டன.

† சூ. வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

(உதாரணம்.)

நான் —	வேறு,	இல்லை,	உண்டு,	அன்று.
நாம்	,,	,,	,,	,,
நீ	,,	,,	,,	,,
நீர்	,,	,,	,,	,,
அவன்	,,	,,	,,	,,
அவள்	,,	,,	,,	,,
அவர்	,,	,,	,,	,,
அது	,,	,,	,,	,,
அவை	,,	,,	,,	,,

உண்டு-உடன்பாடு; இல்லை, அன்று-எதிர்மறை — இல்லை இல்லாமையைச் சொல்வது. அன்று ஒரு பொருளை மறுத்து அதற்கு இனமானதைச் சொல்வது.

96. உண்மை, இன்மை, அன்மை-இப்பண்புப்பெயர்கள் மூன்றிடத்துக்கும், ஐம்பாலுக்கும், உரிய விகுதிகளைப் பெற்றுச் சிறப்பு வினைமுற்றுக்களாகவும் வரும்.

(உதாரணம்.)

தன்மை.

உளேன் உளோம்
இலேன் இலோம்
அலேன் அலோம்

முன்னிலை.

உளாய் உளீர்.
இலாய் இலீர்.
அலாய் அலீர்.

படர்க்கை.

உளன்	உளள்	உளர்	உளது	உள.
இலன்	இலள்	இலர்	இலது	இல.
அலன்	அலள்	அலர்	அலது	அல.

97. யார் — உயர்திணை மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவான குறிப்பு வினைமுற்றும்.*

(உ-ம்.) அவன் யார், அவள் யார், அவர் யார்.

இங்கு யார் என்பதற்கு எத்தன்மையன், எத்தன்மையள், எத்தன்மையர் என்று பொருள்.

98. எவன் — அஃறிணை இருபாலுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைமுற்றும்.†

---

* சூ. யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.
† ,, எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

(உ-ம்.) அது எவன், அவை எவன்.

இங்கு எவன் என்பதற்கு எத்தன்மையது, எத்தன்மையன என்று பொருள்.

99. அல்லாத, இல்லாத எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள்.

இந்த எச்சங்களில் பகுதியே எதிர்மறையைக் காட்டுகிறபடியால் ஆகாரத்தைச் சாரியை என்க.

100. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சங்கள்— அன்றி, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாது, அல்லாமே, அல்லாமை, இன்றி, இல்லாமல், இல்லாது, இல்லாமே, இல்லாமை.

101. அல்லாத, இல்லாத என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள் ஈறுகெட்டும் வரும்.

(உ-ம்.) அல்லாப்பொருள், இல்லாப்பொருள்.

102. உடன்பாட்டு வினைமுற்றோடு எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்றுச் சேர்ந்துவந்தால், அது எதிர்மறையையே காட்டும்.

(உ-ம்.) செய்தேன் இல்லை, செய்தாய் இல்லை, செய்தான் இல்லை.

103. ஒரு எழுவாய்க்குப் பல வினைமுற்றுக்கள் வந்தால் கடையில் இருக்கும் வினைமுற்றொழிய மற்றவைகளை வினையெச்ச மாக்கிக்கொள்க. இவை திணை, பால், இடங்களில் ஒத்திருத்தல் வேண்டும்.

(உ-ம்.) இராமன் வந்தான் உண்டான் போனான் = இராமன் வந்து உண்டு போனான்.

104. இருதிணைக்கும் பொதுவான வினைச்சொற்கள்-*
தன்மை வினைமுற்று, முன்னிலை வினைமுற்று, வியங்கோள் வினைமுற்று, ஏவல் வினைமுற்று, வேறு - இல்லை, உண்டு, அன்று, பெயரெச்சவினை, வினையெச்சவினை.

---

* சூ. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறில்லை
உண்டீ ரெச்ச மிருதிணைப் பொதுவினை.

பயிற்சி - 41.

1. குறிப்பு வினையின் இலக்கணமென்ன? 2. அடியில் வருபவைகளில் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் இன்னின்னவென்றும் அவை இன்ன அடியாகப் பிறந்தனவென்றுங் கூறுக. மூக்குக் கூரிது, அவன் நெடுந்தோளன், யானை நால்வாய்த்து, நாம் இளையம், அவன் தலைமேற்குவித்த கையன், அது எனது, அது சேய்த்து, அது என் கண்ணது, இப்பயிர் கார்காலத்தது, அவன் பெரியன். 3. மனம், கூர்மை, அழகு, இளமை, முதுமை, வண்மை, தண்மை, வெண்மை, செம்மை, பசுமை, இனிமை — இவைகளினடியாகப் பிறக்கும் குறிப்புப் பெயரெச்சங்களை யெழுதுக. 4. பெரிது உவந்தான், நெடிதுணர்ந்தோர், மெல்லப் பேசினான் — இவைகளில் குறிப்பு வினையெச்சங்கள் எவை? 5. குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் வர மூன்று வாக்கியங்கள் எழுதுக. 6. இருதிணை ஐம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினைகளையெல்லா மெழுதுக. 7. அன்று, இன்று — இவ்விரண்டு முற்றுக்களுக்கும் பேதமென்னை? 8. உண்டு, இன்று இவை மூவிடங்களிலும் சிறப்பு வினைமுற்றாக வரச் சிறு வாக்கியங்களெழுதுக. 9. எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் வர நான்கு சிறு வாக்கியம் எழுதுக. 10. எதிர்மறைக் குறிப்பு வினையெச்சம் வரும்படி ஐந்து சிறு வாக்கியம் எழுதுக. 11. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைக் குறிப்புப் பெயரெச்சம் வர மூன்றுவாக்கியமெழுதுக. 12. உடன்பாட்டு வினைமுற்றுஎந்தக் குறிப்பு வினைமுற்று வந்து புணர எதிர்மறை வினைமுற்றாகும். 13. எப்போது வினைமுற்றை வினையெச்சமாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்? 14. இரு திணைக்கும் பொது வினைகளெவை?

105. சில வினைச்சொற்கள் செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைக்கும், செயப்படுபொருள் குன்றாவினைக்கும் பொது வினைகளாக வரும்.

(உதாரணம்.)

தான் வெளுத்தான் - செயப்படுபொருள் குன்றியவினை.

துணியை வெளுத்தான் - செயப்படுபொருள் குன்றாவினை.

106. சில வினைச்சொற்கள் உடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும் பொது வினைகளாக வரும்.

(உ-ம்.) நீ உண்ணாய், நீ செய்யாய், நீ கொடாய்.

இவை நீ உண் என்றும், நீ உண்ணமாட்டாய் என்றும், நீ செய் என்றும், நீ செய்யமாட்டாய் என்றும், நீ கொடு என்றும், நீ கொடுக்கமாட்டாய் என்றும், பொருள்படலால் உடன்பாட்டிற்கும் எதிர்மறைக்கும் பொதுவினைகளாம்.

107. சில பகுதிகள் தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நின்று தமக்குப் பின்னால் மெல்லின மெய்யைப் பெற்றுத் தன் வினையாகவும், வல்லின வினையைப் பெற்றுப் பிறவினையாகவும் வரும்.

(உதாரணம்.)

தன்வினை	பிறவினை	பகுதி
கரைந்தேன்	கரைத்தேன்	கரை
தேய்ந்தேன்	தேய்த்தேன்	தேய்
மடிந்தான்	மடித்தான்	மடி
சாய்ந்தான்	சாய்த்தான்	சாய்

108. தன்மைப் பெயரோடு முன்னிலைப் பெயராவது படர்க்கைப் பெயராவது அந்த இரண்டுமாவது சேர்ந்து ஒரு வினைகொண்டு முடியும்போது தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

(உதாரணம்.)

நானும் நீயும் போனோம்.
நானும் அவனும் போனோம்.
நானும் நீயும் அவனும் போனோம்.

109. முன்னிலைப் பெயரோடு படர்க்கைப் பெயர் சேர்ந்து வினைகொண்டு முடியும்போது முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்றோடு முடியும்.

(உ-ம்.) நீயும் அவனும் போனீர்.

110. உயர்திணைப் பெயரையும் அஃறிணைப் பெயரையும் எண்ணி ஒரு வினைகொண்டு முடிக்கும்போது பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிக்கவேண்டும்.

(உ-ம்) அவனும் குதிரையும் போனார்கள்.

III. உயர்திணையாக வரும் தன்மைப் பெயரோடு அஃறிணைப் படர்க்கைப்பெயர் சேர்ந்துவந்தால் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றைக் கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நானும் நாயும் போனோம்.

பயிற்சி-42.

1. எடாய், வாரீர், படியாய், எழுதாய் — இவ் வினைமுற்றுக்கள் ஒவ்வொன்றையும் உடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் பொருள்படும்படி வாக்கியத்தில் அமைத்துக் காட்டுக. 2. இடி, அழி, கழி, நுழை — இப்பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் தன் வினையாக வருதற்கு ஓர் சிறு வாக்கியமும், பிறவினையாக வருதற்கு ஓர் சிறு வாக்கியமும் எழுதுக. 3. முன்னிலைப் பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் எப்போது தன்மை வினையைக்கொண்டு முடியும்? 4. முன்னிலைப் பெயரும் படர்க்கைப் பெயரும் கூடிவந்தால் எந்த இடத்து வினைமுற்றால் முடியும்? 5. உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப் பெயரும் எண்ணப்பட்டு வந்தால் எத்திணை வினையால் முடியும்? 6. உயர் திணையில் வந்த தன்மைப் பெயரோடு அஃறிணைப் பெயர் கூடிவந்தால் எவ்வகை வினைமுற்றால் முடியும்? 7. அந்த மனிதன் யார்? அங்கு வந்தவர் யார்? இதைக் கொடுத்தவள் யார்? அறத்தினூஉங் காக்கம் எவன்? புறத்தாற்றிற் போஒய்ப் பெறுவது எவன்? — இங்கே பயனிலையாக நின்ற யார், எவன் என்பவை என்ன சொற்கள்?

இடையியல்

1. வேற்றுமை யுருபுகளும், விகுதிகளும், இடைநிலைகளும், சாரியைகளும், வினைவெழுத்துக்களும், சுட்டெழுத்துக்களும் போல - ஆங்கு முதலிய உவமைச்சொற்களும் இடைச்சொற்களாம்.

2. இவைகளேயல்லாமல் தத்தம் பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொற்களும் உண்டு. அவை — ஏ, ஓ, உம், மற்று, கொல், என்று, என், முன், பின், தான், வாளா, அந்தோ, ஐயோ, சீ, சிசீ, சிச்சீ, அம்மா.

3. ஏகாரம் ஆறு பொருளைத் தரும் — பிரிநிலை, வினா, எண், ஈற்றசை, தேற்றம், இசைநிறை. *

(உ-ம்) இராமனே செய்தான் — மற்றவர்கள் செய்யவில்லை எனப் பொருள் படலால் பிரிநிலை.

நீயே செய்தாய்—நீயா ? எனப் பொருள் படுதலால் வினா.

நிலனே நீரே தீயே வளியே—நிலனும் நீரும் தீயும் வளியும் எனப் பொருள் படலால் எண்.

தொழுவோம் யாமே —மொழியினீற்றில் பொருளின்றி வருதலால் ஈற்றசை.

கடவுளே உயர்ந்தவர் — துணிந்து சொல்லுதலால் தேற்றம்.

ஏ ஏ இவள் ஒருத்தி பேடியோ? செய்யுளில் ஓசை நிறைக்க வருதலால் இசை நிறை.

4. ஓகாரம் பத்துப் பொருளைத் தரும் — ஒழியிசை, வினா, உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு, எதிர்மறை, தெரிநிலை, கழிவு, அசைநிலை, பிரிப்பு, ஐயம். †

---

* சூ. பிரிநிலை வினா எண் ஈற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை எனவா றேகா ரம்மே.

† சூ. ஒழியிசை வினாச் சிறப்பெதிர்மறை தெரிநிலை.
கழிவசை நிலைபிரிப் பென எட்டோவே.

(உ-ம்.)	இங்கு இருக்கவோ வந்தாய்	ஒழி இசை.
	இராமனே செய்தான்	வினா.
	ஓ ஓ பெரியவர்	உயர்வு சிறப்பு.
	ஓ ஓ கொடியது	இழிவு சிறப்பு.
	நானோ செய்தேன்	எதிர்மறை.
	ஒருவனைத் தூரத்திற் கண்டு சாத்தனோ, அல்லன்; கொற்றனோ, அல்லன், என்பது	தெரிநிலை.
	ஓ; ஓ, என்ன உணர்வில்லையோ ‡	கழிவு.
	"கட்டுரைப்ப தென்கொலோ"	அசைநிலை.
	அவனே சொன்னான்	பிரிப்பு.
	வந்தவன் இராமனோ கிருஷ்ணனோ	ஐயம்.

இருக்கவோ வந்தாய் என்பது இருக்க அன்று போக வந்தாய் என ஒழிந்தபொருளைத் தருதலால ஒழியிசை.

சாத்தனோ அல்லன், கொற்றனோ அல்லன் என்பது சாத்தனுமல்லன் கொற்றனுமல்லன், வேறொருவன் எனத் தெரிய நிற்றலால் தெரிநிலை.

ஓ ஓ என்ன உணர்வில்லையோ என்பது உணர்வில்லாமற் செய்து கழிந்த காரியத்தை நினைந்திரங்குதலால் கழிவு.

5. உம்மை ஒன்பது பொருளைத் தரும் — எதிர்மறை, உயர்வு சிறப்பு, இழிவு சிறப்பு, ஐயம், எச்சம், முற்று, எண், தெரிநிலை, ஆக்கம்.*

(உ-ம்.)	செய்யவும் கூடும்	எதிர்மறை.
	குறவரும் மருளும் குன்றம்	உயர்வுசிறப்பு.
	புலையனும் விரும்பாத யாக்கை	இழிவுசிறப்பு.
	பத்தாயினும் எட்டாயினும் கொடு	ஐயம்.
	இராமனும் வந்தான்	எசசம்.
	இரண்டு கண்ணும் சிவந்தன	முற்று.
	இராமனும் கிருஷ்ணனும் வந்தார்கள்	எண்.
	நானும் அல்லன் நீயும் அல்லன்	தெரிநிலை.
	பாலும் ஆயிற்று *	ஆக்கம்.

பாலும் ஆயிற்று என்பது உணவுக்குரிய பாலானதே யன்றி மருந்துமாயிற்று எனப் பொருள்படலால் ஆக்கம்.

---

* சூ. எதிர்மறை சிறப்பையம் எச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை ஆக்கமோடு உம்மை எட்டே.

6. மற்று என்பது வினைமாற்று, அசைநிலை, பிறிது என்னும் மூன்று பொருளில் வரும். *

"மற்றறிவாம் நல்வினை யாம் இளையம்" - வினைமாற்று.

"மற்றடிகள் கண்டருள்செய்ய மலரடிக்கீழ்" - அசைநிலை.

இவனுக்குப் பதில் மற்றொருவனை அனுப்பு - பிறிது.

"மற்று அறிவாம் நல்வினை யாமிளையம்" என்பது நாமிப்பொழுது இளையேமாதலால் அறியவேண்டுவ தில்லையெனப் பொருள்பட்டு அவ்வினையை மாற்றுதலால் வினைமாற்று.

7. கொல் என்பது ஐயப்பொருளையும், அசைநிலைப் பொருளையும் தரும். †

(உ-ம்.) வருவான்கொல்-ஐயம். யாதுகொல்-அசைநிலை.

8. என்று, என என்பன ஆறுபொருளைத் தரும் — வினைப் பொருள், பெயர்ப் பொருள், குறிப்புப் பொருள், இசைப்பொருள், எண்ணுப்பொருள், பண்புப்பொருள். ‡

(உ-ம்.) வருவேன் என்று சொன்னான் - வினையை அடுத்து வந்தபடியால் வினைப்பொருள்.

இவனுக்கு இராமன் என்றுபெயர் - பெயரை அடுத்து வந்த படியால் பெயர்ப்பொருள்.

ஒல்லென்று ஒலித்தது - ஒல்லென்னும் குறிப்புச் சொல்லை அடுத்து வந்தபடியால் குறிப்புப் பொருள்.

பொம்மென்று வண்டு ஒலிக்குஞ்சோலை. பொம்மென்னும் இசையை யுணர்த்தும் சொல்லை அடுத்து வந்தபடியால் இசைப் பொருள்.

கல்வியென்று பொருளென்று செல்வம் இரண்டுவகை. கல்வியையும் பொருளையும் எண்ணுதலால் எண்ணுப்பொருள்.

அது மிகவும் அழகென்று கேள்வி - பண்புப் பெயரை அடுத்து வந்தபடியால் பண்புப்பொருள்.

மேற்கூறிய உதாரணங்களோடு என என்னும் இடைச்சொல்லையும் ஒட்டிக்கொள்க.

---

* சூ. வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனும் மற்றே.

† ,, கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

‡ ,, வினைபெயர் குறிப்பிசை எண்பண் பாறினும்
என எனும் மொழிவரும் என்றும் அற்றே.

9. காலப்பொருளையும், இடப்பொருளையும் தரும் முன் - பின் என்னும் இடைச்சொற்கள் ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருளில் வரும்.

(உதாரணம்.)

முன் பிறந்தான் : முன் = முற்காலத்தில்
பின் பிறந்தான் : பின் = பிற்காலத்தில்
முன் உட்கார்ந்தான் : முன் = முன்னிடத்தில்
பின் உட்கார்ந்தான் : பின் = பின்னிடத்தில்

10 தான் - தேற்றப்பொருளில் வரும்.
(உ-ம்.) எனக்கு அதுதான் வேண்டும்.

11. வாளா, சும்மா - பயனின்மைப்பொருள் தரும்.
(உ-ம்.) வாளாபேசினான், சும்மா இருந்தான்.

12. அந்தோ, ஐயோ - இரக்கப்பொருள் தரும்.
(உ-ம்.) அந்தோ என்செய்தாய், ஐயோ பாவம்.

13. சீ, சீசீ, சிச்சீ - இகழ்ச்சிப்பொருள் தரும்.
(உ-ம்.) சீபோ, சீசீமூடா, சிச்சீ மானமழியாமை நன்று.

14. அம்மா - வியப்புப்பொருள் தரும்.
(உ-ம்.) அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க.

15. யா, கா, பிற, பிறக்கு, அரோ, போ, மாது, இகும், சின், குரை, ஓரும், போலும், இருந்து, இட்டு, அன்று, ஆம், தாம், தான், கின்று, நின்று, ஐ, ஆல் - இந்த இருபத்திரண்டும் மூவிடத்தும் வரும் அசைநிலை இடைச்சொற்களாம். *

---

* சூ. யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றாம் தாம்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

பயிற்சி - 43.

I. பலவகை இடைச் சொற்களையும் கூறுக. 2. தத்தம் பொருளைக் காட்டும் இடைச்சொற்களெவை? 3. ஏகாரவிடைச் சொல் என்னென்ன பொருளைத் தரும்? 4. ஓ, உம், மற்று, கொல், என்று-என்பன என்னபொருள்களைத் தரும்? 5. அடியில் வருபவைகளிலுள்ள இடைச்சொற்களுக்கும் பொருள் கூறுக — உன்னையே அடைக்கலம் புகுந்தேன், அவனே செய்தான், உடன்மேலுயிர் வந்தொன்றுவ தியல்பே, கல்வி அழகே அழகு, அறத்தால் வருவதே இன்பம், சினத்திற்பகையும் உளவோ, குடக்கதோ குணக்கதோ கோணத்தின் பாலதோ அறிகிலேன், திருடன் பெருமை அடைவானோ, ஓ ஓ என்ன செய்தாய், தானும் அனுபவியான், வறுமையிலும் ஈவான், நல்லாறெனினும் கொளல்தீது, மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று, ஈயும் தலைமேல் இருத்தலால், எல்லோரும் இதுசெய்யார், எல்லாரும் வந்தார், மற்றொருவர் வந்தார். மற்றை யண்டமும் தன் பெயர் சொல்ல வாழ்ந்தான்; இன்று கொல் நாளை கொல் அறியேன், உடல் சிறியர் என்றிருக்க வேண்டாம், முழுதும் கற்றோம் என்று கருதாதே, யாம் பல கற்றோம் என்று தற்புகழ வேண்டாம், நல்லோர் இலம் என்று திருடார், உய்யும் ஆறு அரிது என்று நினைத்தான், இந்திரசேனன் என்று பெயருடையான், ஐம்புலனும் ஒடுங்கின, இதுவே பாலும் ஆயிற்று.

உரியியல்

1. உரிச்சொல் ஒருகுணத்தையும், பலகுணத்தையும் காட்டும்.

2. ஒருகுணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொற்கள் —

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி - இவை மிகுதி என்கிற ஒருகுணத்தைக் காட்டுவன.

(உ-ம்.) சாலச் செய்வாரே தலைப்படுவர், ஒருபொருள், தவ உயர்ந்தன, நனி இனிதே, இருள்கூர் சிறுநெறி, கழிநுட்பம்.

3. பல குணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொல் — கடி.

இது கூர்மை, வாசனை, காவல் முதலிய பல குணங்களைக் காட்டும்.

(உ-ம்.) கடிநுனைப்பகழி, கடிக்கமலம், கடிமனை.

4. முன் சொன்ன இடைச்சொற்களி னின்றும், இவ்வுரிச்சொற்களி னின்றும் பெயர்ப் பகுபதங்களும், வினைப் பகுபதங்களும் பிறக்கும்.

(உதாரணம்.)

மற்றவன் - இடையடியாகப் பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்.
என்றான் - இடையடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுபதம்.
உறுவர் - உரியடியாகப் பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம்.
கூர்ந்தார் - உரியடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுபதம்.

பயிற்சி - 44.

1. உரிச்சொல்லுக்கு விதியென்னை? 2. ஒரு குணத்தைக் காட்டும் உரிச்சொல் நான்கெழுதுக. 3. கடி என்னும் உரிச்சொல் காட்டும் சில குணங்களை உதாரணத்தால் விளக்குக. 4. உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த பெயர்ப்பகுபதம் மூன்றும், வினைப்பகுபதம் மூன்றுமெழுதுக.

பொதுவியல்

1. சொல்லானது மூவகையிடத்தும், வழக்கிலும், செய்யுளிலும், வெளிப்படையாலும், குறிப்பாலும் இருதிணை ஐம்பாற் பொருள்களை உணர்த்தும்.

மூவகை இடம், பெயரியலிலே சொல்லப்பட்டது.

வழக்கு.

2. வழக்கென்பது சொல்லினது நடை.

3. அது இயல்புவழக்கு, தகுதி வழக்கு என இரண்டு வகைப்படும். *

4. இயல்புவழக்கு என்பது ஒரு பொருளுக்கு இயல்பா யமைந்த சொல்லால் அப்பொருளைக்கூறுவது.

5. அது மூன்று வகைப்படும். அவை —

இலக்கணமுடையது, இலக்கணப்போலி, மரூஉ.

6. இலக்கண முடையதென்பது இலக்கணங்கெடாமல் வழங்குவது.

(உ-ம்.) வீடு, வாசல், குளம், படி.

7. இலக்கணப்போலி யென்பது இலக்கணத்துக்கு ஒத்து இல்லாவிட்டாலும் இலக்கணமுடையதுபோல் வழங்குவது, இது பெரும்பாலும் சொல் முன்பின்னாக மாறி வரும்.

(உதாரணம்.)

இலக்கணப்போலி.	இலக்கணமுடையது
முன்றில்	இல்முன்
புறநகர்	நகர்ப்புறம்
புறங்கடை	கடைப்புறம்

---

* சூ. இலக்கணமுடைய திலக்கணப் போலி
மரூஉவென் றாகு மூவகை இயல்பும்
இடக்க ரடக்கல் மங்கலம் குழூஉக்குறி
என்னுமுத் தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்.

கோயில் — சொல் முன்பின்னுகை மாறுமல் வேறு எழுத்துப் பெற்றுவந்த இலக்கணப்போலி.

8. மரூஉ என்பது இலக்கணங்கெட்டு வழங்குவது.

(உதாரணம்.)

மரூஉ	இலக்கணமுடையது.
அருமந்தபிள்ளை	அருமருந்தன்னபிள்ளை
ஆச்சு	ஆயிற்று
போச்சு	போயிற்று
தஞ்சை	தஞ்சாவூர்

9. தகுதி வழக்கென்பது ஒருபொருளுக்கு இயல்பாயுள்ள சொல்லை ஒழித்துத் தகுந்த வேறுசொல்லால் அந்தப் பொருளைச் சொல்வது.

10. அது மூன்று வகைப்படும். அவை —

இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழூஉக்குறி.

11. இடக்கரடக்கல் சொல்லத் தகாததை மறைத்துச் சொல்வது.

(உ-ம்) கால்கழுவி வந்தேன், பவ்வீ.

12. மங்கலம், அமங்கலத்தை மங்கலமாகக் கூறுவது. அமங்கலம் = அசுபம்.

(உதாரணம்.)

மங்கலம்.	அமங்கலம்.
துஞ்சினர்	செத்தார்
நன்காடு	சுடுகாடு
வெள்ளாடு	காராடு
தாலி பெருகிற்று	தாலி யறுந்தது.

13. குழூஉக் குறி யென்பது ஒரு கூட்டத்தார் யாதாவது ஒரு காரணத்தால் ஒரு பொருளுக்குரிய சொல்லை ஒழித்து வேறு சொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது.

(உ-ம்.) சொல்விளம்பி=(கள்)—இது வேடர் கூறுவது.
பறி=(பொன்)—இது பொற்கொல்லர் கூறுவது.
சாரை=(ஆடை)—இது யானைப்பாகர் கூறுவது.

பயிற்சி - 45.

பின்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள சொற்கள் இன்னின்ன வழக்கின எனக் கூறுக — 1. விளக்கைக் குளிரவை. 2. அவர் வேடிக்கை பார்த்தாச்சா? 3. காஞ்சிபுரத்துக் கோயிலில் திருவிழா நடக்கிறது. 4. இந்த மராடி அழகிது. 5. நீ மங்கலவாரம் வா. 6. என் அருமந்தமான பிள்ளைக்கு அன்னம் கிடைக்கவில்லை. 7. எனக்கு நேற்றுத் திருமுகம் வந்தது. 8. மதுரை பாண்டி நாட்டின் இராசதானி. 9. அந்த வாய்க்காலைத் தாண்டு. 10. பவ்வீ என்று சொல்ல அருவைப்பட்டான். 11. தட்டான் பறியை விற்றுப் பாய் வாங்கினன். 12. அவன் துஞ்சின செய்தியைத் தூதர் அறிவித்தார். 13. கடையுகம்.

செய்யுள்.

14. செய்யுளாவது பொருளுக்கு இடனுகக் கற்றுவல்ல புலவரால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

வெளிப்படை, குறிப்பு.

15. வெளிப்படைச் சொல்லாவது இருதிணை ஐம்பாற் பொருள்களை வெளிப்படையாகத் தருவதாம். *

(உ-ம்.) நிலம், நீர், செய்தான், போனுன்.

16. குறிப்புச் சொல்லாவது குறிப்பினுல் இருதிணை ஐம்பாற் பொருள்களைத் தரும் சொல்லாம்.

17. அது ஒன்பது வகைப்படும். அவை — ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரம், தகுதி வழக்கு, ஆகு பெயர், அன்மொழித் தொகை, குறிப்புவினை, முதற் குறிப்பு, தொகைக் குறிப்பு, பிறகுறிப்பு. *

(உ-ம்.) ஆயிரமக்கள் போர் செய்தார்கள் - இதில் மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், செய்தார்கள் என்னும் பொதுவினையும், போர் என்னுங் குறிப்பால் உயர்திணைப் பெண்பாலை யொழித்து ஆண்பாலைக் காட்டியது.

---

* சூ. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி
ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக்குறிப்பே
முதலொகை குறிப்போடு இன்னபிறவும்
குறிப்பில் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை.

மரை மலர் - இதில் தா என்னும் முதலெழுத்துக் குறைந்த முதற்குறை விகாரச்சொல்லாகிய மரை என்பது மலர் என்னுங் குறிப்பால் மரை என்னும் ஓர் மிருகத்தைக் காட்டாமல் தாமரையைக் காட்டிற்று.

திருமுகம் படித்தான் - இந்தத் தகுதி வழக்கு படித்தான் என்னுங் குறிப்பால் முகத்தை யுணர்த்தாமல் எழுதிய ஓலையைக் காட்டினது. மற்ற இடக்கரடக்கலிலும் குழூஉக்குறியிலும் இப்படியே குறிப்பாகப் பொருள் விளங்குதல் அறிக.

கார் அறுத்தான்-இந்த ஆகுபெயர் அறுத்தான் என்னும் குறிப்பால் கார்காலத்தைக் காட்டாமல் அக்காலத்தில் விளையும் பயிரைக் காட்டிற்று.

பொற்றொடி வந்தாள் - இங்கே பொற்றொடி என்னும் அன்மொழித் தொகைப்பெயர் வந்தாள் என்னும் குறிப்பால் பொற்றொடியை யணிந்த பெண்ணைத் தெரிவித்தது.

அவன் இப்போது பொன்னன்-இங்கே பொன்னன் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்றுச்சொல் இப்போது என்னும் குறிப்பால் பெயர்ப் பொருளை விட்டுப் பொன்னை யுடையவனா யிருக்கிறான் என்னும் குறிப்பு வினையைக் காட்டிற்று.

ஆத்திசூடி படித்தான்-இந்த முதற் குறிப்புப் படித்தான் என்னும் குறிப்பால் ஆத்திசூடி என்னும் சொற்களை முதலிலுடைய புத்தகத்தைத் தெரிவித்தது.

ஐவர்களில் தருமன் மூத்தவன் — இந்த ஐவர்கள் என்னும் தொகைக் குறிப்பு தருமன் என்னும் குறிப்பால் பாண்டவரைக் காட்டிற்று.

கல்லைக் கடிக்க நன்றாய்ச் சமைத்தாய், பாயா வேங்கை, பறவாக் கொக்கு — இந்தப் பிறகுறிப்புக்கள் கல்லைக்கடிக்க என்னும் குறிப்பால் நன்றாய்ச் சமைக்கவில்லை என்றும், பாயா என்பதனால் வேங்கை மரம் என்றும், பறவா என்பதனால் குதிரை என்றும் தெரிவித்தன.

பயிற்சி - 46.

பின் வருபவைகளில் உள்ள குறிப்புச் சொற்களைக் கூறி அவை இன்னின்ன வகைக்குறிப்பு என்று காரணத்துடன் எழுதுக — ஊரிலிருந்து திருமுகம் வந்தது; பூங்கொடி கண்ணீர் சிந்தினாள், தாம்பூலம் தரித்துக்கொள்ள மூன்றாவது கொடு; தன் தோட்டத்தில் வெற்றிலை நட்டான்; ஆத்திசூடி படித்து முடித்தான்; கொடு

வரி (புலி) ஆட்டைக் கொன்று தின்றது; இப்பெற்றம் நன்றும் உழும்; நன்சாடு புக்கான்; பொற்றொடி வந்து போயினள்; உவர்க் கடலன்ன செல்வரும் உளரே; பறவாக் கொக்கு.

18. ஆகுபெயராவது ஒருபொருளின் இயற்பெயர் அப்பொருளுக்குச் சம்பந்தமான வேறொரு பொருளுக்கு ஆகிவருவது*.

19. அது பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், சினையாகுபெயர், பண்பாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், எண்ணலளவை யாகுபெயர், எடுத்தலளவை யாகுபெயர், முகத்தலளவை யாகுபெயர், நீட்டலளவை யாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், கருவியாகுபெயர், காரியவாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், உவமையாகுபெயர் எனப் பதினாறு வகைப்படும்.

(உ-ம்.) தாமரைபோன்ற பாதம் - தாமரை என்னும் கொடியாகிய முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினையாகிய பூவுக்கு வந்தபடியால் பொருளாகு பெயர். இது முதலாகு பெயரென்றும் பெயர்பெறும்.

பட்டணமெல்லாம் திரண்டு வந்தது - பட்டணம் என்னும் இடப்பெயர் அங்குள்ள மனிதர்க்காதலால் இடவாகுபெயர்.

கார் அறுத்தான் — கார் என்னும் மழைகாலத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் விளையும் பயிருக்கு ஆதலால் காலவாகுபெயர்.

வெற்றிலை நட்டான் — வெற்றிலை என்னும் சினையின் பெயர் அதன் முதலாகிய கொடிக்கு ஆதலால் சினையாகுபெயர்.

வெள்ளை வந்தது — வெள்ளை என்னும் குணத்தின் பெயர் அந்த நிறமுடைய ஓர் மாட்டுக்கு ஆனதால் குணவாகுபெயர்; இது பண்பாகு பெயரெனவும் பெயர்பெறும்.

வற்றல் உண்டான் — வற்றுதல் என்னும் தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலையுடைய பதார்த்தத்திற் காதலால் தொழிலாகுபெயர்.

---

* சூ. பொருண்முத லாறோ டளவை சொல்தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகுபெயரே.

காலால் நடந்தான் — கால் என்னும் எண்ணலளவையின் பெயர் அவ்வளவையைக் கொண்ட உடம்பின் உறுப்புக்கு வந்தபடியால் எண்ண லளவை யாகுபெயர்.

இச்சர்க்கரை ஒரு மணங்கு — மணங்கு என்னும் எடுத்தலளவையின் பெயர் அவ்வளவையைக்கொண்ட சர்க்கரைக்கு வந்தபடியால் எடுத்தலளவை யாகுபெயர்.

படி உடைந்தது — படி என்னும் முகத்தலளவையின் பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட அளவுக்கும் கருவிக்கும் ஆனபடியால் முகத்தலளவையாகுபெயர்.

இந்தத் துணியில் நான்குமுழம் வாங்கினேன் — முழம் என்னும் நீட்டலளவையின் பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட துணிக்கு ஆனபடியால் நீட்டலளவையாகுபெயர்.

அந்தப் பாட்டிற்கு உரை எழுது — உரை என்னும் சொல்லின்பெயர் அந்தச் சொல்லால் சொல்லும் அர்த்தத்திற்கு ஆனபடியால் சொல்லாகுபெயர்.

விளக்கு முறிந்தது — விளக்கு என்னும் தானியாகிய தீபத்தின்பெயர் அது இருத்தற்கு இடமாகிய தண்டுக்கு ஆனபடியால் தானியாகுபெயர். தானி = இடத்தை யுடையது.

திருவாய் மொழி படித்தான் — திருவாய் மொழி என்னும் சொற்களாகிய காரணத்தின் பெயர் அந்தச் சொற்களால் ஆன நூலுக்கு வந்தபடியால் காரணவாகுபெயர். இது கருவியாகுபெயரென்றும் பெயர்பெறும்.

இலக்கணம் வாங்கினேன் - இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர் அதை உணர்த்தும் காரணமாகிய புத்தகத்துக்கு ஆனபடியால் காரியவாகுபெயர்.

திருவள்ளுவர் படித்தான் — திருவள்ளுவர் என்னும் நூலாசிரியர் பெயர் அவர் செய்த நூலுக்கு ஆதலால் கர்த்தாவாகுபெயர்.

காளைவந்தான் — காளை என்னும் உவமானத்தின் பெயர் அது போலும் நடையை யுடைய மனிதனுக்கு ஆனபடியால் உவமையாகுபெயர்.

பயிற்சி - 47.

1. ஆகுபெயராவது என்னை? அது எத்தனை வகைப்படும்? 2. அடியில் வருபவைகளில் இன்னின்ன இன்னவாகுபெயர் என்றெழுதுக — கால் ஒடிந்தது, பாவை வந்தாள், குமுதம் போன்ற வாய், எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும், அக்குளத்தில் நீலம்

பூத்திருக்கிறது, அந்த அரிசியில் எனக்குப் பத்துமரக்கால் அனுப்பு. நான் ஒரு அழகிய பறவை வாங்கினேன், பறவைகளில் அழகுள்ளது தோகை, உயிர்மெய் இருநூற்றுப் பதினாறு, இவன் பூ நட்டுவாழ்வான், அவன் இலைநட்டு வாழ்வான், உலகம் களிக்க நன்மை செய்தான், வெள்ளை யடித்தான், இந்தப்பாடல் அழகிது, சுற்றத்தைத் தழுவவேண்டும், தலைக்கு ஒரு அணு கொடு.

20. திணை, பால், இடங்களுக்குப் பொதுவாகிய பெயர்வினைகளின் பொதுத் தன்மையை அவைகளை யடுத்து வரும் சிறப்புப் பெயரும், சிறப்புவினையும் நீக்கும்.

(உதாரணம்.)

தாய் இவள் தாய் இது	தாய் என்பதின் திணைப்பொதுமையை இவள், இது என்னும் சிறப்புப்பெயர்கள் நீக்கின.
மரம் வளர்ந்தது மரம் வளர்ந்தன	மரம் என்பதின் பாற் பொதுமையை வளர்ந்தது, வளர்ந்தன என்னும் சிறப்புவினைகள் நீக்கின.
நாம் எல்லாம் வந்தோம் நீங்கள் எல்லாம் வந்தீர்கள் அவர் எல்லாம் வந்தார் அவை எல்லாம் வந்தன	எல்லாம் என்பதின் இடப்பொதுமையையும், திணைப்பொதுமையையும் சிறப்புப் பெயர்வினைகள் வந்து நீக்கின.
வாழ்க அவன், அவள் ,, அவர், அது, அவை. ,, யான், யாம், ,, நீ, நீர்.	வாழ்க என்னும் வினையின் திணைபால் இடத் தன்மைகளைச் சிறப்புப்பெயர்கள் வந்துநீக்கின.

பயிற்சி-48.

1. திணைபால் இடங்களின் பொதுத் தன்மையை எவைகள் வந்து நீக்கும்? 2. தாய், சாத்தன், ஆடு, புலி, எல்லாம், வருக - இவைகளில் ஒவ்வொன்றும் எவைகளுக்குப் பொது? அவற்றின் பொதுத்தன்மை நீங்கும்படி உதாரணங் காட்டுக.

21. பொருட் புணர்ச்சியானது வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, அல்வழிப்புணர்ச்சி என இரண்டு வகைப்படும்.

22. வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாவது இரண்டாம், மூன்ரும், நான்காம், ஐந்தாம், ஆரும், ஏழாம், வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் வரும் ஆறுமாம்.

23. வேற்றுமை யுருபு மறைந்து வருவதற்கு வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் என்றும் வெளிப்பட்டு வருவதற்கு தொகாநிலைத் தொடர் என்றும் பெயராம்.

24. வேற்றுமைத் தொகைநிலைத் தொடராவது இரண்டாம்வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை ஈருன ஆறு வேற்றுமை உருபுகளும் நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் மறைந்து வருவதாம்.*

25. வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடராவதுமேலே சொல்லிய ஆறுவேற்றுமை யுருபுகளும் நடுவில் வெளிப்பட்டு வருவதாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை.

(உதாரணம்.)

தொகை நிலை.	தொகாநிலை.
வீடுகட்டினன்	வீட்டைக்கட்டினன்.
பாடம் படித்தான்	பாடத்தைப் படித்தான்.
குளம் வெட்டினன்	குளத்தை வெட்டினன்.

மூன்ரும் வேற்றுமை.

தொகைநிலை.	தொகாநிலை.
கல் எறிந்தான்	கல்லால் எறிந்தான்
பொன் மோதிரம்	பொன்னல் செய்த மோதிரம்
மண் வீடு	மண்ணல் கட்டிய வீடு

நான்காம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை.	தொகாநிலை.
கூலிவேலை	கூலிக்குவேலை
தருமசத்திரம்	தருமத்திற்குக் கட்டிய சத்திரம்
பதவுரை	பதத்துக்கு உரை

* சூ. இரண்டு முதலாம் இடையாறுருபும்
வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

ஐந்தாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை.	தொகாநிலை
மலை வீழ் ஆறு	மலையினின்று விழும் ஆறு
அராபிக்குதிரை	அராபியினின்று வந்த குதிரை
சீனத்துப்பட்டு	சீனத்தினின்று வந்த பட்டு

ஆறும் வேற்றுமை

தொகைநிலை.	தொகாநிலை.
குளக்கரை	குளத்தினதுகரை
மரப்பட்டை	மரத்தினது பட்டை
மரக்கிளை	மரத்தினது கிளை

ஏழாம் வேற்றுமை.

தொகைநிலை.	தொகாநிலை.
காடு புகுந்தான்	காட்டில் புகுந்தான்
நீர்ப்பறவை	நீரில் வாழும் பறவை
நீர் ஆடினான்	நீரில் ஆடினான்

உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

26. வேற்றுமை யுருபும் அவ்வுருபுகொண்டு முடியும் சொல்லும் மறைந்து வருதற்கு உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையென்று பெயராம்.

(உதாரணம்.)

தொகைநிலை.	தொகாநிலை.
நீர்க்குடம்	நீரை (உடைய) குடம்
கற்சுவர்	கல்லால் (கட்டிய) சுவர்
தருமப்பள்ளிக்கூடம்	தருமத்திற்கு (கற்பிக்கும்)பள்ளிக்கூடம்
மலை ஆறு	மலையினின்று (விழும்) ஆறு.
ஏரி நீர்	ஏரியில் (உள்ள) நீர்

இந்த உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகைகளில் இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமை யுருபுகளுடன் அவை கொண்டு முடியும் உடைய, கட்டிய, கற்பிக்கும், விழும்,உள்ள என்னும் பயனிலைகளும் மறைந்து இருத்தல் காண்க.

ஆறும் வேற்றுமையில் உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை வராது என்றறிக.

பயிற்சி-49.

1. பொருட் புணர்ச்சி எத்தனை வகைப்படும்? 2. முதல் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையும் என்ன புணர்ச்சியாம்? 3. தொகைநிலைத்தொடர், தொகாநிலைத்தொடர் - இவ்விரண்டிற்கும் அர்த்தமென்னை? 4. மரம் வைத்தான், மண்பானை, நீர்வாழ்வன, சாத்தன்மகன், மரவேர், கால்விரல், பொற்பாத்திரம், காடுசென்றான், விண்வீழ் கொள்ளி, நீர்மோர் குடித்தான் - இவை என்ன தொடர்? இவற்றிற்குப் பொருளும் கூறுக. 5. உருபும் பயனுமுடன்தொக்க தொகை என்றாலென்னை? 6. பிரப்பம்பாய், தண்ணீர்ப்பானை, பட்டுத்துணி, விஷமருந்து, தென்தேசத்து மனிதன், குளநெல், இவை எவ்வாறு விரியும்? அவைகளின் உருபுகள் எவை? பயன் எவை? உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை எந்த வேற்றுமையில் வராது.

27. அல்வழிப் புணர்ச்சியாவது வேற்றுமை யுருபுகள் இடையில் வராமல், நிலைமொழியும் வருமொழியும் சேர்ந்து வருவதாம். அல்வழி - வேற்றுமை அல்லாத வழி.

28 இந்த அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினேழு வகைப்படும். அவை:—வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை, எழுவாய்த்தொடர் விளித்தொடர், தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர், குறிப்புப்பெயரெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத்தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர்.

29. இந்த அல்வழிப்புணர்ச்சி பதினேழும் தொகைநிலைத்தொடர், தொகாநிலைத்தொடர் என இரண்டு வகைப்படும்.

30. தொகைநிலைத்தொடர் ஆறு. அவை — வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித்தொகை.

31. வினைத்தொகையாவது பெயரெச்சத்தின் இடைநிலையும் விகுதியும் மறைந்து பகுதிமாத்திரம் நின்று பெயரைக்கொண்டு முடிவது.*

(உதாரணம்.)

ஏறுகுதிரை	அவிர்சடை
சுழல்காற்று	ஓங்குசினம்
மிகுபுனல்	அதிர்வளை
முளிபுல்	ஒலிகடல்
செறிபழி	தின்பண்டம்.

இவ் வினைத்தொகைகள் விரிந்து வந்தால் முக்காலப் பெயரெச்சங்களாகும்.

ஏறின குதிரை, ஏறுகிற குதிரை, ஏறும் குதிரை என விரிதல் காண்க.

32. சில பகுதிகள் விகாரப்பட்டு வினைத்தொகைகளாக வரும்.

தருபொருள் வருபொருள் நடந்திடுகுதிரை இறந்திடுகுதிரை கொடுத்திடு பொருள்	இங்கு தா, வா, நட, இற, கொடு என்னும் பகுதிகள் தரு வரு, நடந்திடு, இறந்திடு, கொடுத்திடு என விகாரப்பட்டு வந்தன.

33. பண்புச் சொல்லுக்கும், பெயர்ச் சொல்லுக்கும் நடுவில் ஆகிய என்னும் பண்புருபு மறைந்து வருவது பண்புத்தொகையாம்.

34. பண்புச்சொல் வண்ணம், வரவு, அளவு, சுவை என நான்கு வகைப்படும். ஆகையால் பண்புத் தொகையும் நாலுவகையாம். †

* சூ. காலம் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

† ,, பண்பை விளக்கு மொழி தொக்கனவும்
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவும் குணத்தொகை.

(உதாரணம்.)

வண்ணப் பண்புத்தொகை	**வடிவுப் பண்புத்தொகை**
கருங்குதிரை	வட்டக்கல்
செந்தாமரை	சதுரப்பலகை.
அளவுப் பண்புத்தொகை	**சுவைப் பண்புத்தொகை**
ஒருபொருள்	துவர்க்காய்.
இருவினை	புளியங்கறி.

இவை கருமையாகிய, வட்டமாகிய, ஒன்றாகிய, துவர்ப்பாகிய என விரியும்.

35. பொதுப் பெயருக்கும் சிறப்புப் பெயருக்கும் நடுவில் ஆகிய என்னும் உருபு மறைந்து வருவது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாம்.

(உதாரணம்.)

சாரைப்பாம்பு மாமரம் பரிமா ஆயன் சாத்தன்	நிலைமொழி சிறப்புப் பெயரும், வருமொழி பொதுப்பெயருமாகி வருவதே பெரும்பான்மையாம்.

சாரையாகிய பாம்பு எனவிரியும். சாரை ஒரு ஜாதிப்பாம்புக்கே பெயராதலால் சிறப்புப் பெயர். பாம்பு பல ஜாதிப் பாம்புக்கும் பெயராதலால் பொதுப்பெயர். மற்றவைகளும் இப்படியே.

36. உபமானத்துக்கும் உபமேயத்துக்கும் நடுவில் போல, போன்ற முதலிய உவமை உருபுகள் மறைந்து வருதல் உவமைத்தொகையாம். *

37. அது வினையுவமைத்தொகை, பயனுவமைத்தொகை, மெய்யுவமைத்தொகை, உருவுவமைத்தொகை என நான்கு வகைப்படும்.

38. வினையுவமைத் தொகையாவது தொழிலைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்) குருவி கூப்பிட்டான், புலிக்கொற்றன் - இவை குருவி போலக் கூப்பிட்டான். புலிபோன்ற கொற்றன் என விரியும்.

---

* சூ. உவம உருபில துவமத் தொகையே.

39. பயனுவமைத் தொகையாவது பிரயோஜனத்தைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்) மழைக்கை, கிளிமொழி, கற்பகக் கொடையான். இவை மழைபோன்ற கை, கிளிபோலும் மொழி, கற்பகம்போலும் கொடையான் என விரியும்.

40. மெய்யுவமைத் தொகையாவது வடிவத்தைப் பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) உடுக்கையிடை, மதிமுகம், மலைப்புயம்.

இவை உடுக்கைபோலும் இடை, மதிபோலும் முகம், மலை போலும் புயம் என விரியும்.

41. உருவுவமைத் தொகையாவது நிறத்தைப்பற்றி உவமையாக வருவது.

(உ-ம்.) பவளவாய், குவளைக்கண், பால்வண்ணன்.

இவை - பவளம்போலும் வாய், குவளைபோலும் கண், பால் போலும் வண்ணன் எனவிரியும்.

42. நிலைமொழி வருமொழிகளின் கடையில் உம் என்னும் இடைச்சொல் மறைந்து வருவது உம்மைத் தொகையாம். *

43. அது எண்ணலளவை, எடுத்தலளவை, முகத்தலளவை, நீட்டலளவைகளால் நான்கு வகைப்படும்.

(உதாரணம்.)

இராப்பகல் மூன்றரை	எண்ணலளவை உம்மைத் தொகை.
கழஞ்சேகால் தொடியேகஃசு	எடுத்தலளவை யும்மைத் தொகை.
படியாழாக்கு கலனேதூணி	முகத்தலளவை யும்மைத் தொகை.
சாணங்குலம் சாணரை	நீட்டலளவை யும்மைத் தொகை.

இவை இரவும் பகலும், கழஞ்சுங் காலும், படியும் ஆழாக்கும், சாணும் அங்குலமும் என்று விரியும்.

---

* சூ. எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
எனுநான் களவையுள் உம்மில தத்தொகை.

44. வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகைகளின் புறத்தில் வேறு சொல் மறைந்து வருவது அன்மொழித் தொகையாம்.*

(உதாரணம்.)

பூங்குழல் வந்தாள் பொற்றொடி வந்தாள்	வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
தாழ்குழல் வந்தாள் ஈர்வளை வந்தாள்	வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
கருங்குழல் வந்தாள் பொற்றொடி வந்தாள்	பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
பிறைநுதல் வந்தாள் வேல்விழி வந்தாள்	உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.
உயிர்மெய் இது நீர்மோர்கொடுத்தான்	உம்மைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

45. பண்புத் தொகையும், உவமைத் தொகையும், உம்மைத் தொகையும் விரிந்தால் இடைச்சொற்றொடரும், அன்மொழித்தொகை விரிந்தால் வேற்றுமைத் தொகாநிலை முதலியவும் ஆகும் என்பதை மேற்கூறிய உதாரணங்களிற் காண்க.

46. தொகாநிலைத்தொடர் பதினொன்று. அவை— எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், தெரிநிலைப் பெயரெச்சத்தொடர், குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினையெச்சத்தொடர், குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர், இடைச்சொற்றொடர், உரிச்சொற்றொடர், அடுக்குத்தொடர்.

47. இவை நிலைமொழி எழுவாயாயின் எழுவாய்த் தொடரென்றும், விளியாயின் விளித்தொடர் என்றும், பெயரெச்சமாயின் பெயரெச்சத் தொடரென்றும் வினையெச்சமாயின் வினையெச்சத்தொடரென்றும், வினை முற்

* சூ. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.

ருயின் வினைமுற்றுத்தொடரென்றும், இடைச்சொல்லாயின் இடைச்சொற்றொடரென்றும், உரிச்சொல்லாயின் உரிச்சொற்றொடரென்றும் ஒரு சொல் இரட்டித்து வருமாயின் அடுக்குத்தொடரென்றும் சொல்லப்படும்.

(உதாரணம்.)

எழுவாய்த்தொடர்.
இராமன் வந்தான்
மரம் வளர்ந்தது
நான் செய்தேன்
நீ போனாய்

விளித்தொடர்.
இராமா வா
அண்ணா போ
பாவிகாள் கேளீர்
ஐயா வா.

தெரி-பெயரெச்சத்தொடர்.
வந்த மாடு
சென்ற மனிதன்
நின்ற குதிரை
படிக்கும் பாடம்

குறிப்புப் பெயரெச்சத்தொடர்.
நல்ல காலம்
சிறிய வீடு
புதிய மாடு
பழைய வண்டி

தெரி-வினையெச்சத்தொடர்.
வந்து போனான்
இருக்க வந்தான்
செய்தால் கொடுப்பான்
கொடுத்துப் போனான்

குறிப்பு வினையெச்சத்தொடர்.
வலிய வந்தான்
மெல்லச் செய்தான்
சிறிது பேசினான்
நெடிது சென்றான்

தெரி-வினைமுற்றுத்தொடர்.
வந்தான் இராமன்
கொடுத்தேன் நான்
செய்தாய் நீ
வாழ்க இராமா

குறிப்பு வினைமுற்றுத்தொடர்.
பெரியன் இராமன்
கரியன் அவன்
பெரியது மரம்
சிறியன பசுக்கள்

இடைச்சொற்றொடர்.
மற்றொன்று
ஓ ஓ பெரிது
ஆ ஆ சிறியது
* இராமனும்

உரிச்சொற்றொடர்.
சாலச் செய்வார்
கழிமுடை
மாநகரம்
நனி இனிது

---

* சூ. இடைச்சொற்றொடரொன்றும் வருமொழியாகவும் நின்று தொடரும்.

அடுக்குத்தொடர்.

பாம்பு பாம்பு	கொடிது கொடிது
நெருப்பு நெருப்பு	வந்தேன் வந்தேன்.

பயிற்சி - 50.

1. எந்த வேற்றுமைகள் அல்வழிப்புணர்ச்சியில் சேரும்? அல்வழிப்புணர்ச்சியில் தொகை எத்தனை? வினைத்தொகை விரிந்தால் என்ன தொடராகும்? எந்தத் தொகைநிலைத் தொடர்கள் விரிந்தால் இடைச்சொற்றொடராகும்? பண்புத்தொகை எத்தனை வகைப் படும்? இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை எந்த இரண்டுபெயர்கள் சேர்ந்துவரும்? உவமைத்தொகை எத்தனை வகைப்படும்? உம்மைத்தொகை எத்தனை வகைப்படும்? அன்மொழித் தொகை எவைகளின் புறத்துப் பிறக்கும்? 2. அடியில் வருவன இன்னின்ன தொடர் எனக் கூறுக — பூவிற்பொலி, காவிற்குதவும், கற்றன கல்லார் செவிமாட்டி, குற்றம் தமதே பிறிது அன்று, அவர் தன்மை, தம்முணரா ஏதிலரை நோவது எவன், ஐயம் இட்டு உண், ஏற்பது இகழ்ச்சி, கண்டு ஒன்று சொல்லேல், பருவத்தே பயிர்செய், கோதாட்டொழி, எழுநிலைமாடம், ஆலின் சிறுபழத் தொருவிதை, அணிதேர்ப்புரவி ஆட்பெரும் படை, சிறுமீன் சினையினு நுண்ணிது, மன்னர்க்கிருக்க நிழலாகும்மே, ஞானிக்கில்லை இன்பமும் துன்பமும், மரம் வளர்ந்தது, வளர்ந்தமரம், சென்றகாலம், செல்காலம், அது பெரிது, பெரிது உவந்தான், பெரிது கொடுத்தான், வாழ்கொற்று, வாழ்க கொற்று, வாழ வந்தான், சிறிய பசுக்கள், சிறியன பசுக்கள், அவனே செய்தான், மாமரம், மாநகர், கனி பெரிது, அம்மா பெரிது, பாவம் பாவம், வராதே வாராதே.

48. தொகைநிலைத் தொடர்களில் முன்மொழியிலும், பின் மொழியிலும், பலமொழிகளிலும், புறமொழியிலும் பொருள் சிறந்து நிற்கும்.

83459

(உ-ம்.) செந்தாமரை, தாமரைப்பூ - முன் மொழிகளில் பொருள் சிறந்தன.

கண்ணிமை, வெண்மதி, ஊப்பளம்-பின்மொழிகளில் பொருள் சிறந்தன?

வெற்றிலைபாக்கு, இராப்பகல், சேர சோழ பாண்டியர் - பல மொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன.

தேன்மொழி, கருங்குழல் - பெண் என்னும் புறமொழியில் பொருள் சிறந்தது.

49. உயர்திணை ஒருமைப் பெயர் உம்மைத்தொகை யாக வந்தால் பலர்பால் விகுதியால் முடியும். *

(உ-ம்.) இராமலட்சுமணர், சேரசோழ பாண்டியர், நகுல சகதேவர், இராவண-கும்பகர்ணர்.

50. அஃறிணை ஒருமைப் பெயர்களும், இருதிணைக்கும் பொதுவான ஒருமைப் பெயர்களும், உம்மைத் தொகையாக வந்தால் ஈற்றில் பன்மை விகுதியைப் பெற்றும் பெறாமலும் வரும்.

(உதாரணம்.)

ஆடுமாடுகள் - ஆடு மாடு குளங்குட்டைகள் - குளங்குட்டை	அஃறிணை உம்மைத் தொகை.
தாய் தந்தைகள் - தாய் தந்தை மாதா பிதாக்கள் - மாதா பிதா	திணைப்பொதுவான பெயர்கள் தொடர்ந்த உம்மைத் தொகை.

51. சில தொகை நிலைத்தொடர்கள் இரண்டு முதல் எழுவகைப் புணர்ச்சிகளாக மயங்கி வரும்.

(உதாரணம்.)

கடவுள் வணக்கம் என்பதை - கடவுளை வணங்கும் வணக்கம், கடவுளுக்கு வணக்கம் என இரண்டுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

தற்சேர்ந்தார் என்பதை - தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்னோடு சேர்ந்தார், தன்னிடத்தில் சேர்ந்தார் என மூன்றுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

சொல்லிலக்கணம் என்பதை - சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லுக்கு இலக்கணம், சொல்லில் இலக்கணம, சொல்லிலக்கணம் சொன்னநூல் என நான்குவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம். சொல்லிலக்கணம் சொன்னநூல் என்பது அன்மொழித் தொகை.

---

* சூ. உயர்திணை உம்மைத் தொகை பலர் ஈறே.

பொன்மணி என்பதை - பொன்னாலாகிய மணி, பொன்னாகிய மணி, பொன்னில் பதித்த மணி, பொன்னோடு சேர்ந்த மணி, பொன்னும் மணியும் என ஐந்துவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

மரவேலி என்பதை-மரத்தைக் காக்கிற வேலி, மரத்தாலாகிய வேலி, மரத்துக்கு வேலி, மரத்தினது வேலி, மரத்தின் புறத்து வேலி, மரமாகிய வேலி என ஆறுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

சொற்பொருள் என்பதை - சொல்லால் அறியப்படுகிற பொருள், சொல்லுக்குப் பொருள், சொல்லினது பொருள், சொல்லில் பொருள், சொல்லானது பொருள், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லும் பொருளும் என எழுவகைப் புணர்ச்சிகளாகக் கொள்ளலாம்.

52. பெயரெச்சம், வினையெச்சம், உம்மையெச்சம், பிரிநிலையெச்சம், எனவெச்சம், எதிர்மறையெச்சம், குறிப்பெச்சம், ஒழியிசையெச்சம், இசையெச்சம், சொல்லெச்சம் என்கிற இந்தப் பத்துவகை எச்சங்களும் தமது எச்சச்சொற்களாகிய பெயர்வினைகளைக்கொண்டு முடியும்.

ஒழியிசை யெச்சமாவது குறைந்து வருகிற சில சொற்களைத் தழுவி நிற்பது.

இசை யெச்சமாவது பொருள் விரித்துச் சொல்வதற்கு வேண்டிய ஒன்றும் பலவுமாகிய சொற்கள் மறைந்து வருவது.

சொல்லெச்சமாவது சொல் என்னும் வார்த்தை மறைந்து வருவது.

(உதாரணம்.)

உண்ட மனிதன் - உண்ட என்னும் பெயரெச்சம் தன் எச்சமாகிய மனிதன் என்னும் பெயரைக் கொண்டது.

உண்டு போனான் - உண்டு என்னும் வினையெச்சம் தன் எச்சமாகிய போனான் என்னும் வினைச்சொல்லைக் கொண்டது.

இராமனும் வந்தான் - உம் என்னும் உம்மையெச்சம் தன் எச்சமாகிய முன்னே கிருஷ்ணன் வந்ததல்லாமல் என்கிற சொற்களைக் கொண்டது.

இராமனே கொண்டான் - ஏ என்னும் பிரிநிலை எச்சம் தன் னெச்சமாகிய பிறர் கொள்ளவில்லை என்னும் சொற்களைக் கொண் டது.

கல்லென நகைத்தான்-என என்னும் எனவெச்சம் தன் எச்ச மாகிய நகைத்தான் என்னும் வினையைக் கொண்டது.

நானோ செய்தேன் - ஓ என்னும் எதிர்மறை எச்சம் தன் எச்ச மாகிய செய்யவில்லை என்னும் வினையைக் கொண்டது.

கல்லைக்கடிக்க நன்றாய்ச் சமைத்தாய் - கல்லைக்கடிக்க என்னும் குறிப்பெச்சம் தன் எச்சமாகிய நன்றாய்ச் சமைக்கவில்லை என்னும் வினையைக் கொண்டது.

புதிய புஸ்தகம் காண், படிக்கவோ வந்தான் - இவைகளில் புதிய புஸ்தகம் காண், படிக்கவோ என்னும் ஒழியிசை யெச்சங்கள் தம்மெச்சங்களாகிய "இப்பொழுது கிழிந்தது" "விளையாட வந் தான்" என்னும் சொற்களைக் கொண்டன.

கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல்-கற்றதனால் என்னும் இசை எச்சம் தன் எச்சமாகிய "ஒருவன் பல நூல்களை நன்றாய்" என்னும் சொற்களைக் கொண்டது.

நல்லவன் என்றான் - என்றான் என்னும் சொல்லெச்சம் தன் எச்சமாகிய "என்று சொல்" என்பதைக் கொண்டது.

பயிற்சி-51.

1. பலமொழிகளிலும் பொருள் சிறந்து வருவதற்கு இரண்டு உதாரணம் எழுதுக. 2. உப்பளம், வெண்டாமரை இவைகளில் எந்த மொழிகளில் பொருள் சிறந்தன? 3. பன்மை ஈற்றால் முடி யும் உம்மைத் தொகைகள் எவை? 4. தெய்வ வணக்கம், முள்வேலி கானகம், பொன்மணி, பல அரசர், சீனத்துப் பட்டு இவை எத் தனை பொருளால் மயங்கும்? 5. ஒழியிசை எச்சம் என்றால் என்னை? 6. இசை யெச்சத்திற்கும், சொல்லெச்சத்திற்கும் பேத மென்னை?

53. செய்யுளில் பெயர்வினைகளின் ஈற்றில் உள்ள ன், ள், ர், ய்-மெய்களின் அயல் ஆகாரம் ஓகாரமாகும்.

(உதாரணம்.)

நல்லான் = நல்லோன்.	வந்தான் = வந்தோன்.
நல்லாள் = நல்லோள்.	வந்தாள் = வந்தோள்.
நல்லார் = நல்லோர்.	வந்தார் = வந்தோர்.
நல்லாய் = நல்லோய்.	வந்தாய் = வந்தோய்.

54. வேற்றுமை யுருபுகள் கலந்து அடுக்கி வந்தாலும், கலவாமல் அடுக்கி வந்தாலும் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) அரசன் பகைவனை வாளால் வெட்டினான்.

முதல் வேற்றுமையும், இரண்டாம் வேற்றுமையும், மூன்றாம் வேற்றுமையும் கலந்து அடுக்கி வந்து வெட்டினான் என்னும் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

இராமனையும் கிருஷ்ணனையும் கூப்பிட்டான்.

இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபு வேறு வேற்றுமை யுருபுகளுடன் கலவாமல் அடுக்கி ஒருமுடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டது.

வாள் கைக்கொண்டான்.

இரண்டாம் வேற்றுமை யுருபும் ஏழாம் வேற்றுமை யுருபும் மறைந்து, கலந்து அடுக்கி வந்து ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டன.

அருள் அறம் உடையான்.

இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபு மறைந்து, வேறு வேற்றுமைகளுடன் கலவாமல் அடுக்கிவந்து ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டது.

55. வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் வேறுவகை வினைகளுடன் கலவாமல் தனித்தனி அடுக்கி வந்தால் ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக்கொண்டு முடியும்.

(உதாரணம்.)

ஆடினன் பாடினன் இராமன் கற்ற கேட்ட பெரியோர் ஆடிப் பாடி அமர்ந்தான்.	வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும் கலவாமல் அடுக்கி வந்து ஒரு முடிக்குஞ் சொல்லைக் கொண்டன.

56. இடைப்பிற வரலாவது வேற்றுமை உருபுகளும், வினை முற்றுக்களும், பெயரெச்சங்களும், வினையெச்சங்களும் ஆகிய இவைகளுக்கும், இவை கொண்டு முடியும்

சொற்களுக்கும் நடுவில் அவ்விடத்துக்குப் பொருத்தமுடையனவாய் வருஞ்சொற்களாம்.

(உதாரணம்.)

சாத்தன் (வயிறுநிரம்ப) உண்டான் அறத்தை (நன்ருகச்) செய்தான் வந்தான் (நேற்றுப்போன) இராமன் வந்த (தென்தேசத்து) பிராமணன் வந்து (தன்னூர்க்குப்) போனன்	வயிறு நிரம்ப முதலியவை இடைப் பிறவரல்.

57. வினைமுற்றும், வினையெச்சமும் முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு முதலில் வருவதுமல்லாமல் கடையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) வந்தான் இராமன் என்பது இராமன் வந்தான் என்றும், வந்து போனன் என்பது போனன் வந்து என்றும் வருதல் காண்க.

58. ஆறும் வேற்றுமை யொழிந்த மற்ற எழுவேற்றுமைகளும் தம்மை முடிக்கும் வினைக்கு ஈற்றிலும் வரும்.

(உதாரணம்.)

வந்தான் இராமன்	வந்தான் பட்டணத்திலிருந்து
வெட்டினன் மரத்தை	போனன் வீட்டில்
வந்தான் இராமனல்	வா அண்ணு
கொடுத்தான் இராமனுக்கு	

59. வேற்றுமைகள் முடிக்கும் சொல்லுக்கு ஈற்றில் வரும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை ஒன்றுமே தொகையாக வரும்.

(உ-ம்.) கட்டினன் வீடு, படித்தான் பாடம்.

60. சில சொற்கள் வினைகொண்டு முடியும்போது தம் இனத்தையும் தெரிவிக்கும். *

(உ-ம்.) நஞ்சுண்டவன் சாவான் என்ருல் நஞ்சுண்டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாகும், நஞ்சுண்டவை சாகும் என மற்ற பால்களையுந் தழுவுதல் காண்க.

61. திணையும், பாலும், இடமும், காலமும், வினவும், விடையும், மரபும் ஆகிய இந்த ஏழும் மயங்கி வந்தால் வழுவாம். † (வழு = தப்பு.)

---

* சூ. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குரித்தே.

† சூ. திணையே பால் இடம் பொழுது வின இறை
மரபாம் ஏழும் மயங்கினும் வழுவே.

(உதாரணம்.)

வழு.		வழாநிலை.
அரசன் வந்தது ...	திணைவழு ...	அரசன் வந்தான்.
அவன் வந்தார் ...	பால்வழு ...	அவன் வந்தான்.
நான் வந்தான் ...	இடவழு ...	நான் வந்தேன்
நாளை வந்தான் ...	காலவழு ...	நாளை வருவான்
ஒரு விரலைக்காட்டிச் சிறிதா பெரிதா என்பது	விஞவழு.	இரண்டு விரலைக்காட்டி எது பெரிது? எது சிறிது? என்பது.
கடலுக்குச் சென்னை எந்தத் திசையில் இருக்கிறது என்றவனுக்கு என் வண்டி முப்பதுவராகன் என்பது.	விடைவழு.	கடலுக்கு மேற்கிலிருக்கிறது என்பது.
நாய்க்கன்று.	மரபுவழு	நாய்க்குட்டி.

62. திணை ஐயத்தையும், பால் ஐயத்தையும் அதன்தன் பொதுச் சொல்லால் சொல்ல வேண்டும்.

(உ-ம்) குற்றியோ மகனோ அங்கே தோன்றுகிற உரு. திணையில் சந்தேகம் வந்தபோது உரு என்கிற பொதுச்சொல் வந்தது காண்க.

ஆண்மகனோ பெண்மகளோ அங்கே தோன்றுகிறவர். பாலில் சந்தேகம் வந்தபோது தோன்றுகிறவர் என்னும் பொதுச்சொல் வந்தது காண்க.

பயிற்சி-52.

1. செய்யுளில் எந்த எழுத்துகளுக்கு முன் உள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாகத் திரியும். 2. பலவகை வேற்றுமை யுருபுகள் அடுக்கி ஒரு முடிக்கும் சொல்லைக்கொண்டு முடிதற்கு உதாரணமெழுதுக. ; ஒரு வேற்றுமை யுருபு மற்ற வேற்றுமை யுருபுகளுடன் கலவாமல் அடுக்கி ஒரு வினைகொண்டு முடிதற்கு உதாரணம் எழுதுக. 4. வினைமுற்றுக்கள் அடுக்கி ஒருவினை கொண்டு முடிவதற்கு மூன்றுதாரண மெழுதுக. 5. பெயரெச்சம் அடுக்கி ஒரு பெயர் கொண்டு முடிவதற்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 6. வினையெச்சம் அடுக்கி ஒரு வினைகொண்டு முடிவதற்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 7. நேற்றுக் கண்டு பேசின வர்த்தகன் வந்தான் ...றத்தை இடைவிடாமல் செய்கிறான், சாத்தன் இங்கு இரண்டு

நாள் தங்கித் தன் ஊருக்கும் போயினான் — இவைகளில் இடைப் பிற வரல்களை எடுத்தெழுதுக. 8. எந்த வேற்றுமை தான் கொண்டு முடியும் சொல்லுக்குப் பின்னால் வாராது? 9. இரண்டாம் வேற்றுமையும், நான்காம் வேற்றுமையும், ஏழாம் வேற்றுமையும் முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு ஈற்றில் வருவதற்கு உதாரணமெழுதுக. 10. எந்த வேற்றுமை முடிக்குஞ் சொல்லுக்கு ஈற்றில் தொகையாய் வரும்? 11. தன் இனத்தைத் தழுவி வரும் சில சொற்களை வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக. 12. எவைகள் மயங்கி வந்தால் வழுவாம்? 13. திணைபால்களில் ஐயம் வந்தால் எப்படிச் சொல்லவேண்டும்?

63. வழுவமைதியாவது இலக்கணவிதிக்கு மாறாயிருந்தாலும் முன்னோர்களால் எடுத்தாளப்பட்டு வழங்கி வருவது.

திணை பால் வழுவமைதிகள்.

64. மகிழ்ச்சியினாலும், உயர்வினாலும், சிறப்பினாலும், கோபத்தினாலும், பழிப்பினாலும், திணையும் பாலும் மயங்கி வரும்.*

(உதாரணம்.)

பசுவை என் அம்மை வந்தாள் என்பது - மகிழ்ச்சியால் அஃறிணை உயர்திணை ஆயிற்று.

கிளியாரே சொல்லீர் என்பது - உயர்வினால் அஃறிணை உயர்திணை ஆயிற்று.

என் பிள்ளைகளே எனக்குச் செல்வம் என்பது - சிறப்பினால் உயர்திணை அஃறிணை ஆயிற்று.

ஒருவர் சொல்லுங்கேளான் தானும் அறிந்துகொள்ளான் அந்த உயிரால் என்ன பயன் என்பது - கோபத்தால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

நாம் கடவுள் உடைமை என்பது - பழிப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

தன் மகனை என் அம்மை வந்தாள் என்பது - மகிழ்ச்சியினால் ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்று.

---

* சூ. உவப்பினும் உயர்வினும் சிறப்பினும் செறலினும்
இழிப்பினும் பால் திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

ஒருவனைப் பார்த்து அவர் வந்தார் என்பது - உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று.

ஆண்மகனைப் பார்த்து நீ உலகத்துக்குத் தாய் என்பது - சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

ஒருவனைப் பார்த்து நீர் அடி பெறுவீர் என்பது-கோபத்தினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று.

பெண்புத்தி கேட்பவனைப் பார்த்து இவன் பெண் என்பது பழிப்பினால் ஆண்பால் பெண்பா லாயிற்று.

பால்வழுவமைதி.

65. ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலையும், பன்மைப் பால் ஒருமைப்பாலையும் தழுவிவருவது பால்வழுவமைதியாம். *

(உதாரணம்.)

வெய்யில் எல்லாம் மறைந்தது-இதில் வெய்யில் என்னும் ஒருமைப் பெயர் எல்லாம் என்னும் பன்மைப் பெயரைத் தழுவி வந்தது.

இரண்டு கண்ணும் சிவந்தது - இதில் கண் என்னும் பன்மைப் பெயர் சிவந்தது என்னும் ஒருமை வினையைக் கொண்டது.

இடவழுவமைதி.

66. ஓரிடத்துச்சொல் மற்றோரிடத்துச் சொல்லைத் தழுவிவருவது இடவழுவமைதியாம். *

(உ-ம்.) இராமன் தாய் இப்படிச் செய்வேனா - இங்கே தாய் என்னும் படர்க்கைப்பெயர் தன்மை யிடத்தில் வந்தது.

67. மூன்று காலத்திலும் தொழில் இடையில் நீங்காமல் நடக்கின்ற பொருளை நிகழ்காலத்தால் சொல்ல வேண்டும்.

(உ-ம்.) தெய்வமிருக்கிறது, ஆறு ஓடுகிறது, அரசர் ஆளுகிறார்.

---

* சூ. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையின் ஒருமையும் ஓரிடம் பிறவிடம் தழுவலும் உளவே.

காலவழுவமைதி.

68. விரைவினுலும், மிகுதியினுலும், தெளிவினுலும் இயல்பினுலும் ஒருகாலம் மற்ருேர்காலமாக மாறிவருவது கால வழுவமைதி யென்னப்படும்.*

(உ-ம்.) சாப்பிடுகிறவனும், சாப்பிடப்போகிறவனும் தன்னை யழைத்தவனுக்குச் சாப்பிட்டேன், சாப்பிட்டேன் என்று சொல்லுதல் விரைவினுல் நிகழ்காலமும் எதிர்காலமும் இறந்தகாலமாக வந்த காலவழுவமைதி.

நீ அவனுடன் பகைத்தால் செத்தாய், சாகிருய்; இந்தக் காட்டில் போனுல் துணி இழந்தாய், இழக்கிருய் - இவை மிகுதியினுல் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவும், நிகழ்காலமாகவும் வந்த காலவழுவமைதி.

*சாதலும், துணியிழத்தலும் தப்பினுலும் தப்பும் ஆகையால் இது மிகுதி.

அறஞ்செய்தால் சுவர்க்கம் புகுந்தான், புகுகிருன் ; எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டை எறினுல் மழைபெய்தது, பெய்கிறது - இவை தெளிவினுல் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகவும், நிகழ்காலமாகவும் வந்த காலவழுவமைதி.

நான் முன் படிக்கிறது இப்பள்ளிக்கூடம், முன் படிப்பது இப்பள்ளிக்கூடம் - இவைகளில் காரணம் இல்லாமலே இறந்தகாலம் நிகழ்காலமாகவும், எதிர்காலமாகவும் வந்த காலவழுவமைதி.

வினு.

69. வினு அறிவினு, அறியாவினு, ஐயவினு, கொளல்வினு, கொடை வினு, ஏவல் வினு என அறுவகைப்படும்.†

---

* சூ. விரைவினும் மிகவினும் தெளிவினும் இயல்பினும் பிறழவும் பெறூஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

† சூ. அறிவறியாமை ஐயுறல் கொளல் கொடை ஏவல் தரும் வினு ஆறும் இழுக்கார்.

உபாத்தியாயர் இப்பாட்டுக்குப் பொருள் என்ன என்பது	அறிவினா.
மாணாக்கன் உபாத்தியாயரை அப்படிக்கேட்டல்	அறியாவினா.
கயிறோ பாம்போ என்பது	ஐயவினா.
பயறுண்டோ செட்டியாரே என்பது	கொளல்வினா.
உனக்குப் புத்தகம் இல்லையோ என்பது	கொடைவினா.
இராமா நீ இன்னும் வரவில்லையா என்பது	ஏவல்வினா.

விடை.

70. விடை சுட்டுவிடை, மறைவிடை, நேர்விடை, ஏவல்விடை, வினாவிடை, உற்ற துரைத்தல்விடை, உறுவது கூறல்விடை, இனவிடை என எட்டுவகைப்படும்.*

உற்றதுரைத்தல் = நடந்ததையாவது நடக்கிறதையாவது சொல்லுதல். உறுவது கூறல் = இனி நடப்பதைச் சொல்வது. இனவிடை = கேட்டதற்குச் சம்பந்தமான மற்றொன்றைச் சொல்லுதல்.

(உதாரணம்.)

சென்னைக்கு வழி எது என்றால் இது என்பது	சுட்டுவிடை.
இராமா இது செய்வாயா என்றவனுக்குச் செய்யேன் என்பது	மறைவிடை.
செய்வேன் என்பது	நேர்விடை.
நீ செய் என்பது	ஏவல்விடை.
செய்வேனா என்பது	வினாவிடை.
தலைநொந்தது, நோகிறது என்பவை	உற்றதுரைத்தல்விடை.
தலைநோகும் என்பது	உறுவது கூறல்விடை.
மற்றொன்று செய்வேன் என்பது	இனவிடை.

* சூ. சுட்டு மறைநேர் ஏவல் வினாதல்
உற்ற துரைத்தல் உறுவது கூறல்
இனமொழி எனுமெண் இறையுள் இறுதி
நிலவிய ஐந்துமப் பொருண்மையின் நேர்ப.

பயிற்சி - 53

1. எவ்வெக் காரணங்களினால் திணையும் பாலும் வழுவிவரும்? ஒவ்வோ ருதாரண மெழுதுக. 2. பால் வழுவமைதிக்கு மூன்று தாரணமெழுதுக. 3. சாத்தன் தாய் இது செய்வேனோ! இது என்ன வழுவமைதி? 4. முக்காலத்தும் தொழில் இடையறாது நடக்கும் பொருளை எக்காலத்தால் சொல்லவேண்டும்? தெளிவு, இயல்புகளினால் வரும் வழுவமைதிகளுக்கு ஒவ்வோருதாரண மெழுதுக. வினா எத்தனை வகைப்படும்? அவை யாவை? மறைவிடை, நேர்விடை, இனவிடைகளுக்கு ஒவ்வோருதாரண மெழுதுக.

மரபு.

71. எந்தப்பொருளை எந்தச் சொல்லால் பெரியோர்கள் சொன்னார்களோ அப்படியே நாமும் சொல்வது மரபாம்.*

சிங்கக்குட்டி	அணிற்பிள்ளை	பசுவின்கன்று
குதிரைக்குட்டி	கீரிப்பிள்ளை	யானைக்கன்று
ஆட்டுக்குட்டி	கிளிப்பிள்ளை	மான்கன்று

சிங்கக்கன்று, அணிற்குஞ்சு, பசுவின்குட்டி என்றால் குற்றமாம்.

72. செயப்படுபொருளைக் கர்த்தாவைப்போல் கூறுதல் வழக்கத்தில் உண்டு.

(உதாரணம்.)

இந்த மாடு நான் வாங்கினது.	இந்த மாட்டை நான் வாங்கினேன்.
இந்தத் துணி நான் கொடுத்தது.	இந்தத் துணியை நான் கொடுத்தேன்.

73. கருவி, நிலம், செயல், காலங்களையும் கர்த்தாவைப்போல் வைத்துச் சொல்வதும் உண்டு.

---

* சூ. எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறுயர்ந்தோர்
செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே.

(உதாரணம்.)

இந்த இறகு நான் எழுதினது.	நான் இந்த இறகால் எழுதினேன் — கருவி.
இந்த வீடு அவன் இருந்தது.	இந்த வீட்டில் அவன் இருந்தான் — நிலம்.
இந்தத் தொழில் அவன் செய்தது.	இந்தத் தொழிலை அவன் செய்தான் — செயல்.
இந்த வருஷம் நான் பிறந்தது.	இந்த வருஷத்தில் நான் பிறந்தேன் — காலம்.

74. பொருள் முதலிய ஆறுபெயர்களையும் அடைமொழியாகப் பெற்றுவருஞ் சொற்கள் இனமுள்ளவைகளாகவும், இனமில்லாதவைகளாகவும் இருக்கும்.

(உதாரணம்.)

இனமுள்ளவை.	இனமில்லாதவை.	அடை.
நெய்க்குடம்	உப்பளம்	பொருள்
குளநெல்	ஊர்ச்சபை	இடம்
கார்த்திகைவிளக்கு	நாளரும்பு	காலம்
பூமரம்	இலைமரம்	சினை
செந்தாமரை	வெண்மதி	குணம்
ஊதுகொம்பு	தோய்தயிர்	தொழில்

75. ஒரு அடைமொழியும், ஒரு சினைப் பெயரும் ஒரு முதற்பெயரை அடுத்து ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வரும்.

(உ-ம்.) செங்கால் நாரை. வேற்கை முருகன். | திண்டோள் அரசன். சிறுகண் யானை.

76. இரண்டு அடைமொழிகள் ஒருமுதலை விசேடித்து வருதலும் உண்டு.

(உ-ம்.) சிறுகருங் காக்கை பெருவெள்ளை அரிசி | ஒரு பெருந்தேசம். இரண்டு பெருநாய்கள்.

77. எழுத்து வேறுபடாமல் பொருள் வேறுபட்டு வரும் தொடர்மொழிகளை நினைத்தபொருள் விளங்கும்

8

படி நிலைமொழி வருமொழிகள் தோன்ற உச்சரிக்க வேண்டும்.

(உதாரணம்.)

குறும் பரம்பு = சிறிய பரம்படிக்குங் கருவி.
குறும்ப ரம்பு = குறும்ப ரென்னுஞ் சாதியாருடைய அம்பு.
புத்தி யில்லாதவன் = மூடன்.
புத்தியில் லாதவன் = புத்தியினுல் சூரியனை ஒப்பான்.

78. சுட்டுப்பெயர் தான் சுட்டும் பெயருக்குப் பின்னே வரும்.

(உ-ம்) இராமன் வந்தான் அவனுக்குச் சோறுபோடு.
" குதிரை வந்தது அதற்குத் தண்ணீர் காட்டு.

79. விரைவு, சினம், மிகுதி, உவகை, அச்சம், அவலம் என்கிற காரணங்களால் சொற்கள் அடுக்கிவரும்.

உவகை = சந்தோஷம். அச்சம் = பயம். அவலம் = வீண்.

(உதாரணம்.)

போ போ - விரைவு.
அடி அடி - சினம்.
வந்து வந்து போனான் - மிகுதி.
வருக வருக - உவகை.
பாம்பு பாம்பு - அச்சம்.
வாழேன் வாழேன் - அவலம்.

80. இத்தனையென்று அறிந்த பொருளையும், எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளையும், எக்காலத்திலும் இல்லாத பொருளையும் வினையோடு கூட்டிச்சொல்லும்போது முற்றும்மை வரும்.*

(உதாரணம்.)

இரண்டுகண்ணும் சிவந்தன
இரண்டுகாதும் நோகின்றன
} இத்தனையென்று அறிந்த பொருள்.

ஆமை மயிர்ச்சம்பளம் எங்குமில்லை
மரணத்துக்குத் தப்பினவர் எங்குமில்லை
} எவ்விடத்திலு மில்லாதபொருள்.

முயற்கொம்பு எக்காலத்தும் இல்லை
ஆகாயப்பூ எக்காலத்துமில்லை
} எக்காலத்து மில்லாப் பொருள்.

---

* சூ. இனைத்தென் றறிபொருள் உலகினிலாப் பொருள்
வினைப்படுத்து உரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

ஒரு பொருட் பன்மொழி.

81. ஒரு பொருட் பன்மொழியாவது சொல்லின்பம் தோன்றும் பொருட்டு, ஒரு பொருண்மேல் இரண்டு சொற்கள் தொடர்ந்து வருவதாம்.*

(உ-ம்.) மீமிசைஞாயிறு, குழிந்து ஆழ்ந்த கண்.

82. இரட்டைக் கிளவியாவது பிரிந்து தனித்து வழங்காத இரட்டைச் சொற்களாம். †

(உ-ம்) கலகலவென்று பேசினன்.
சலசலவென்று மழை பெய்தது.

பயிற்சி - 54.

1. மரபின் இலக்கணமென்னை ? 2. செயப்படு பொருளும், இடமும், காலமும் கர்த்தாவைப்போல் வருவதற்கு ஒவ்வோர் உதாரணமெழுதுக. 3. இனமுள்ள பொருள்களுக்கு அடைமொழி வருவதற்கு மூன்றுதாரணமும், இனமில்லாத பொருளுக்கு அடைமொழி வருவதற்கு மூன்றுதாரணமும் எழுதுக. 4. சினைப்பெயர் அடைமொழியாய் வருவதற்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 5. ஒரு முதற்பெயரை இரண்டு அடைமொழிகள் அடுத்து வருவதற்கு மூன்றுதாரண மெழுதுக. 6. எழுத்து வேறுபாடின்றிப் பொருள் வேறுபட்டு வரும் சில தொடர்மொழி கூறுக. 7. சுட்டுப்பெயர் எங்கே வரவேண்டும்? 8. எவ்வெக் காரணங்களால் சொற்கள் அடுக்கிவரும்? 9. எவ்வெப்பொருள்கள் வினைகொண்டு முடியும் போது முற்றும்மை பெறும். ஒரு பொருட் பன்மொழிக்கும் இரட்டைக் கிளவிக்கும் பேதமென்னை ?

---

* சூ. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா.

† சூ. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

சொற்றொடரியல்

1. சொற்றொடராவது பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குபட்டுத் தொடர்ந்து நிற்பது.

2. வாக்கியமாவது எழுவாயும் பயனிலையும் செயப்படுபொருளோடு கூடியாவது, கூடாமலாவது முடிந்து வருவது.

(உ-ம்.) இராமன் வீட்டைக் கட்டினான். இராமன் வந்தான்.

3. எழுவாயாவது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளேயாம்.

எழுவாய் = வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழும் இடம்.

(உ-ம்.) பொன்னன் வந்தான் — இதில் பொன்னன் என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளாகையால் எழுவாய்.

4. பயனிலையாவது எழுவாயின் செயலைக்காட்டிக் கொண்டு, அவ்வெழுவாயைக் கொண்டு முடிவதாம்.

பயனிலை = எழுவாயின் பயன் நிற்கும் சொல்.

(உ-ம்.) இராமன் படித்தான் — இதில் படித்தான் என்னுஞ் சொல் இராமன் என்னும் எழுவாயின் செயலைக் காட்டிக்கொண்டு அவ்வெழுவாயைக் கொண்டு முடிதலால் பயனிலையாம்.

5. செயப்படுபொருளாவது எழுவாயினது தொழிலின் பயனைப் பெற்றுவருஞ் சொல்லாம். இச் செயப்படுபொருளில் வரும் பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமையாயிருக்குமென் றறிக.

(உ-ம்.) நான் மரத்தை வெட்டினேன்.

6. வாக்கியத்தில் எழுவாய் மறைந்து வருவதும் உண்டு. இது தோன்றா எழுவாய் எனப்படும்.

(உ-ம்.) ஊருக்குப் போனேன், இதில் நான் என்னும் எழுவாய் மறைந்திருத்தல் காண்க.

7. பல எழுவாய்கள் சேர்ந்துவந்து பன்மையாகிய ஒரே பயனிலையைக் கொண்டு முடியும்.

(உ-ம்.) இராமனும் கிருஷ்ணனும் கோவிந்தனும் முருகனும் போனார்கள்.

8. ஓரெழுவாய் பலவினைப் பயனிலைகளைக் கொண்டு முடியும்போது, அந்தப் பல பயனிலைகளாகிய வினைகளில் கடைசி வினைமாத்திரம் முற்றுவினையாகவும், மற்றவைகள் எச்சவினைகளாகவும் வரும்.

(உ-ம்.) இராமன் காலையில் எழுந்து, தந்தசுத்திசெய்து, கடவுளை வணங்கி, உண்டு, உடுத்து, பாடசாலைக்குப் போனான். இதில் இராமன் என்னும் எழுவாய்க்கு எழுந்து, செய்து, வணங்கி, உண்டு, உடுத்து என்னும் வினையெச்சங்களும், போனான் என்னும் வினைமுற்றும் பயனிலையாதல் காண்க.

9. ஒரு வாக்கியத்தில் பல செயப்படு பொருள்கள் வருதலு முண்டு.

(உ-ம்.) இராமன் தன் வீட்டையும், ஆடுமாடுகளையும் விற்றான்.

10. எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், இடங்களில் மாறுபடாமல் ஒத்திருக்கவேண்டும்.

(உதாரணம்.)

அவன் வந்தான்	நான் வந்தேன்
அவள் வந்தாள்	நாம் வந்தோம்
அவர் வந்தார்	நீ வந்தாய்
அது வந்தது	நீர் வந்தீர்
அவை வந்தன	நீங்கள் வந்தீர்கள்.

பயிற்சி - 55.

1. பல எழுவாய்கள் ஒரு பயனிலைகொண்டு முடிதற்கு ஓர் வாக்கிய மெழுதுக. 2. எப்போது வினைமுற்றுகள் வினையெச்சமாகும்? உதாரணங் கூறுக. 3. செயப்படுபொருள் என்ன வேற்றுமையா யிருக்கவேண்டும்? 4. செயப்படுபொருளின்றி வரும் ஓர் வாக்கியமும், இரண்டு செயப்படுபொருள் பெற்றுவரும் ஓர் வாக்கியமும் எழுதுக.

புணரியல்

1. புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியீறும் வருமொழி முதலும் ஒன்றுபடப் புணர்வதாம்.

2. அந்தப்புணர்ச்சி இயல்பு புணர்ச்சி, விகாரப் புணர்ச்சி என இரண்டு வகைப்படும்.

3. இயல்பு புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணர்வதாம். *

(உ-ம்.) மண் + விடு = மண்விடு. பொன் + மணி = பொன்மணி.
முள் + வேலி = முள்வேலி. வேல் + அழகு = வேலழகு.

4. விகாரப் புணர்ச்சியாவது நிலைமொழியும், வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணரும்போது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரங்களைப் பெற்றுப் புணர்வதாம். †

5. நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் நடுவில் எழுத்தாவது சாரியையாவது தோன்றுவது தோன்றல் விகாரமாம்.

(உதாரணம்.)

மா + காய் = மாங்காய் நாய் + கால் = நாய்க்கால்	ங், க், என்னும் எழுத்துகள் தோன்றின.
ஆல் + பழம் = ஆலம்பழம் புளி + பழம் = புளியம்பழம்.	அம் சாரியை தோன்றியது.

6. ஓரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாகத் திரிந்து வருவது திரிதல் விகாரமாம்.

(உதாரணம்.)

கல் + மலை = கன்மலை பொன் + தகடு = பொற்றகடு	லகரம் னகரமாகவும், னகரமும் தகரமும் றகரங்களாகவும் திரிந்தன.

* சூ. விகாரமனைத்தும் மேவல தியல்பே.

† சூ. தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்
மூன்று மொழிமூ விடத்து மாகும்.

7. உள்ள எழுத்துக்கெட்டு நிற்பது கெடுதல் விகாரமாம்.

(உ-ம்.) மரம் + வேர் = மரவேர் } மகரம் கெட்டது.
மரம் + நார் = மரநார்

8. ஒரே புணர்ச்சியில் ஒரு விகாரமே அல்லாமல் இரண்டு விகாரங்களும் மூன்று விகாரங்களும் வருதலுமுண்டு. *

(உ-ம்.) நிலப்பனை - கெடுதல், தோன்றல்.
பனங்காய் - கெடுதல், தோன்றல், திரிதல்.

உயிரீற்றின் பின் உயிர் புணர்தல்.

9. இ, ஈ, ஐ-இம்மூன்றுயிர்களுக்குப் பின் வருமொழி முதலில் உயிர்வந்தால் நடுவில் யகரமெய் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

மணி	+ அழகு	= மணி யழகு
பனி	+ உலர்ந்தது	= பனி யுலர்ந்தது
படி	+ உடைந்தது	= படி யுடைந்தது
தீ	+ எரிந்தது	= தீ யெரிந்தது
நீ	+ ஓடினாய்	= நீ யோடினாய்
ஈ	+ இருக்கிறது	= ஈ யிருக்கிறது
குடை	+ அழகு	= குடை யழகு
பனை	+ ஓலை	= பனை யோலை
மலை	+ ஆறு	= மலை யாறு

10. அ, ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஔ - இவ்வாறு உயிர்களுக்குப்பின் வருமொழி முதலில் உயிர்வந்தால் நடுவில் வகரமெய் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

பல	+ அரசர்	= பலவரசர்
நிலா	+ இருக்கிறது	= நிலாவிருக்கிறது
மடு	+ அழகு	= மடு வழகு
பூ	+ அறுத்தான்	= பூ வறுத்தான்
அவனோ	+ இவன்	= அவனோ யிவன்
கௌ	+ அழகு	= கௌ வழகு

* கு. ஒரு புணர்க் கிரண்டு மூன்று முறப்பெறும்.

11. பெயர்ச்சொல் ஏகாரத்தின் பின் உயிர் வந்தால் வகரமெய் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

ஏ + அழகு = ஏவழகு. ஏ = அம்பு.
சே + ஓடினது = சேவோடினது. சே = ரிஷபம்.
தே + ஆலயம் = தேவாலயம். தே = தெய்வம்.

12. இடைச்சொல் ஏகாரத்துக்குப் பின் உயிர் வந்தால் யகரமெய் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

அவனே + அடித்தான் = அவனே யடித்தான்
நீயே + அழைத்தாய் = நீயே யழைத்தாய்

குற்றிய லுகரத்திற்குப் பின் உயிர் புணர்தல்.

13. குற்றிய லுகரத்துக்குப் பின் உயிர் வந்தால் அக் குற்றியலுகரங்கெட, அது ஏறியிருந்த மெய்யின் மேல் வந்த உயிர் ஏறும்.

(உதாரணம்.)

நாடு + ஆண்டான் = நாடாண்டான்
விளக்கு + ஒடிந்தது = விளக்கொடிந்தது
வரகு + அறுத்தான் = வரகறுத்தான்

14. குற்றிய லுகரம் வடமொழியா யிருந்தால் உயிர் வரின் கெடாமல் உடம்படு மெய் தோன்றும்.

(உ-ம்.) சம்பு + ஐ = சம்புவை. இந்து + ஐ = இந்துவை.

சில முற்றியலுகரத்திற்குப் பின் உயிர் புணர்தல்.

15. சில முற்றிய லுகரத்திற்குப் பின் உயிர் புணர்ந்தால் அம் முற்றிய லுகரங்கெட, அது ஏறியிருந்த மெய்யின் மேல் வந்த உயிர் ஏறும்.

(உ-ம்.) அறிவு + இல்லை = அறிவில்லை
கதவு + உடைத்தான் = கதவுடைத்தான்

16. வல்லின மெய்யின்மேல் வரும் சில முற்றிய லுகரத்துக்குப் பின் உயிர் வந்தால் அந்த முற்றிய லுகரம் கெடாமல் வகர உடம்படு மெய் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

புகு + என்றான் = புகுவென்றான். அது + ஆதல் = அதுவாதல்.
பசு + ஓடினது = பசுவோடினது. மடு + அழகு = மடுவழகு.

குற்றியலுகரத்தின் பின்னும் முற்றியலுகரத்தின் பின்னும் யகரம் புணர்தல்.

17. குற்றிய லுகரமும் முற்றிய லுகரமும் யகரம் வந்தால் இகரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) வரகு + யாது = வரகியாது.
கதவு + யாது = கதவியாது.

மெய்யீற்றின் பின் உயிர் புணர்தல்.

18. மெய் யெழுத்தின் பின் உயிர் வந்தால், அந்த உயிர் மெய்யின் மேல் ஏறும்.

(உ-ம்.) வேல் + அழகு = வேலழகு.
பால் + இனிது = பாலினிது.

19. தனிக்குறிலைச் சேர்ந்த மெய்யின் பின் உயிர் வந்தால், அந்த மெய்யிரட்டும். இரட்டித்த மெய்யின்மேல் வந்த உயிர் ஏறும்.

(உ-ம்.) கல் + எறிந்தான் = கல்லெறிந்தான்.
மண் + அழகு = மண்ணழகு.

உயிரீற்றின் பின்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் வல்லினம் புணர்தல்.

20. உயிர் ஈற்றுச் சொற்களின் பின் வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் மிகும்.

உயர்திணைப் பெயரின்பின் மிகுதல்.

(உ-ம்.) ஆடூஉக் குறியன் - ஆடூஉக் கை
நம்பிக்கொற்றன் - செட்டித்தெரு.

பொதுப் பெயரின்பின் மிகுதல்.

சாத்திப்பெண் சாத்திக்கை

அஃறிணைப் பெயரின்பின் மிகுதல்.

விளக்குறிது	விளக்கோடு
தாராக்கடிது	பலாக்கனி
தீப்பெரிது	கிளிச்சிறை
வடுத்தீது	தீக்கொடுமை
கொக்குக்கடிது	கடுக்காய்
கொண்மூக்கரிது	கொக்குச்சிறகு
சேச்சிறிது	வண்டுக்கால்
சோப்பெரிது	கொண்மூக்குழாம்
ஒற்றைக்கை	சேக்கொம்பு
வட்டக்கடல்	தினைத்தாள்
தாழ்க்கோல்	சோப்பெருமை

எச்சவினையின்பின் மிகுதல்.

எடுத்துக்கொடுத்தான்	மெல்லப்போனான்
ஆடிக்கொண்டாள்	பையச்சென்றான்
ஆடாக்கொண்டாள்	இன்றிக்கண்டான்
வரப்போனான்	அன்றிக்கண்டான்

இடைச்சொல்லின்பின் மிகுதல்.

மற்றைப்பொருள்.

உரிச்சொல்லின்பின் மிகுதல்.

தவப்பெரியன்,

திசைச்சொல்லின்பின் மிகுதல்.

சொன்றிக்குழிசி.

வடசொல்லின்பின் மிகுதல்.

கங்கைச்சடை.

21. ய், ர், ழ் என்னும் மெய்களின் பின் வரும் வல்லினம் பெரும்பாலும் மிகும்.

(உதாரணம்.)

பொய்ச்செல்வம்	நாய்க்கால்	போய்க்கண்டான்
பாழ்க்கொல்லை	யாழ்க்கால்	ஆய்ப்போயிற்று
கார்ப்பருவம்	தேர்க்கால்	

உயிர் ஈற்றின் பின்னும் ய், ர், ழ் என்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் மிகும்; எனவே சிறுபான்மை அவை இயல்பாயும் உறழ்ந்தும் வரும் என்பதாயிற்று. அந்த வல்

வினங்கள் இவைகளுக்குப் பின் மிகும், இவைகளுக்குப் பின் இயல்பாகும், இவைகளுக்குப் பின் உறழும் எனப் பின்னால் வகுத்துக் கூறப்படும்.

22. மொழிக்கு ஈறாகும் மெய்களுள் ண், ன், ம், வ், ல், ள், ஞ், ந் என்பனவைகளுக்குப் பின் வல்லினமும், மெல்லினமும், இடையினமும் மிகா.

(உ-ம்.) தூண்பெரிது, தூண்முறிந்தது, தூண்வலிது, மற்ற ஈறுகளுக்குப் பின்னும் மூவினமும் இயல்பாதற்குதாரணம் உய்த்துணர்க.

23. ண், ன், ம், ல், ள், வ் என்னும் ஆறு மெய்களும் நாற்கணங்களும் வந்து புணருமிடத்து ஏற்ற பெற்றி இயல்பாயும், இரட்டித்தும், திரிந்தும், கெட்டும் வரும். உதாரணம் பின்வரும் சிறப்பு விதிகளுட் காண்க.

உயிரீற்றின் பின்னும் மெய்யீற்றின் பின்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்.

24. உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாக வுடைய எல்லாச் சொற்களின் பின்னும் வரும் ஞ, ந, ம, ய, வ இருவழியிலும் இயல்பாகும. இருவழி - வேற்றுமை, அல்வழி.

(உதாரணம்.)

விள + ஞாற்சி = விளஞாற்சி		
பனை + நார் = பனைநார்		
யானை - மருப்பு = யானைமருப்பு	வேற்றுமையில் இயல்பு.	
சிறுகண் + யானை = சிறுகண்யானை		
பொன் + வளையல் = பொன்வளையல்		

(ஞாற்சி - தொங்குதல்.)

பல + ஞண்டு = பலஞண்டு	
பல + நாள் = பலநாள்	
பொன் + மலை = பொன்மலை	அல்வழியில் இயல்பு.
மண் + யானை = மண்யானை	
வேல் + விழி = வேல்விழி	

காட்டாத ஈற்றுச் சொற்களின் பின்னும் இவ்வாறே ஞ, ந, ம, ய, வ க்களை ஒட்டி இயல்பாதல் காண்க.

25. தனிக்குறிலை யடுத்த யகரமெய்யின் பின்னும் தனி ஐகாரத்தின் பின்னும் வரும் ஞ, ந, ம மிகும்.

(உதாரணம்.)

மெய் + ஞானம் = மெய்ஞ்ஞானம்
செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி
கை + மாறு = கைம்மாறு
கை + மலை = கைம்மலை

26. மூன்று சுட்டெழுத்துக்களின் பின்னும் எகர வினாவின் பின்னும் உயிரும், யகரமும் வந்தால் வகரம் தோன்றும். மற்ற வல்லினமும், மெல்லினமும், இடையினமும் வந்தால் அந்த அந்த எழுத்துத் தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

அ + அரசர் = அவ்வரசர்	எ + அரசர் = எவ்வரசர்
அ + யானை = அவ்யானை	எ + யானை = எவ்யானை
அ + காலம் = அக்காலம்	எ + காலம் = எக்காலம்
அ + நாள் = அந்நாள்	எ + நாள் = எந்நாள்
அ + வண்டி = அவ்வண்டி	எ + வழி = எவ்வழி

மற்ற சுட்டெழுத்துக்களோடும் இவ்வாறே கூட்டிக்காண்க.

27. அந்த, இந்த, எந்த என்னும் சுட்டுத்திரிபின் பின்னும் வினாத்திரிபின் பின்னும் வல்லினமும் மிகும்.

(உ-ம்.) அந்தக்காலம், இந்தக்காலம், எந்தக்காலம்.

28. உயர்திணைப்பெயர், பொதுப்பெயர்களின் ஈற்று உயிரின் பின்னும், யகர ரகர மெய்களின் பின்னும் வரும் வல்லினம் எழுவாய்த் தொடரில் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) நம்பிகுறியன், சேய்பெரியன், அவர்சிறியர் — உயர்திணையின்பின் வல்லினமியல்பு, சாத்திகுறியள், சாத்திகுறிது, தந்தை சிறியன், தந்தை சிறிது, தாய்கொடியள், தாய் கொடிது பொதுப்பெயரின் பின் வல்லின மியல்பு.

ரகர மெய் பொதுப்பெயர்க்கு ஈறாகாது.

29. மேற்கூறிய உயர்திணைப் பெயரின் பின்னும் பொதுப்பெயரின் பின்னும் வரும் வல்லினம் ஆறும் வேற்

றுமைத் தொகையில் இயல்பாயும், இரண்டாம் வேற்று மைத் தொகையில் மிகுந்தும் வரும்.

(உ-ம்.) நம்பிகை, விடலைசெவி, சேய்படை, அவர் தலை என உயர்திணைப்பெயரின் பின்னும் — சாத்திகால், தந்தை கை, தாய் கை எனப் பொதுப்பெயரின் பின்னும் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி இயல்பாயிற்று.

ஒன்னலர்க் கொன்றான், தாய்க் கொலை என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் இருவகைப் பெயரின் பின்னும் வல் லினம் மிகுந்தது.

30. உயர்திணைப் பெயர், பொதுப் பெயர்களின் ஈற்று லகர ளகர ணகர னகர மெய்கள் வல்லினம் வந்தால் இருவழியும் திரியாமல் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

உயர்திணைப்பெயர்.

அல்வழி.	வேற்றுமை.
தோன்றல் குறியன்	தோன்றல் கை
அவள் பெரியள்	அவள் கை
அவன் சிறியன்	அவன் செவி

ணகரமெய் உயர்திணைக்கு ஈறாகாது.

பொதுப்பெயர்.

தூங்கல் குறியன்	தூங்கல் கை
தூங்கல் குறிது	
மக்கள் சிறியர்	மக்கள் செவி
மக்கள் சிறிய	
ஆண் பெரியவன்	ஆண் செவி
ஆண் பெரிது	
சாத்தன் சிறியன்	சாத்தன் செவி
சாத்தன் சிறிது	

தூங்கல் - அரசன் யானை.

31. னகர ரகர வீற்றுச்சில உயர்திணைப்பெயரின் பின் நாற்கணமும் புணருமிடத்து உம்மைத் தொகையி லும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையிலும், ஆறும்

வேற்றுமைத் தொகையிலும் நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படும்.

(உதாரணம்.)

கபில பரணர், சேரசோழர்கள், பாதசத்துருக்கர் — உம்மைத் தொகை.

சிவபெருமான், முருகக் கடவுள், முருகேச நாய்க்கன், கந்தவேள், வேலாயுத வுபாத்தியாயன்—இருபெய ரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

வாசுதேவ கோட்டம், வாசுதேவக் கோட்டம், வாணியத் தெரு, வேளாள வீதி — ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை.

அஃறிணைப் பெயரின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

32. அ, ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் உயிர் ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்களின் பின் வரும் வல்லினம் இருவழியிலும் மிகும்.

(உதாரணம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.
விளக்குறிது	விளக்கொம்பு
தாராச்சிறிது	தாராச்சிறகு
தீச்சுடும்	தீச்சுவாலை
கொண்மூக்கரிது	கொண்மூக்கருமை
சேப்பெரிது	சேப்பெருமை
கோச்சிறிது	கோத்தலை.

33. அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப் பெயரின் பின்னும், வை ஈற்று அஃறிணைப் பன்மைப் பெயரின் பின்னும் இருவழியும் வல்லினம் மிகா.

(உதாரணம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.
பலபோயின	பலகொடுத்தான்
சிலசென்றன	சிலசொன்னான்
உள்ளனகுறைந்தன	உள்ளனதந்தான்
உள்ளவைசென்றன	உள்ளவைபகர்ந்தான்.

34. பல, சில என்னும் பெயர்களின் பின் பண்புத் தொகையில் பிறபெயர் வரின் நிலைமொழி யீற்றின் அகரம் கெடாமலும் கெட்டும் புணரும்.

(உதாரணம்.)

பலகலை	பல்கலை	சிலகலை	சில்கலை
பலமலை	பன்மலை	சிலமலை	சின்மலை
பலயானை	பல்யானை	சிலயானை	சில்யானை
பலவணி	பல்லணி	சிலவணி	சில்லணி.

35. பல, சில என்னும் இருபெயரும் தம்முன் தாம் வரின் இயல்பாயும், மிகுந்தும், நிலைமொழியீற்று அகரம் கெட லகரம் றகரமாகத் திரிந்தும் திரியாமலும் புணரும்.

(உ-ம்.) பலபல பலப்பல பற்பல பல்பல
சிலசில சிலச்சில சிற்சில சில்சில

36. ஆ, மா, பீ, நீ என்னும் பெயர்களின் பின் வல்லினம் அல்வழியில் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) ஆ சென்றது, மாசிறிது, பீ கிடக்கிறது, நீ சென்றாய்.

37. அது, இது என்னும் சுட்டுப்பெயரின் பின்னும், எது என்னும் வினாப்பெயரின் பின்னும், ஒரு, இரு, அறு, எழு என்னும் எண்ணுப்பெயரின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.
அதுகுறிது	அதுகண்டான்
இதுகுறிது	இதுசொன்னான்
எதுகுறிது	எதுகொடுத்தான்.

அல்வழி.

ஒருகை, இருசெவி, அறுகுணம், எழுகடல்.

38. பூ என்னும் பெயரின் பின் வரும் வல்லினம் மிகுதலேயன்றி, அதற்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்தும் மிகும். *

(உதாரணம்.)

பூக்கொடி	பூங்கொடி
பூச்சுவளை	பூஞ்சுவளை
பூத்தையல்	பூந்தையல்.

* சூ. பூப்பெயர் முன் இன மென்மையுந் தோன்றும்.

39. இகர ஐகார உயிர்களையும், ய், ர் என்னும் மெய்களையும் இறுதியிலுடைய அஃறிணைப் பெயர்களின் பின் வரும் வல்லினம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், பண்புத் தொகையிலும், உவமத் தொகையிலும் மிகும். எழுவாய்த்தொடரிலும், உம்மைத் தொகையிலும் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

கரிக்கோடு யானைத்தலை	நாய்க்கால் தேர்த்தட்டு	வேற்றுமை
மாசித்திங்கள் சாரைப்பாம்பு	மெய்க்கீர்த்தி கார்ப்பருவம்	பண்புத்தொகை
காவிக்கண் குவளைக்கண்	வேய்த்தோள் கார்க்குழல்	உவமைத்தொகை
பருத்திகுறிது யானைசிறிது	நாய்தீது வேர்சிறிது	எழுவாய்த்தொடர்
பரணிகார்த்திகை நன்மைதீமை	பேய்பூதம் நீர்காற்று	உம்மைத்தொகை.

40. இ, ஐ, ய், ர், ழ் ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

இரண்டாம் வேற்றுமை.	ஏழாம் வேற்றுமை.
புளிதின்றான்	அடவிபுகுந்தான்
குவளைகொய்தான்	வரைபாய்ந்தான்
வேய்பிளந்தான்	வாய்புகுந்தது
தேர்செய்தான்	ஊர்புகுந்தான்
தமிழ்கற்றான்	அகழ்குதித்தான்.

41. இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையிலும் வல்லினம் மிகும்.

(உதாரணம்.)

நெய்ப்பானை	மனைத்தூண்
தயிர்ப்பானை	மனைப்பாம்பு.

உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை இன்னதென 94-ம் பக்கத்திற் காண்க.

விளிப்பெயரின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

42. உயிர் ஈறும் மெய்யீறுமாகிய விளிப் பெயரின் பின் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

புலவகேள்	தோன்றல் கூறாய்
நம்பிசொல்	ஆண்கேளாய்
வேந்துகூறு	நங்காய்பார்
விடலைபோ	மக்காள்கேளீர்
மகனேகேள்	நாய்சிர் கேண்மின்.

வினாவின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

43. ஆ, ஏ, ஓ என்னும் மூன்று வினாவின் பின்னும் யா, வினாவின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம். *

(உ-ம்.) அவனா கொண்டான், அவனே சென்றான், அவனோ தந்தான், யா பெரியன.

வினைமுற்றின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

44. உயிர் ஈறும் மெய்யீறுமாகிய பலவகை வினை முற்றின் பின்னும், வினைத்தொகையின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

உண்டார் தேவர் உண்டது குதிரை உண்டன குதிரைகள்	படர்க்கை வினைமுற்று
வந்தனை சாத்தா வந்தாய் சாத்தா வந்தீர் சாத்தரே	முன்னிலை வினைமுற்று
வா சாத்தா வாரீர் சாத்தரே	ஏவல் வினைமுற்று.

ஓடாகுதிரைகள்-எதிர்மறைப் பலவின்பால் வினைமுற்று.

* சூ. ஈற்றியா வினாவிளிப் பெயர் முன் வலி இயல்பே.

கரியர் குமரர் கரியது குதிரை கரியன குதிரைகள் கரியாய் குமரா கரியீர் குமரரே	குறிப்பு வினைமுற்று.

வினைத்தொகை.

விரிகதிர் — அஃகுபிணி
அடுகளிறு — ஈட்டுதனம்
ஆடுபாம்பு — மல்குசுடர்
பெருகுபுனல் — ஈபொருள்
விஞ்சுபுகழ் — வனைகலம்
தின்பண்டம் — தேய்பிறை
செய்கடன் — தேர்பொருள்
வீழ்புனல் — வாழ்பொருள்

45. வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வீற்றுப் படர்க்கை வினைமுற்றின் பின்னும், குறிப்பு வினைமுற்றின் பின்னும் வல்லினம் மிகும்.

(உதாரணம்.)

பாடிற்றுப்பறவை — நால்வாய்த்துக்கரி
கூவிற்றுக்குயில் — மூக்கட்டுக்களிறு

பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

46. அகரவீற்றுப் பலவகைப் பெயரெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

உண்ட சொற்றன் — நல்லகுதிரை
உண்கிற சொற்றன் — சிறியபொருள்
உண்ணாத குதிரை — இல்லாத குதிரை

47. ஈறு கெட்டுவரும் ஆகாரவீற்று எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) படியாப்பாடம், ஓடாக்குதிரை, இல்லாப்பொருள், அல்லாப்பொருள்.

வினையெச்சங்களின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

48. இ, ய், ஆ, அ என்னும் விகுதிகளையுடைய தெரிநிலை வினையெச்சங்களின் பின்னும் அ, றி விகுதிகளையுடைய குறிப்பு வினையெச்சங்களின் பின்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

(உதாரணம்.)

தேடிக்கொண்டான்	மெல்லப்பேசினான்
போய்ச்சொன்னான்	பையச்சென்றான்
உண்ணாச்சென்றான்	அன்றிச்செய்தான்
உண்ணப்போனான்	இன்றிச்செய்தான்.

49. மே, மை ஈற்று எதிர்மறை வினையெச்சங்களின் பின் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) உண்ணாமே போனான் - உண்ணாமை சென்றான்.

50. வன்றொடர்க் குற்றியலுகர வினையெச்சத்தின் பின் வரும் வல்லினம் மிகும். உயிர்த்தொடர், மென்றொடர், இடைத்தொடர் குற்றியலுகர வினையெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) எடுத்துக்கொடுத்தான், பார்த்துப்போனான், பொருது சென்றான், வந்துபோனான், செய்துகொடுத்தான்.

51. எதிர்கால வினையெச்சங்களின் னகர லகரமெய்கள் வல்லினம் வரின் றகரமாகத்திரியும்.

(உ-ம்.) வரின்கொள்வான் = வரிற்கொள்வான்.
செய்தால் கொடுப்பான் = செய்தாற்கொடுப்பான்.

52. வான், பான், ஈற்று வினையெச்சங்களில் னகரமெய்கள் வல்லினத்தின் பின் திரியா.

(உ-ம்.) அறிவான்கற்றான் - உண்பான் சென்றான்.

குற்றியலுகரப் புணர்ச்சி.

53. வன்றொடர்க் குற்றிய லுகரத்தின் பின்னும், மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின்னும் வேற்றுமையில் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) கொக்குச்சிறகு - சங்குக்கூட்டம்
பாக்குக்குலை - பந்துத்திரட்சி.

54. இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகையிலும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) நுங்கு தின்றான், அங்கு புகுந்தான்.

55. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் அல்வழியில் வல்லினம் மிகும்.*

(உ-ம்.) கொக்குப்பறக்கும், சுக்குத்திப்பிலி.

56. அன்று, இன்று, என்று, பண்டு என்னும் காலப் பொருளுணர்த்தும் சொற்களின் பின் வல்லினம் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) அன்றுகண்டான், இன்றுதந்தான், என்றுசென்றான், பண்டு பெற்றான்.

57. அங்கு, ஆங்கு, இங்கு, ஈங்கு, எங்கு, யாங்கு, யாண்டு என்னும் இடப்பொருள் உணர்த்தும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

(உதாரணம்.)

அங்குக் கண்டான்	எங்குச் சென்றான்
ஆங்குக் கண்டான்	யாங்குச் சென்றான்
இங்குச் சென்றான்	யாண்டுச் சென்றான்
ஈங்குச் சென்றான்	

58. நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர், இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர்க் குற்றியலுகரங்களின் பின்வரும் வல்லினம் இருவழியிலும் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.
நாகு கடிது	நாகு கால
வரகு சிறிது	வரகுசோறு
போழ்து போயிற்று	தெள்கு பெருக்கம்
எஃகு கொடிது	எஃகு கூர்மை.

* சூ. வன்றொடரல்லன முன்மிகா அல்வழி.

59. டகர, றுகரங்களை இறுதியிலுடைய நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்க் குற்றிய லுகரங்களின் பின் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமையில் பெரும்பாலும் உகரம் ஏறிய மெய் இரட்டும். †

(உதாரணம்.)

ஆட்டுக்கால்	ஆற்றுக்கால்	நெடிற்றொடர்
ஆட்டுமயிர்	ஆற்றுமணல்	
ஆட்டுவால்	ஆற்றுவழி	
ஆட்டழகு	ஆற்றாற்று	
பகட்டுக்கால்	வயிற்றுக்குடல்	உயிர்த் தொடர்.
பகட்டுமயிர்	வயிற்றுமயிர்	
பகட்டுவால்	வயிற்றுவலி	
பகட்டடி	வயிற்றெரிச்சல்	

60. டகர, றுகரங்களை ஈற்றிலுடைய நெடிற்றொடரும், உயிர்த்தொடரும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் இரட்டாவாம்.

(உதாரணம்.)

காடு + ஆண்டான் = காடாண்டான்	இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.
குறடு + இடித்தான் = குறடிடித்தான்	
காடு + புகுந்தான் = காடு புகுந்தான்	ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.
வயிறு + புகுந்தது = வயிறு புகுந்தது	

61. டகர, றுகர ஈற்றுக் குற்றியலுகரங்கள் பண்புத் தொகையிலும் இரட்டும்.

(உதாரணம்.)

மூடு + பூச்சி = மூட்டுப்பூச்சி. மலடு + எருமை = மலட்டெருமை.
வறடு + ஆடு = வறட்டாடு. மலடு + ஆடு = மலட்டாடு.

எருத்து யாடு எனப் பிற ஒற்றும் இரட்டும்.

62. மென்றொடர்க் குற்றிய லுகரவீற்று மொழிகளுள்ளே சில நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமையிலும், அல்

---

† சூ. நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுக ரங்களுட்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

வழியிலே பண்புத் தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும், வன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாதலுமுண்டு.

(உதாரணம்.)

மருந்து + பை = மருத்துப்பை	வேற்றுமை.
சுரும்பு + நாண் = சுருப்புநாண்	
கரும்பு + வில் = கருப்புவில்	
கன்று + ஆ = கற்று	
அன்பு + தளை = அற்புத்தளை	பண்புத்தொகை
என்பு + உடம்பு = எற்புடம்பு	
குரங்கு + மனம் = குரக்குமனம்	உவமைத்தொகை.
இரும்பு + நெஞ்சம் = இருப்புநெஞ்சம்	

63. சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரவீற்று மொழிகள், இறுதியில் ஐகாரச் சாரியை பெற்றுவரும். *

(உதாரணம்.)

பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்	அல்வழி.
இன்று + நாள் = இற்றைநாள்	
அன்று + கூலி = அற்றைக்கூலி	வேற்றுமை.
இன்று + நலம் = இற்றைநலம்	

64. சில மென்றொடர்க் குற்றியலுகரங்கள், வருமொழி நோக்காது, ஒற்றை, இரட்டை எனத் தனிமொழியாக ஐகாரச் சாரியை பெறும்.

சில வேற்றுமையுருபுகளின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

65. இரண்டாம் வேற்றுமை விரியின் பின்னும், எழாம் வேற்றுமை விரியின் பின்னும் வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) அவனைக் கண்டான், அவனுக்குக் கொடுத்தான்.

66. ஒடு, ஓடு, அது, உடைய என்னும் வேற்றுமையுருபுகளின் பின் வலிமிகாது.

(உ-ம்.) அவனொடு சென்றான், அவனோடு போனான்.
அவனது தணி, அவனுடைய பொருள்.

---

* சூ. ஐயீற்றுடைக் குற்றுகரமு முளவே.

முற்றியலுகரவீற்றுச் சில பண்படிகளின் புணர்ச்சி.

67. சிறு என்னும் பண்படியின் பின் வலிமிகாது.

(உ-ம்.) சிறுகுதிரை சிறுதருப்பு
சிறுசங்கு சிறுபூனை.

68. சிறு, வெறு, குறு, நடு, புது என்னும் பண்படிகளின் பின் உயிர் வந்தால் உகர மேறிய மெய்யிரட்டும்.

(உதாரணம்.)

சிறு + அப்பன் = சிற்றப்பன். நடு + ஆறு = நட்டாறு.
வெறு + இலை = வெற்றிலை. புது + ஊர் = புத்தூர்.
குறு + உயிர் = குற்றுயிர். புது + ஓடு = புத்தோடு.

69. பெரு, அரு, கரு என்னும் பண்படிகளின் பின் உயிர்வந்தால் முதல் நீண்டே வரும்.

(உதாரணம்.)

பெரு + ஆசை = பேராசை. பெரு + ஊர் = பேரூர்.
அரு + உயிர் = ஆருயிர். அரு + அமுது = ஆரமுது.
கரு + ஆடு = காராடு. கரு + ஆ = காரா.

70. குறு, வெறு, நெடு, பெரு, கரு, அரு என்னும் பண்படிகளின் பின் வல்லினம் வந்தால் இனவெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) குறு + கை = குறுங்கை. வெறு + பொய் = வெறும் பொய். நெடு + தூண் = நெடுந்தூண். பெரு + பேச்சு = பெரும் பேச்சு. கரு + குதிரை = கருங்குதிரை. அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.

71. தனை, அளவு என்னும் பண்புப்பெயரின் பின் வலிமிகாது.

(உ-ம்.) அத்தனை பேச்சு, அவ்வளவு பேச்சு.

சில மரப்பெயரின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

72. உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயரின் பின் வலிவந்தால் இனவெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + காய் = மாங்காய். விளா + காய் = விளாங்காய்.

73. ஐகார ஈற்றுச் சில மரப்பெயர்க்கு ஐ கெட்டு அம்முச் சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) எலுமிச்சை + காய் = எலுமிச்சங்காய்.

74. இகர உகரங்களையும் லகரத்தையும் ஈற்றிலுள்ள மரப்பெயரின் பின்னும் அம்முச் சாரியை தோன்றும்.

(உதாரணம்.)

புளி + காய் = புளியங்காய்
புன்கு + காய் = புன்கங்காய்
ஆல் + காய் = ஆலங்காய்.

இடைச்சொற்களின் பின் வல்லினம் புணர்தல்.

75. எ, ஓ என்னும் இடைச்சொற்களின் பின்னும் அம்ம, அம்மா, மியா என்னும் இடைச்சொற்களின் பின்னும் வல்லினம் இயல்பாம். *

(உ-ம்.) அவனே கண்டான், அவனோ சென்றான், அம்ம கொற்றா, அம்மாபெரிது, கேண்மியா தேவா.

76. சாரியை இடைச்சொல்லின் னகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வரின் திரியாது இயல்பாம்.

(உ-ம்.) ஆன் கன்று, வண்டின் கால்.

77. படி என்னும் இடைச்சொல் வினைச்சொல்லை அடுத்து வரும்போது வலிமிகாது. சுட்டையும் வினாவையும் அடுத்து வரும்போது மிகுந்தும் மிகாமலும் வரும்.

உதாரணம்.

வரும்படி + சொன்னான் = வரும்படிசொன்னான்
அப்படி + செய்தான் = அப்படிச்செய்தான்
அப்படி + செய்தான் = அப்படிசெய்தான்
எப்படி + செய்தான் = எப்படிச்செய்தான்
எப்படி + செய்தான் = எப்படிசெய்தான்.

* சூ. இடைச்சொல் லேயோ முன்வரின் இயல்பே.

உரிச்சொற்களின்பின் வல்லினம் புணர்தல்.

78. உரிச்சொற்களின் பின் வல்லினம் வரின் மிகுந்தும் இயல்பாயும் இனவெழுத்துத் தோன்றியும் புணரும்.

(உ-ம்.) கடிக்கமலம், கவிபேதை, தடந்தோள்.

ணகர னகர வீற்றுப் புணர்ச்சி.

79. வேற்றுமையில் வல்லினம் வந்தால் நிலைமொழி யீற்றிலுள்ள ணகர னகரங்கள் டகர றகரங்களாகத் திரியும். அல்வழியில் இயல்பாம்.

	வேற்றுமை.	அல்வழி.
(உ-ம்.)	மட்குடம்.	மண்குறிது.
	பொற்பானை.	பொன்சிறந்தது.

80. ணகர னகரங்கள் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும் திரிந்துவரும்.

(உ-ம்.) கட்பொறி; பொற்கோடு—பண்புத்தொகை.
பட்சொல், பொற்சுணங்கு—உவமைத்தொகை.

81. ணகர னகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் திரியாமல் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) மண்கொடுத்தான், பொன்கொடுத்தான்.
விண்பறந்தது, கான்புகுந்தது.

82. ணகர னகரங்கள் மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இருவழியிலும் இயல்பாம்.

(உதாரணம்.)

அல்வழி.	வேற்றுமை.
மண்மாண்டது	மண்மனை
மண்வலிது	மண்வன்மை
பொன்மாண்டது	பொன்மலை
பொன் வலிது	பொன்வன்மை.

83. ணகர னகரங்களுக்குப் பின் தகரம் வந்தால் இருவழியிலும் அந்தத் தகரம் ணகரத்திற்குப்பின் டகரமாகவும், னகரத்திற்குப்பின் றகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) மண்டீது   மட்டேன்
பொன்றீது   பொற்றான்.

84. ணகர னகரங்களின்பின் நகரம்வந்தால், இருவழியும் அந்த நகரம் ணகரத்திற்குப்பின் ணகரமாகவும் னகரத்திற்குப்பின் னகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) மண்ணீண்டது — மண்ணீட்சி
பொன்னீண்டது — பொன்னீட்சி.

85. தனிக்குறிலைச் சாராத ணகரமும், னகரமும் வருமொழிமுதல் நகரம் திரியும்போது இருவழியும் கெடும்.

(உதாரணம்.)

தூண்	+	நன்று	= தூணன்று	அல்வழி.
பசுமண்	+	நன்று	= பசுமணன்று	
கோன்	+	நல்லன்	= கோனல்லன்	
பசும்பொன்	+	நன்று	= பசும்பொனன்று	
ஊண்	+	நலம்	= ஊணலம்	வேற்றுமை.
பசுமண்	+	நலம்	= பசுமணலம்	
மான்	+	நலம்	= மானலம்	
பசும்பொன்	+	நலம்	= பசும்பொனலம்	

86. வேற்றுமையில் வல்லினம் வந்தால் நிலைமொழியீற்றிலுள்ள லகர ளகரங்கள் றகர டகரங்களாகத் திரியும். எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத் தொகையிலும் இயல்பாம்.

(உ-ம்.) கற்குடம்   கல்குறிது   கால்கை
முட்குறை   நாள்சிறிது   பொருள்புகழ்.

லகர ளகரவீற்றுப் புணர்ச்சி.

87. லகர ளகரங்கள் பண்புத்தொகையிலும், உவமைத்தொகையிலும் வல்லினம் வரின் லகரம் றகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) வேற்படை, வாட்படை — பண்புத்தொகை.
வேற்கண், வாட்கண் — உவமைத்தொகை.

88. லகர ளகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் திரியாமல் இயல்பாகும்.

(உ-ம்.) பால்குடித்தான், பொருள் பெற்றான் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. கால்குதித்தோடினான், வாள்போழ்ந்திட்டான் - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை.

89. தனிக்குறிலைச் சார்ந்த லகர ளகரங்கள் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் திரிந்தே வரும்.

(உ-ம்) கற்கறித்தான், கட்குடித்தான்.

90. லகர ளகரங்களின் பின் வரும் தகரம் இருவழியிலும் லகரத்தின் பின் றகரமாகவும், ளகரத்தின் பின் டகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) கற்றீது - கற்றீமை. முட்டீது - முட்டீமை.

91. லகர ளகரங்களின் பின் வரும் நகரம் இருவழியிலும் லகரத்தின் பின் னகரமாகவும், ளகரத்தின்பின் ணகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) வில் - வின்னீண்டது, வின்னீட்சி.
புள் - புண்ணீண்டது, புண்ணீட்சி.

92. லகர ளகரங்களின் பின் மெல்லினம் வரின் இருவழியிலும் லகரம் னகரமாகவும், ளகரம் ணகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) கல் - கன்னீண்டது, கன்னீட்சி.
புள் - புண்ணீண்டது, புண்ணீட்சி.

9[illegible] [illegible]கர ளகரங்களின் பின் இடையினம் வரின் இருவழி[illegible]ுதி லகர ளகரங்கள் இயல்பாம்.

[illegible] வலிது - கல்வன்மை, முள்வலிது - முள்வன்மை.

[illegible] வழியில் வருமொழித் தகரம் றகர டகரங்களா[illegible] போது நிலைமொழி ஈற்றுத் தனிக்குறிலைச் சே[illegible] ளகரங்கள் கெடும்.

(உ-ம்.) தோன்றல்+தீயன் = தோன்றீயன்
வேள்+தீயன் = வேடீயன்.

95. வேற்றுமையிலும் அல்வழியிலும் வருமொழி முதல் நகரம் னகரமாகவும், ணகரமாகவும் திரியும்போது நிலைமொழியீற்றுத் தனிக்குறிலைச் சேராத லகர ளகரங்கள் கெடும்.

(உதாரணம்.)

தோன்றல் + நல்லன் = தோன்றனல்லன்	}	அல்வழி.
வேள் + நல்லன் = வேணல்லன்		
செங்கோல் + நன்மை = செங்கோனன்மை	}	வேற்றுமை.
வேள் + நன்மை = வேணன்மை		

வகரவீற்றுப் புணர்ச்சி.

96. அவ், இவ் என்னும் அஃறிணைப் பலவின்பாற் படர்க்கைப் பெயர்களின் ஈற்று வகரம் அல்வழியில் வல்லினம் வரின் ஆய்தமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) அவ் - அஃகடியன, இவ் - இஃகடியன.

97. மகரத்தின் பின் வல்லினம் வரின் வேற்றுமையிலும், பண்புத் தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும், மகரம் கெட்டு வல்லினம் மிகும்.

(உ-ம்.) மரக்கொம்பு, வட்டக்கல், கமலக்கண்.

98. மகரத்தின் பின் வல்லினம் வரின் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத்தொகையிலும், செய்யுமென் பெயரெச்சத்தொடரிலும், வினைமுற்றுத் தொடரிலும், இடைச் சொற்றொடரிலும் மகரமானது வரும் வல்லினத்திற்கு இனமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) மரங்குறிது, பணங்காசு, உண்ணுஞ்சோறு, உண்டோஞ்சோறு, சாத்தனுங் கொற்றனும்.

99. மகரம் பகரத்தின் பின் திரியாது இயல்பாம்.

(உ-ம்.) மரம் பெரிது, நாம் போனோம்.

100. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் மகரம் கெடாமல் வரும் வல்லினத்துக்கு இனமாகத் திரியும்.

(உ-ம்) நலஞ்செய்தான், நிலங்கிடந்தான்.

101. மகரத்தின் பின் மெல்லினம் வரின் நிலைமொழி மகரம் இருவழியிலும் கெடும்.

(உ-ம்.) மரநீண்டது, மரநீளம்.

102. மகரத்தின்பின் உயிரும் இடையினமும் வரின் வேற்றுமையிலும், பண்புத்தொகையிலும், உவமைத் தொகையிலும், இறுதி மகரம் கெடும்.

(உ-ம்) மரவடி, மரவேர் - வட்டவாழி, வட்டவடிவம் - பவளவிதழ், பவளவாய்.

103. மகரத்தின்பின் உயிரும் இடையினமும் வந்தால் எழுவாய்த் தொடரிலும், உம்மைத் தொகையிலும், பெயரெச்சத் தொடரிலும், வினைமுற்றுத் தொடரிலும், இடைச்சொற் றொடரிலும் இறுதி மகரம் கெடாது.

(உ-ம்) மரமுறிந்தது, மரம்வலிது. வலியிடம், நிலம் வானம், உண்ணுமூண், ஆளுமவன், உண்டனெழுவோம், உண்டனம் யாம், அரசனு மமைச்சனும், புலியும் யானையும்.

104. இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும், ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையிலும் உயிரும் இடையினமும் வந்தால் மகரம் கெடாது.

(உ-ம்) மரமடைந்தான், மரம்வெட்டினான்.
மாடமிருந்தான், மாடம்வாழ்கின்றான்.

பயிற்சி-56.

1. இயல்பு புணர்ச்சிக்கு இரண்டுதாரண மெழுதுக. 2. தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கு தனித் தனி இரண்டுதாரண மெழுதுக. 3 தோன்றல் முதலிய மூன்று விகாரங்களும் ஒரே தொடரில் வருவதற்கு உதாரணம் எழுதுக. 4. [illegible] வருவதற்கு மூன்றுதாரண மெழுதுக. 5. வகர உடம்படுமெய் எப்பொழுது வரும்? உதாரணமென்னை? 6. எந்த உயிரின்பின் உயிர்வந்தால் யகரமாவது வகரமாவது உடம்படு மெய்யாக வரும்? அடியில் வரும் புணர்ச்சி விகாரங்களுக்கு விதி கூறுக:— அவ்வாழை, அங்ஙனம், அத்தெரு, கல்லூர், காட்டான், சமுதாய என்ன புத்தி, தமிழ்நாடு, பலவொன்று, காட்டுக்

குதிரை, ஏழ் முழங்கல், [illegible] குதிரை, [illegible] [illegible], [illegible] விகாரத்தால் [illegible] புணரும்? விதியும் கூறுக.

எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி.

105. ஒன்று என்னும் எண் வருமொழி முதலிலே மெய் வரின், ஒரு எனத் திரியும் [illegible] அதன்மேல் உகரச்சாரியை வரும்.

(உ-ம்.) ஒன்று + குதிரை = ஒரு குதிரை, ஒரு நாள்.

106. ஒரு என்னும் திரிபுபட்ட எண்ணுப்பெயர் வருமொழி உயிராயின், முதல் நீண்டு உகரங் கெடும்.

(உ-ம்.) ஒரு + ஆயிரம் = ஓராயிரம், ஓரடி.

107. இரண்டு என்பதிலுள்ள ரகர [illegible] கெட, மற்றைய எழுத்துக்கள் கெட உகரச்சாரியை பெறும்.

(உ-ம்.) இரண்டு + குதிரை = இருகுதிரை, இருநாள்.

108. இரு என்னும் திரிபுபட்ட எண்ணுப்பெயர் உயிர் வரின் முதல் நீண்டு உகரங் கெடும்.

(உ-ம்.) இரு + ஆயிரம் = ஈராயிரம், ஈரடி.

109. மூன்று உயிர் வரின் றகரமெய்யும், னகர [illegible], மெய்வரின் நடுவே [illegible] [illegible] [illegible] வருமெய் மெய்யாகத் திரிதலுமாம்.

(உ-ம்.) மூவாயிரம், முக்கலம், முந்நாழி, மூவ்வட்டி.

110. நான்கு ஈறுகெட்டு னகரம் லகரமாகவும், றகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) நான்கு+ஆயிரம்=நாலாயிரம், நாற்பது.

111. ஐந்து ஈறுகெட்டு நகரம் வருகிற மெய்யாதலும், அதற்கினமாதலும், கெடுதலுமாம்.

(உ-ம்.) ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று, ஐங்கலம், ஐயாயிரம்.

112. ஆறு - குறுகலும் இயல்புமாம்.

(உ-ம்.) ஆறு+பத்து=அறுபது, ஆறாயிரம்.

113. ஏழு உயிர் வரின் ஈற்றுகரங் கெடுதலும், மெய் வரின் முதல் குறுக்கமும் குறுகாமையுமாம்.

(உ-ம்.) ஏழு+ஆயிரம்=ஏழாயிரம், ஏழு + பத்து=எழுபது, ஏழு+பணம்=ஏழுபணம்.

114. எட்டு உயிரும் மெய்யும் முதலாகிய எண்ணுப் பெயர்கள் வந்தால் ஈறுகெட்டு, டகரம் ணகரமாம். மற்றைய மெய்ம் முதற் பெயரும் உயிர் முதற் பெயரும் வந்தால் வழக்கத்தி லியல்பாம்.

(உ-ம்.) எட்டு + ஆயிரம் = எண்ணாயிரம். எட்டு + நூறு = எண்ணூறு, எட்டு + குதிரை = எட்டுக்குதிரை, எட்டிலை.

115. பத்தின்பின் இரண்டுவந்தால் ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டுத் தகரவொற்று னகரமாகும்.

(உ-ம்.) பத்து+இரண்டு = பன்னிரண்டு.

116. பத்தின்பின் ஒன்று, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு இவ்வேழெண்களும், ஆயிரமும் வந்தால் உம்மைத் தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு இன்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) பத்து+ஒன்று = பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு, பதினாயிரம்.

117. பத்தின்பின் ஒன்று முதலாகிய எண்களும், ஆயிரமும் வந்தால், பண்புத் தொகையில் ஈற்றுயிர் மெய் கெட்டு இற்றுச்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) பத்து + ஒன்று = பதிற்றொன்று, பதிற்றுமூன்று, பதிற்று நான்கு, பதிற்றாயிரம்.

118. இரண்டு முதல் எட்டீறாகிய எண்களின்பின் பத்தென்னும் எண்வந்தால், பத்தின் இடையில் நின்ற தகரங் கெடும்.

(உ-ம்) இரண்டு + பத்து = இருபது, முப்பது, நாற்பது, ஐம்பது, அறுபது, எழுபது, எண்பது.

119. இருபது முதல் எண்பதீறாகிய எண்களின் பின் ஒன்று முதல் ஒன்பதென்னும், அதை யடுத்த பிற பெயரும் வந்தால், நிலைமொழி யிற்றுக்கு அயலில் தகர வொற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) இருபது + இரண்டு = இருபத்திரண்டு, முப்பத்து நான்கு, அறுபத்தேழனை, எண்பத்தொன்பது பாய்.

120. இருபது முதல் எண்பதீறாகிய எண்களின் பின்னும், ஒன்பதின் பின்னும் ஆயிரம் வந்தால், இடையில் இன்சாரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) இருபது + ஆயிரம் = இருபதினாயிரம், அறுபதினாயிரம், எண்பதினாயிரம், ஒன்பதினாயிரம்.

121. ஒன்பதை ஒழித்து ஒன்று முதல் பத்தீறாகிய ஒன்பதெண்களும் இரட்டித்து வந்தால் நிலைமொழியின் முதலெழுத் தல்லாதவைகளெல்லாங் கெட வருமொழி உயிர் முதல் மொழியாயின் வகரமும், மெய்ம் முதன் மொழியாயின் வந்த மெய்யும் மிகும்.

(உ-ம்.) ஒன்று + ஒன்று = ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, ஐவ்வைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, பப்பத்து.

122. ஒன்பது என்னும் எண்ணின்பின் பத்து வந்தால் பதுகெட்டு னகரம் ணகரமாய் முதலிலிருக்கும் ஒகரம் தகர ஒற்றிமேலேறி வருமொழியாகிய பத்து நூறாகத் திரியும்.

ஒன்பது + பத்து = தொண்ணூறு.

ஒன்பதின்பின் நூறு வந்தால் பதுகெட்டு ...ரமாய் நிலைமொழி ஒகரம் தகர வொற்றிலேறி, வருமொழி ஆயிரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) ஒன்பது + நூறு = தொள்ளாயிரம். இக்காலத்தில் தொளாயிரம் என வழங்குகிறது.

124. உயர்ந்த எண்ணின்பின் தாழ்ந்த எண்வந்தால் ஏகாரச்சாரியை வரும்.

(உ-ம்.) ஒன்று + கால் = ஒன்றேகால், இரண்டே முக்கால், கலனே குறுணி.

125. ஒன்று முதலாகிய எண்களின் பின் அரை என்னும் எண்வந்தால் சாரியை பெறாது.

(உ-ம்.) இரண்டு + அரை = இரண்டரை, ஏழரை.

திசைப் பெயர்ப் புணர்ச்சி.

126. வடக்கு என்பது மேற்குக் கிழக்குப் பெயர்களோடும், பிறபெயரோடும், புணரும்போது நிலைமொழி யீற்றுயிர் மெய்யும் ககர வொற்றுங் கெடும்.

(உ-ம்.) வடமேற்கு, வடகிழக்கு, வடமலை, வடநாடு.

127. கிழக்கு என்பதனோடு பிறபெயர் புணரின் ஈற்றுயிர் மெய்யுங் ககரவொற்றுங்கெட்டு முதல் நீளும்.

(உ-ம்.) கிழக்கு + கடல் = கீழ்கடல், கீழ்பால், கீழூர்.

128. தெற்கு என்பதனோடு மேற்கு, கிழக்குகளும், பிறபெயரும் புணர்ந்தால் நிலைமொழி யீற்றுயிர் மெய் கெட்டு றகரம் னகரமாகும்.

(உ-ம்.) தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு, தென்கிழக்கு, தென்னாடு, தென்மொழி.

129. மேற்கு என்பதனோடு பிறபெயர்கள் புணரும்போது நிலைமொழி யீறு கெட்டு றகரம் லகரமாதலும் இயல்புமாம்.

பயிற்சி - 57.

ஒருகுருவி, ஓராள், ஈராயிரம், மூக்கலம், நாற்பது, [illegible]மூன்று, அறுபது, எழுபது, எண்ணூறு, பன்னிரண்டு, பதினாறு, எண்பது, ஒவ்வொன்று, நந்நான்கு, பப்பத்து, தொண்ணூறு, தொள்ளாயிரம், இரண்டேமுக்கால், வடமேற்கு, கீழ்கடல், மேலூர் — இவைகளைப் பிரித்துக் காட்டிப் புணர்ச்சிக்கு விதியெழுதுக.

வடமொழி புணர்ச்சி.

130. தமிழில் வந்து வழங்கும் வடமொழிச் சந்திகள் மூன்று வகைப்படும்.

131. அவை — தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி.

132. தீர்க்க சந்தியாவது வடமொழிகளாகிய நிலைமொழி வருமொழிகளின் ஈற்றிலும் முதலிலும் உள்ள உயிரெழுத்துகள் கெட்டு இடையில் ஆ, ஈ, ஊக்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

அ, ஆ வின் பின் அ, ஆ, வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு ஆ தோன்றும்.

(உ-ம்.) குண + அருணம் = குணாருணம்
மகா + ஆலயம் = மகாலயம்
கங்கா + அமிர்தம் = கங்காமிர்தம்
சதா + ஆனந்தம் = சதானந்தம்.

இ, ஈ யின் பின் இ, ஈ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஈ தோன்றும்.

(உ-ம்.) கரி + இந்திரன் = கரீந்திரன் (யானைக்கரசன்)
கிரி + ஈசன் = கிரீசன் (மலைக்கரசன்)
மஹீ + இந்திரன் = மஹீந்திரன் (பூமிக்கரசன்)
கௌரீ + ஈசன் = கௌரீசன் (பார்வதிநாயகன்)

உ, ஊ வின்பின் உ, ஊ, வந்தால் இரண்டுங் கெட்டு ஊ தோன்றும்.

(உதாரணம்)

குரு + உபதேசம் = குரூபதேசம்
குரு + ஊகை = குரூகை (குருவின் கோரிக்கை)
வது + உபதேசம் = வதூபதேசம் (பெண்ணின் உபதேசம்)
வது + ஊகை = வதூகை (பெண்ணின் கோரிக்கை)

133. குணசந்தியாவது நிலைமொழியீற்று உயிரும், வருமொழிமுதல் உயிருங்கெட்டு இடையில் ஏ, ஓ க்களில் ஒன்று தோன்றுவதாம்.

அ,ஆ,வின் பின் இ, ஈ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஏ தோன்றும்.

(உ-ம்.) நர + இந்திரன் = நரேந்திரன்
நர + ஈசுவரன் = நரேசுவரன்
தரா + இந்திரன் = தரேந்திரன் (பூமிக்கரசன்)
உமா + ஈசன் = உமேசன் (பார்வதிநாயகன்)

அ, ஆ வின்பின் உ, ஊ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஓ தோன்றும்.

(உ-ம்.) சுத்த + உதகம் = சுத்தோதகம்
ஞான + ஊர்ச்சிதன் = ஞானோர்ச்சிதன்
தயா + உற்பத்தி = தயோற்பத்தி
தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்.

134. விருத்தி சந்தியாவது நிலைமொழி வருமொழிகளின் ஈற்றிலும் முதலிலுமுள்ள உயிரெழுத்துக்கள் கெட்டு இடையில் ஐ, ஔ க்களில் ஒன்று தோன்றுவது.

அ, ஆ வின்பின் ஏ, ஐ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஐ தோன்றும்.

(உ-ம்.) குண + ஏகன் = குணைகன் (குணங்களில் முக்கியன்)
குண + ஐசுவரியம் = குணைசுவரியம்
தரா + ஏகவீரன் = தரைகவீரன்
மகா + ஐசுவரியம் = மகைசுவரியம்

அ, ஆ வின்பின் ஓ, ஔ வந்தால் இரண்டுங்கெட்டு ஔ தோன்றும்.

(உ-ம்.) வன + ஓடதி = வனௌடதி (வனமூலிகை)
வன + ஔடதம் = வனௌடதம்
மகா + ஓடதி = மகௌடதி
தேவதா + ஔடதம் = தேவதௌடதம்.

தத்திதாந்தம்.

…ந் தொழுவோனை வைஷ்ணவன்
…ழுவோனைச் சைவன் என்று

சனகன் புத்திரியைச் சானகி என்றும், துருபதன் புத்திரியைத் திரௌபதை என்றும், [illegible]ரதன் புத்திரனைத் [illegible] சாரதி என்றும், பகவான் சரித்திரத்தைப் பாகவதம் என்றும் வழங்குவர். இவைபோன்ற மொழிகளை வடநூலார் தத்திதாந்தம் என்று சொல்வர்.

136. ஆகார[illegible]ற்று வடமொழிப் பெயர் தமிழில் பெரும்பாலும் ஐகாரமாகத் திரியும்.

(உ-ம்.) சீதா = சீதை, தயா = தயை.
மாலா = மாலை. கலா = கலை.

137. [illegible]காரம் மொழிக்கு முதலில் சகரமாகவும் நடுவில் சகரமாகவும், யகரமாகவும் திரியும்,

(உ-ம்.) சயம், விசயம், பூயம்.

138. ஷகாரம் மொழிக்கு முதலில் சகரமாகவும் இடையில் டகரமாகவும் திரியும். (உ-ம்.) சட்டி, விடயம்.

139. க்ஷகரம் இரண்டு ககரமாகவும், டகர சகரங்களாகவும், இரண்டு சகரமாகவும் திரியும்.

(உ-ம்.) [illegible]க்கி, சாட்சி, பிச்சை.

140. ஸகாரம் தகரமாகத் திரியும். (உ-ம்.) மாதம்.

141. ஹ மொழிக்கு முதலில் அகரமாகவும், நடுவில் ககரமாகவும் திரியும். (உ-ம்) அரன், மோகம்.

பயிற்சி — 58.

1. தீர்க்க சந்தியில் எவ்வெந்த உயிரெழுத்துக்கள் இடையில் தோன்றும்? உதாரணம் காட்டுக. 2. ஏகாரமும், ஓகாரமும், தோன்றப் புணருவது என்ன வடமொழிச் சந்தியாம்? விருத்தி [illegible] இதில் [illegible]? 4. தத்திதாந்த மொழி ஐந்து எழுதுக. 5. ஆகார வீற்று வடமொழிப் பெயர்கள் எவ்வாறு திரியும்? 6. ஜ, ஷ, க்ஷ, ஸ, ஹ என்னும் வடமொழி எழுத்துக்கள் எ[illegible] தமிழ் எழுத்துக்களாகத் திரியும்?

PRINTED AT THE CANTON PRE[illegible]